

Ogledalo

Glasilo občine Vojnik

Številka 104

19. 2. 2015

Poština plačana
pri pošti 3212 Vojnik

Čreda Backov Jonov, Vrtec Mavrica (enota Frankolovo)

Proračun za leto 2015 sprejet

40 let ustvarjanja Petra Selčana

28. pustni karneval v Novi Cerkvi

Stotim talcem se je poklonil tudi predsednik države

Iz občnega zbora KUD France Prešeren Vojnik

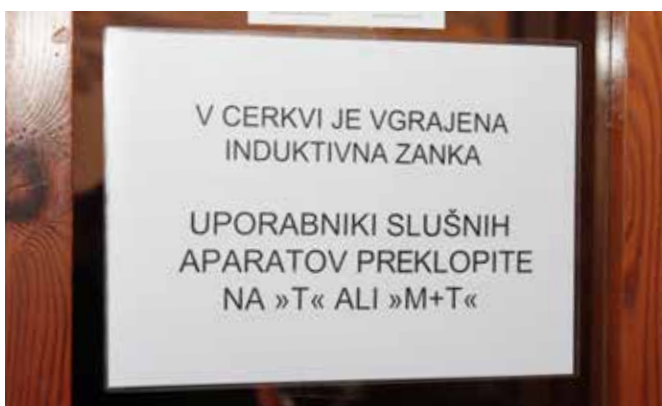
Prva vrsta na koncertu godbe na pihala v Novi Cerkvi.

Stara in nova pevovodkinja MePZ DU Vojnik

Ivanka in Vlado Koprivnik ob 40 letnici otvoritve gostišča

Induktivna zanka v cerkvi v Novi Cerkvi.

Okrasni izdelki čebelarjev

Naj medi, občni zbor čebelarskega društva Vojnik

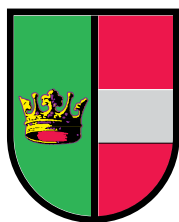

Toaletni papir iz leta 1946 zopet v uporabi

Kolofon

OBČINA VOJNIK

Keršova ul. 8, 3212 Vojnik
Davčna številka: 67288006
Podračun UJP: 01339 - 0100003082
E-naslov: obcina@vojnik.si
Tel.: 03 78 00 620
Fax: 03 78 00 637

Uradne ure:

(osebno in po telefonu)
ponedeljek od 8.00 do 11.00 in od 12.00 do 15.00
sreda od 8.00 do 11.00 in od 12.00 do 17.00
petek od 8.00 do 10.30 in od 11.00 do 13.00

Glasilo Občine Vojnik

Ogledalo

Glasilo občine Vojnik

Prispevke s fotografijami, navedbo avtorja in tel. številko za naslednjo številko Ogledala pričakujemo do ponedeljka, 23. marca 2015, v tiskani in po možnosti v elektronski obliki (na zgoščenki, USB-ju ali po e-pošti na naslov: ogledalo@vojnik.si, jvovk46@gmail.com). (Izid 105. številke bo v sredo, 8. aprila 2015.)

Članke, prejete po 23. marcu, bomo objavili v okviru možnosti. Uredniški odbor si pridržuje pravico do krajšanja člankov in izbora fotografij po lastni presoji. Za vsebino in točnost podatkov odgovarja avtor prispevka.

Izdajatelj: Občina Vojnik

Odgovorni urednik: Jurij Vovk

Uredniški odbor:

Rozmari Petek, Sonja Jakop,
Lea Sreš, Lidija Eler-Jazbinšek,
Tjaša Podergajs in Andreja Cigelšek

Trženje oglasov: Andreja Cigelšek, ogledalo@vojnik.si

Jezikovni pregled: Barbara Skralovnik

Naslovna fotografija: Otroci vrtca Mavrica Vojnik

Foto: Jurij Vovk

Prelom in priprava za tisk: grafika Zlatečan

Glasilo izhaja v nakladi 3.500 izvodov in je brezplačno.

Kazalo

Županova beseda	4
Proračun za leto 2015	6
Slovenska beseda	18
Sonja Pungertnik	25
28. Pustni karneval	31
Društvo kmetič Meta	37
Stotim talcem se je poklonil tudi predsednik države	41
Milan Kotnik - srebrni nagrajenec	49
Gostilna Turist Frankolovo	60
70. obletnica streljanja talcev	62
Kaja Urbanija Čoz	69
Prireditve	72

Beseda urednika

Drage bralke in bralci našega Ogledala!

Naj vas lepo pozdravim in vam zaželim prijetnega branja, saj so se predvsem člani uredniškega odbora potrudili in vam opisali dogodke, ki jih ni bilo malo, v tej številki. Dobili smo obvezo, da še naslednji mandat skrbimo za obveščanje po tem mediju v isti sestavi in z enako razdeljenimi nalogami. Tako bodo še naprej za

posamezna področja skrbele: Lidija Eler Jazbinšek (področje osnovnošolskih dejavnosti in vrtcev), Tjaša Podergajs (področje športa in rekreacije), Lea Sreš, Sonja Jakop in Rozmari Petek (dogajanje v krajevnih skupnostih), Andreja Cigelšek (trženje oglasov). To je ekipa, na katero se lahko zanesem in za katero vem, da bodo prispevki kvalitetni, vsebinsko bogati in predvsem aktualni. Drugi del ekipe pa ste vsi pisci, ki nas obveščate o dogajanju v društvih, organizacijah in o posamičnih dogodkih. Hvala vam.

Drugi medij je splet (naša spletna stran na naslovu: www.mojaobcina.si/vojnik), po katerem dnevno dodajamo aktualne članke; zato vas prosimo, da informacije uporabljate in se seznanjate z izvirnimi dogodki v kraju. Tokrat sta osrednji mesti namenjeni proračunu občine Vojnik za leto 2015 in pustnemu karnevalu v Novi Cerkvi.

Želim vam veliko prijetnega branja.
Jure Vovk, odgovorni urednik

Županova beseda

»Pritoževati se čez slabe čase in slabe ljudi je lahko. Ali popraviti jih je težko, če sami pri sebi ne začnemo.« (Anton Martin Slomšek)

In smo začeli z delom. Že v decembru smo na 4. seji občinskega sveta sprejeli proračun občine Vojnik za leto 2015. Danes je jasno, da nam je država zmanjšala sredstva z naslova povprečnine za 70.000 € in da se sredstva, namenjena investicijam (21. člen), zmanjšajo na polovico – za občino Vojnik 50.000 € manj, skupaj torej 120.000 € manj od predvidenih v proračunu 2015. To bomo morali urediti z rebalansom proračuna. Vsekakor bo treba z denarjem ravnati varčno. V proračunu, ki je sprejet v višini 6,8 mio €, je predvidena razdolžitev za 300.000 €, investicijam je še vedno namenjeno 27 % vseh sredstev. Prav tako smo predvideli sredstva za normalno delovanje šol, vrtcev, knjižnice. Skoraj enaka sredstva kljub nižjim prihodkom smo namenili za delovanje društev, razpisi za sredstva so v

pripravi, črpanje pa bo prilagojeno prihodkom. Vsekakor smo dali prednost komunali in poleg sredstev za vzdrževanje cest namenili 200.000 € za novo asfaltiranje in po 10.000 € za vsako krajevno skupnost za izdelavo muld. V Vojniku bomo naredili pločnik od centra do pokopališča. Podprli smo tudi naložbe v gasilska doma Frankolovo in Nova Cerkev za dokončanje del in pomagamo pri nakupu novega gasilskega vozila v Novi Cerkvi. Tudi ureditev vežice na pokopališču Vojnik se bo nadaljevala. Žal pa se večajo tudi odhodki na področju sociale, kar kaže na slabšanje razmer tudi v naši občini. Zaradi največjega problema – pomanjkanja delovnih mest – smo podpisali enako število pogodb za javna dela kot lani. Tudi sprememba tečaja švicarskega franka nas ni obšla, ker imamo kredit za OŠ Vojnik v

frankih, kar nam je letno povečalo strošek za približno 20.000 €. (Več o proračunu v prispevku ge. Irena Špegel Jovan v tej številki.)

V decembru nismo bili delavni samo v občinskem svetu, ampak so se izkazala tudi naša društva in pripravila veliko odličnih prireditev, nekatere med njimi so bile tudi na začetku januarja. Organizatorjem se zahvaljujem in jim čestitam, hkrati se zahvaljujem tudi obiskovalcem za dober obisk.

Pred novim letom nas je obiskal sneg. Izkazala se je zimska služba, zato hvala vsem, ki skrbite za organizacijo, prav tako hvala izvajalcem na terenu, ki ste poskrbeli, da smo lahko normalno odšli na delo. Moramo pa se zavedati, da zimske razmere pomenijo dodatno nevarnost, zato je na vozilih potrebna zimska oprema, na cestah pa dodatna previdnost.

Še nekaj aktivnosti, ki tečejo v tem času:

- V stavbi občine smo za potrebe krajevne skupnosti zagotovili nove prostore, kar smo dosegli z zamenjavo s prostori Upravne enote Celje. Zahvaliti se želim g. Vrečku, načelniku UE, in njegovim sodelavkam za razumevanje, vsem v KS Vojnik pa želim uspešno delo v novih prostorih.

- Imenovan je novi (stari) uredniški odbor Ogledala, ki ga vodi tudi v prihodnje g. Jure Vovk. Čestitke vsem in uspešno delo tudi v novem mandatu.

- Naročen in v izdelavi je projekt za pločnik v Vojniku, izvedbo pričakujem v prvi polovici tega leta.

- V začetku leta je začela delovati prenovljena spletna stran občine Vojnik (<http://www.vojnik.si/>), ki omogoča preko spletne strani mojaobcina.si tudi obveščanje o dogodkih v občini, je bolj pregledna in prinaša številne spletne povezave, ki so povezane z delom v občini. Vabim vas, da stran čim pogosteje uporabljate, še vedno pa so dobrodošli tudi predlogi za dopolnitev strani.

- Vsa društva, ki pripravljajo prireditve, prosim, da čim prej javijo termine na občino, da jih bomo lahko vključili v napovednik dogodkov v Ogledalu. Pripravljamo tudi informacije glede postavitve šotor po posameznih krajevnih skupnostih. Šotor bo stal nekaj časa na istem mestu, da omejimo stroške in poškodbe šotor. Prosim vas, da načrtujete svoje delo v povezavi s tem. Dodatne informacije dobite pri ge. Ines Novak.

- Uspešni smo bili na mednarodnem projektu IPA, kjer smo nastopali skupaj z gasilci iz Hrvaške. S pomočjo projekta bomo zagotovili potrebno opremo za gasilska društva, kolegi na Hrvaškem pa bodo lahko uredili gasilski dom.

- Oddali smo prijavo na evropski projekt Erasmus 2 – evropski teden športa. Sodelujemo s 13 državami in upamo, da bo naš projekt izbran.

- V Vojniku in spodnjem Arclinu se kljub zapletom izvajajo dela na protipoplavnih ukrepih. Z aktivnim sodelovanjem se trudimo, da se ukrepi izvedejo v celoti.

Poleg nasipov v spodnjem Arclinu, kjer trenutno tečejo dela, je v tem sklopu tudi kanalizacija od suhih zažrevalnikov Tomaža do Hudinje. Prejel sem pritožbe glede težkih kamionov, ki odvažajo odvečno zemljo na plaz pri Rošerju. Ukrepali smo pri izvajalcu, da uporablja manjša vozila, prilagodi hitrosti v naselju in seveda sproti počisti cestišče. Prizadete prosim za malo potrpljenja, da se delo ne bi ustavilo.

- V decembru smo oddali karte poplavne ogroženosti na ARSO in prejeli pozitivno mnenje. S tem smo odpravili ključni problem za nadaljevanje OPN. Aktivno delamo na tem in upam, da nam letos res uspe končati delo, ki traja že osem let.

- Delo na projektu Invalidom prijazna občina se nadaljuje. Iskrena hvala za trud ge. Dragici Mirnik. Nameščeni sta dve slušni zanki – ena v cerkvi sv. Jerneja v Vojniku in druga v cerkvi sv. Lenarta v Novi Cerkvi. Obe župniji sta sodelovali v projektu z izvedbo inštalacije, občina pa z nakupom opreme. Hvala g. Vicmanu in g. Pergerju za pomoč v prizadevanju, da bo našim krajanom nova pridobitev v korist.

Žal pa se je od nas poslovil prejemnik srebrnega grba občine Vojnik in član sveta KS Nova Cerkev, g. Viki Božnik. Vsem njegovim izrekam iskreno sožalje, Vikiju pa se še enkrat zahvaljujem za nesebično delo v dobro nas vseh.

G. Viki Božnik je bil član sveta krajevne skupnosti, zato smo preverili, kako je z nadomestnim članom. Po posvetu z g. Pritekljem, predsednikom OVK, lahko podam informacijo, da je nadomestne volitve mogoče izvesti, če v svetu manjka več kot ena tretjina članov. Ker so volitve po večinskem sistemu, imenovanje naslednjega na listi ni mogoče. Vsekakor bo delo KS Nova Cerkev oteženo. Prosim predsednika KS in svetnike iz bližnjih vasi, da po svoji moči vključijo v delo tudi območje Socke, kjer je bil izvoljen pokojni.

Bodi dovolj, za nami je že prvi mesec leta 2015, preživeli smo ga delavno, naj bo tako tudi vnaprej.

Vaš župan Branko Petre

Foto: Jure Vovk

Proračun za leto 2015

Prva obravnava proračuna za leto 2015 je potekala na tretji seji občinskega sveta (26. novembra 2014), druga obravnava proračuna pa na četrti seji (18. decembra 2014), ko je bil proračun tudi sprejet.

Aktivnosti za pripravo proračuna so se začele takoj po končanih volitvah, kljub temu da od ministrstva za finance nismo prejeli nobenih izračunov za leto 2015. Tako smo pri pripravi proračuna izhajali iz zneska povprečnine, ki ga opredeljuje Zakon o izvrševanju proračuna RS za leti 2014 in 2015. Povprečnina se je znižala s 536 EUR (leto 2014) na 525 EUR (leto 2015). V času sprejemanja proračuna je vlada pripravljala varčevalne ukrepe, kjer bi se znesek povprečnine še dodatno znižal. Občinski svet je tako sprejel proračun po takrat znanih podatkih.

Prihodki proračuna so v primerjavi z oceno realizacije leta 2014 nižji za 4 % in znašajo:

	ocena realizacije proračuna 2014 v EUR	sprejeti prora- čun 2015 v EUR	v %
PRIHODKI skupaj	7.104.176	6.801.117	95,73
DAVČNI PRIHODKI	5.217.415	5.143.222	98,58
NEDAVČNI PRIHODKI	812.971	734.722	90,37
KAPITALSKI PRIHODKI	33.870	73.000	215,53
TRANSFERNI PRIHODKI	1.039.920	850.173	81,75

Primerna poraba občine, ki jo opredeljuje Zakon o financiranju občin, se izračunana na podlagi povprečnine, števila občanov in korigiranega kriterija (dolžina cest, površina občine, število občanov, mlajših od 15 let in starejših od 65 let). Primerna poraba občine, ki je definirana kot primerni obseg sredstev za izvajanje tekočih nalog občine, znaša 4.765.000 EUR. Primerna poraba se je z letom 2012 začela postoma zniževati; znesek povprečnine se je znižal s 554,50 EUR na 525 EUR, kar za občino pomeni 267.000 EUR manj prihodkov.

Med davčnimi prihodki je glavni vir dohodnina (4.765.000 EUR). Druga največja skupina so transferni prihodki. To so prihodki, ki jih dobimo iz državnega proračuna za investicije (290.000 EUR) in za izvajanje tekočih nalog (100.000 EUR), prihodki občinskih proračunov za izvajanje tekočih nalog (275.000 EUR) in prihodki iz sredstev proračuna Evropske unije (172.000 EUR).

Nedavčni prihodki zajemajo predvsem prihodke od premoženja (573.000 EUR), globe, takse in druge nedavčne prihodke (prihodki od komunalnih prispevkov v višini 90.000 EUR). Med kapitalskimi prihodki so pla-

nirani prihodki od prodaje zemljišč v višini 73.000 EUR (Konjsko).

Odhodki v letu 2015 so se približali ocenjeni realizaciji leta 2014, planirani so v višini 6.868 tisoč EUR. Struktura odhodkov je sledeča:

	ocena realiza- cije proračuna 2014 v EUR	sprejeti prora- čun 2015 v EUR	v %
ODHODKI skupaj	6.823.900	6.868.439	100,65
TEKOČI ODHODKI	2.287.281	2.395.442	104,73
TEKOČI TRANSFERI	2.509.504	2.587.477	103,11
INVESTICIJSKI ODHODKI	1.851.163	1.739.220	93,95
INVESTICIJSKI TRANSFERI	175.952	146.300	83,15

Med tekočimi odhodki in transferi so planirana sredstva za namen delovanje osnovnih šol v višini 634.000 EUR, financiranje predšolske vzgoje v višini 993.000 EUR, financiranje socialnega varstva starih v višini 357.000 EUR, subvencije stanarin 24.000 EUR, za zdravstveno zavarovanje brezposelnih v višini 95.000 EUR, delovanje knjižnice 84.500 EUR, izvajanje programov na področju športa v višini 122.000 EUR, vzdrževanje cestne infrastrukture v višini 372.000 EUR, urejanje krajev v višini 57.000 EUR, sredstva za delovanje gasilskih društev in zveze v višini 62.000 EUR, sredstva za razpise na področju kmetijstva v višini 66.000 EUR in gospodarstva v višini 25.000 EUR ter sredstva za delovanje turističnih društev in zavoda v višini 12.000 EUR. Za upravljanje in vzdrževanje telovadnice v Vojniku je namenjenih 67.000 EUR.

V Občini Vojnik imata sedež dve skupni občinski upravi, in sicer:

- Medobčinski inšpektorat in redarstvo občin Dobje, Dobrna, Oplotnica, Slovenske Konjice, Šentjur, Vitanje, Vojnik in Zreče. Njegovi odhodki so načrtovani v višini 216.000 EUR, občine soustanoviteljice sofinancirajo delovanje v višini 185.000 EUR.

- Skupna občinska uprava občin Dobrna, Vitanje in Vojnik za področje proračunskega računovodstva. Načrtovani so odhodki v višini 169.000 EUR, sofinanciranje s strani občin soustanoviteljic pa znaša 73.000 EUR.

Občina Vojnik in tudi druge občine soustanoviteljice dobijo od resornega ministrstva sofinanciranje v višini 50 % tekočih odhodkov delovanja skupne občinske uprave, ki odpadejo na posamezno občino.

Skupni odhodki krajevnih skupnosti so načrtovani v višini: 41.000 EUR za KS Vojnik, 54.000 EUR za KS Nova Cerkev in 49.000 EUR za KS Frankolovo.

Investicijski odhodki in transferi proračuna predstavljajo 27 % vseh odhodkov. V tem letu načrtujemo naslednje večje investicijske odhodke:

- izdelavo projektne dokumentacije širitve in rekon-

Na četrti seji občinskega sveta občine Vojnik je bil sprejet proračun za leto 2015.

strukcije Kulturnega doma v Vojniku (24.000 EUR),

- dokončanje ureditve travnatega igrišča v Novi Cerkvi (10.000 EUR),
- sofinanciranje plastifikacije skakalnic v Vizorah (20.000 EUR),
- inv. vzdrževanje: pokopališče in mrliška vežica Vojnik (21.000 EUR), Nova Cerkev (4.000 EUR) ter pokopališče in vežica Frankolovo ter Črešnjice (9.500 EUR),
- izgradnjo pločnika od Tuša do pokopališča v Vojniku (60.000 EUR),
- asfaltiranje cest po vseh treh krajevnih skupnostih (200.000 EUR),
- izgradnjo javne razsvetljave (4.000 EUR),
- izgradnjo nove avtobusne postaje v centru Nove Cerkve (17.000 EUR),
- izgradnjo kanalizacije v Arclinu v smeri Vrečko (35.000 EUR),
- izgradnjo kanalizacija Frankolovo, 2. faza (130.000 EUR),
- iz sredstev najemnine (VO-KA Celje): obnovo čistilne naprave Škofja vas (100.000 EUR), obnovo vodovoda na Parmovi ulici (20.000 EUR), obnovo vodovoda Bezenškovo Bukovje – Rove (50.000 EUR), obnovo cevovoda VH Gojka – Frankolovo (35.000 EUR), nadomestni raztežilnik Straža (60.000 EUR), zajetje na vrtini Beli Potok (69.000 EUR),
- vodovod Frankolovo – vrtina Beli Potok (11.000 EUR),
- vodovod Tomaž – odseka Zeme in Kmecl (75.000 EUR),

- nakupe zemljišč (130.000 EUR),
- investicijski transfer za ureditev dvorane v stavbi PGD Frankolovo (35.000 EUR),
- investicijski transfer za ureditev društvenih prostorov v stavbi PGD Nova Cerkev (35.000 EUR),
- investicijski transfer za gasilski avto za prevoz oseb PGD Nova Cerkev (10.000 EUR),
- sofinanciranje projekta IPA zaščita in reševanje (SLO-HR) iz predpristopnih pomoči EU v višini 150.000 EUR.

Odplačilo glavnice najetih kreditov v preteklih letih je načrtovano v računu financiranja v višini 305.000 EUR. Občina je navedene kredite v preteklosti najela za namen izgradnje šol v Vojniku in na Frankolovem, večnamenske dvorane v Novi Cerkvi, telovadnice in vrtca v Vojniku, izgradnjo mostu v Višnji vasi ter izgradnjo vodovoda Jankova in Hrenova.

Pogajanja med občinami in državo o višini povprečnine in sredstvih za investicije so v zaključni fazi. S 1. julijem 2015 je tako predvidena še nižja povprečnina (500,83 EUR), kar bo za naš proračun znašalo približno 70.000 EUR manj ter 50.000 EUR manj namenskih sredstev za investicije (projekt nadaljevanja izgradnje kanalizacije na Frankolovem). Glede na predviden izpad prihodkov iz državnega proračuna bo treba čim prej sprejeti rebalans proračuna.

Irena Špegel Jovan

Izdelane karte poplavne nevarnosti

Potrđitev elaborata »Karte globin in razredov poplavne nevarnosti za sedanje in predvideno stanje v občini Vojnik«

Za potrebe izdelave občinskega prostorskega načrta je občina morala izdelati elaborat Karte globin in razredov poplavne nevarnosti za sedanje in predvideno stanje v občini Vojnik. Ministrstvo za okolje in prostor (Agencija RS za okolje) je navedene karte pregledalo in ugotovilo, da so izdelane v skladu z uredbo in pravilnikom o metodologiji za določanje območij, ogroženih zaradi poplav in s tem povezane erozije celinskih voda in morja, ter o načinu razvrščanja zemljišč v razrede ogroženosti.

Urejanje struge Hudinje

V elaboratu so obravnavani naslednji vodotoki: Hudinja, Dobrnica, Tesnica, Dajnica, Jesenica, Salanov graben, Bezovičica, Novaški greben, Čreškoviča, Vrbnica, Šandrica, Drežnica, Rovski potok. Njihova skupna dolžina znaša 39.600 m.

Opisani in podrobneje predstavljeni so protipoplavni ukrepi. Za potrđitev je bilo treba predhodno izločiti vse pobude, ki so bile umeščene v poplavna območja vodotokov.

V hidravličnih izračunih predvidenega stanja so upoštevani predvideni protipoplavni ukrepi v Arclinu (nasisi, zidovi, inundacija), ureditve ob pokopališču Vojnik in predvideni zadrževalnik Strmec.

Jelka Gregorc

Prvi rojstni dan Sekcije podjetnic in obrtnic OOZ Celje

Pravkar so praznovala prvi rojstni dan članice Sekcije podjetnic in obrtnic, ki deluje pod okriljem Območne obrtno-podjetniške zbornice Celje. Vsaka izmed članic že uspešno deluje v svoji dejavnosti, zato je njihov osnovni cilj, da so in bodo uspešne tudi v prihodnje. Povezale so se, da izmenjajo izkušnje, spodbujajo strokovni razvoj in sodelujejo na poslovnem področju in ker verjamejo v pozitiven doprinos celotni družbi.

Alenka Vodončnik,
predsednica sekcije

Predsednica sekcije ga. Alenka Vodončnik: »Vesele smo in ponosne, da danes praznujemo prvi rojstni dan in da smo v tem kratkem obdobju naredile kar veliko stvari ter se povezale z ostalimi sekcijami žensk v Sloveniji. Sem optimistična glede nadaljevanja našega dela.«

Podpredsednica ga. Katarina Hohnjec: »Prav je, da se združujemo, izmenjujemo mnenja in načrtujemo sodelovanja tudi z drugimi, ki še niso naše članice. Z druženjem pridobimo nove izkušnje in s pomočjo članic sekcije lahko rešimo marsikatero težavo.«

Članica nadzornega odbora OOZ Celje ga. Lena Korber: »Vesela sem, da se nam je uspelo povezati v tem kratkem času in izmenjati veliko izkušenj. Pri svojem delu smo bile uspešne. Naš cilj je, da se nam pridruži še nove podjetnice. Zato dajem pobudo predvsem tistim mlajšim podjetnicam, da se nam pridružijo, saj lahko z njimi podelimo svoje izkušnje in jim olajšamo začetek vstopa na podjetniško pot.«

Cilji delovanja Sekcije podjetnic in obrtnic OOZ Celje so naslednji:

- povezovanje podjetnic in obrtnic v smislu izmenjave izkušenj, znanja in dobrih praks;
- utrditev vloge žensk v poslovnem svetu s krepitvijo osebnih moči, znanja za učinkovitejši zagon in razvoj

lastnega podjetja ter s širjenjem poslovnih mrež;

- izobraževanje, usposabljanje, razvoj mrež in sodelovanje med članicami sekcije in navzven;
- spodbujanje podjetniškega razmišljanja in podjetništva med mladimi ženskami kot načina življenja;
- promocija podjetništva s poudarkom na ženskah;
- vključevanje v nacionalne in mednarodne mreže ženskega podjetništva;
- sodelovanje s sorodnimi organizacijami: Regijski svet poslovnih žensk in podjetnic pri Štajerski gospodarski zbornici Maribor, Ekonomski inštitut Maribor, Zavod Meta itd.;
- organizacija, izvajanje in evalviranje projektov.

Za OOO Celje: mag. Tatjana Štinek

Javni poziv

Javni poziv delodajalcem za oddajo potreb v zvezi z dodelitvijo kadrovskih štipendij za šolsko/študijsko leto 2015/2016

Na podlagi 1. odstavka 112. člena Zakona o štipendiranju (Ur. l. RS št. 56/2013-ZŠtip-1) RASR, Razvojna agencija Savinjske regije, d. o. o. (v nadaljevanju: RASR), objavlja 18. 12. 2014 JAVNI POZIV DELODAJALCEM ZA ODDAJO POTREB V ZVEZI Z DODELITVIJO KADROVSKIH ŠTIPENDIJ ZA ŠOLSKO/ŠTUDIJSKO LETO 2015/2016.

NAMEN JAVNEGA POZIVA

- 1) Informiranje dijakov in študentov o vseh razpoložljivih kadrovskih štipendijah pred izbiro izobraževanja.
- 2) Ponuditi delodajalcem enotno oddajanje potreb po kadrovskih štipendistih in promocijo potreb med dijaki in študenti.

PRIJAVITELJI

Prijavo potreb po kadrovskih štipendistih za šolsko oziroma študijsko leto 2015/2016 oddajo vsi delodajalci, ki želijo prvič podeliti kadrovsko štipendijo za šolsko oziroma študijsko leto 2015/2016.

PRIJAVA

Potrebe morajo delodajalci (oz. njihov pooblaščen predstavnik) oddati preko obrazca, objavljenega na spletni strani RASR.

Prijavo potreb, podpisano in žigosano, oddajte do vključno 31. januarja 2015 na naslov:

RASR, Razvojna agencija Savinjske regije, d. o. o.
Ulica XIV. divizije 12
3000 Celje

ali jo skenirajte in pošljite na elektronski naslov: barbara.kac@rasr.si.

JAVNA OBJAVA POTREB

Če delodajalec v postopku oddaje potrebe izbere, da želi javno objavo, se bo oddana potreba objavila v zbiru kadrovskih štipendij za šolsko/študijsko leto 2015/2016 in na spletni strani Sklada RS za razvoj kadrov in štipendije ter RASR.

Če delodajalec v postopku oddaje potrebe izbere, da ne želi javne objave, se bo oddana potreba izpisala samo v evidenci potreb Sklada in RASR, ne pa tudi v javno objavljenem zbiru potreb na spletnih straneh Sklada in RASR.

DOLŽNOST POROČANJA O PODELJENIH ŠTIPENDIJAH

Vsi subjekti, ki dodeljujejo štipendije, so dolžni letno, do konca koledarskega leta, za tekoče šolsko ali študijsko leto poročati o dodeljenih štipendijah.

DODATNE INFORMACIJE

Dodatne informacije lahko dobite na elektronskih naslovih (barbara.kac@rasr.si ali aleksandra.suster@rasr.si) in po telefonu (03 589 40 94).

Fizioart fizioterapija
Celjska cesta 24b, Vojnik

PROTIBOLEČINSKA
IN MANUALNA FIZIOTERAPIJA
BOWNOVA TERAPIJA
JUTRANJI IN VEČERNI SKUPINSKI VADBENI
PROGRAMI (joga, pilates, vadba za hrbtenico)

Več informacij na telefon 040 606 037

Praznični sijaj na županovem novoletnem sprejemu

»Najlepše, kar si lahko podarimo v prazničnih dneh, so nasmeh, prijazna beseda in stisk roke. V preprostih rečeh se skrivajo največji čudeži ... in december je čas za čudeže. Čas za čarobnost, spokojnost, majhne radosti in veliko srčnosti,« je povezovalka programa, Alja Tihle Hren, uvodoma nagovorila vse prisotne na županovem novoletnem sprejemu, ki je bil v torek, 16. decembra 2014, v dvorani Kulturnega doma Vojnik.

Pomemben občinski dogodek sta z glasbenim programom tokrat popestrila Tomaž Marčič, ki se poleg solističnega in komornega muziciranja od srednješolskih let posveča tudi zborovodstvu, ter Goran Bojčevski, večkratni državni prvak v igranju klarineta, ki veliko samostojno nastopa v tujini, je član Balcan Superselection, v zadnjem času pa največ sklada etno in klasično glasbo. Umetnika sta med drugim navdušila z Uvodom in 1. stavkom iz »Fantazije na teme iz opere Carmen«, s temo iz filma Schindlerjev seznam, Vivaldijevo »Nevihto« iz Poletja (Štirje letni časi), »Čardašem«, »Libertangom« itd. Mlada umetnica Urška Oprčkal, ki najbolj uživa v izvajanju glasbe takrat, ko pesem izvede po trenutnem navdihu in svoji interpretaciji, pa je s petjem in nežnimi melodijami zbranim odstirala še neodkrите čare glasbenega sveta.

Župan občine Vojnik Branko Petre je v svojem nagovoru razmišljal o vidnem in nevidnem delu občine. »Sem eden izmed vas, del drevesa, ki se imenuje Občina Vojnik. Mogoče bolj izpostavljen, vendar nepomemben brez celote. Občina, naša skupnost je sestavljena iz nevidnega dela – korenin, globokih in razvejanih, ki nam dajejo stabilnost in trdnost, ter iz vidnega dela – krošnje, košate in mogočne, ki nam zagotavlja bogastvo življenja. Moja zgodba je skrb za to drevo, da bo raslo, se razvijalo in dajalo sadove. Moja zgodba ste ljudje, ki vas poznam ali vas spoznavam, so vaše veselje in tudi vaše težave.« Spregovoril je o aktualnih temah, investicijah leta 2014 in o tistih, ki se že izvajajo in se še bodo. »Ne želimo le životariti, temveč hočemo živeti! Stavimo na odprtost, sodelovanje, dinamičnost, na povezovanje in nove ideje.« V voščilu je spomnil na božično sporočilo, ki prinaša novo rojstvo, novo upanje, mir in ljubezen. »Izkoristite ta čas zase in se predajte čarobnosti trenutka. Naj vam bo to vir nove energije, ko pa prestopimo prag novega leta, se ne obremenjujmo več s preteklim in sledimo le izzivom novega. Tega, kar prihaja, se ne bojmo, zaupajmo svojim koreninam, da bomo v njih vedno našli oporo.«

Tjaša Podergajs

V triu: Urška Oprčkal, Tomaž Marčič in Goran Bojčevski

V Novi Cerkvi ponovno samostojna organizacija Rdečega križa

V Novi Cerkvi so se odločili, da ponovno vzpostavijo krajevno organizacijo Rdečega križa, kot so jo že imeli pred priključitvijo Vojniku. Potrebe krajanov so zlasti v času krize takšne, da zahtevajo krajevno prisotnost zadolženih ljudi, ki poznajo razmere na terenu. Za dolgoletno delo v Rdečem križu so se zahvalili dolgoletni predsednici Katici Pešak, njeno delo pa je nasledila Magda Kajzba. Ustanovni sestanek je bil petnajstega januarja 2015.

Na pobudo krajanov in predsednika krajevne skupnosti Nova Cerkev Slavka Jezernika je bila v kraju ponovno vzpostavljena organizacija Rdečega križa. Dolgoletna predsednica Katica Pešak mi je povedala:

»V mislih se podam v polpreteklo zgodovino, v čas, ko je dejavnost Rdečega križa v Novi Cerkvi živela polno, humanitarno in v utripu s potrebami kraja. Še danes ne moremo reči, da je poslanstvo Rdečega križa v kraju do konca opravljeno. Veliko ljudi iz vseh vasi je dolga leta z veliko ljubeznijo razdajalo svoje moči za pomoč potrebnim ljudem. Delo v Rdečem križu je bilo potrebno takoj po drugi vojni in potrebno je tudi danes. Zaživel je krvodajalstvo, ki je med krajan močno razvito. Veliko jih je prejelo visoka priznanja za podarjeno kri. Naša organizacija je podpirala krvodajalstvo in nekateri naši

krajan se z veseljem udeležujejo mednarodnega srečanja krvodajalcev v Veržeju. Organizacija Rdečega križa je od leta 1954 skrbela za rabljeno pohištvo, obleko, posodo, pralne stroje in posteljnino. Člani so mnogokrat poskrbeli za bolne, ki so ostali sami, in za pomoč pri prehrani družinam, ki so bile v stiski. Krajevna organizacija je vsa leta sodelovala s socialno in patronažno službo iz Celja.

Pomoč smo nudili tudi drugim, zlasti ob naravnih nesrečah, požarih, poplavah ... Za vse, ki so morali v domove za ostarele, smo poskrbeli za obiske, vsaj za novo leto in osebne praznike. Vse smo vedno obdarili in na to navajali tudi šolarje. Že več kot pred petindvajsetimi leti smo začeli s srečanji za starejše krajan. Pri programu so poleg odraslih sodelovali tudi učenci obeh šol, Socke in Nove Cerkve. V vseh letih smo sprejemali med mlade člane RK učence drugega razreda osnovne šole, običajno v maju, ob tednu rdečega križa. Leta 1986 smo v Novi Cerkvi ustanovili postajo Rdečega križa, kjer smo redno merili krvni tlak. Pri delu je veliko pomagala Maja Skaza. Ugled organizacije so gradili poverjeniki po vaseh, brez katerih delo ne bi bilo uspešno. Vsa leta je Rdečemu križu naklonjeno Prostovoljno gasilsko društvo Nova Cerkev, saj nam je pomagalo pri prevozi, zato se najlepše zahvaljujem gospodu Slav-

Člani upravnega in nadzornega odbora KO RKS Nova Cerkev

ku Jezerniku.«

Odgovorno delo predsednice krajevne organizacije Rdečega križa je sprejela Magda Kajzba, naša krajanka. V aktivni delovni dobi je bila v podjetniških vodah, tudi prostovoljka in vedno pripravljena pomagati. Že osmo leto je prostovoljka na SOS telefonu za ženske in otoke v stiski. Njeno delo je zahtevno, odgovorno in zahteva prisotnost na številnih dežurstvih. Po odhodu v pokoj je začela vzpostavljati stike v kraju, obiskovati starejše in osamljene. Je človek, ki ima čut do sočloveka in prepozna stisko ljudi. Dejansko je prevzem odgovornosti predsednice samo nadaljevanje njenega dosedanjega dela. Program dela nalaga vsem, ki organizacijo vodijo, veliko zavzetosti, dobre volje, razumevanja za stiske ljudi in pripravljenosti za pomoč.

Organizacija bo močna in prodorna, če se bomo krajani včlanili in poistovetili z njo. Ko vas bodo obiskali poverjeniki na domu, se boste lahko včlanili. Članarina znaša 5 evrov in vam omogoča meritve krvnega sladkorja in holesterola. Z meritvami bomo začeli 1. februarja 2015 med prvo in drugo mašo – in tako vsako prvo nedeljo v mesecu – v klubske sobi v Novi Cerkvi. Prepričana sem, da krajani takšno organizacijo potrebujemo in da v primeru nesreče lahko računamo na solidarnost ljudi. Saj poznate rek, ki velja ob nesreči: »Kdor hitro da, dvakrat da.«

Lea Sreš in Slavko Jezernik
Fotografija: Jure Vovk

Obdaritev novorojenčkov

V občini Vojnik že nekaj let poteka obdaritev novorojenčkov. Gre za enkratno denarno pomoč staršem ob rojstvu otroka. Do pomoči so upravičeni otroci, ki imajo stalno bivališče v občini Vojnik skupaj s starši oziroma skupaj z enim od staršev. Trenutno ta pomoč po sklepu občinskega sveta z 20. decembra 2006 znaša 140,00 €.

Vse, kar morate storiti, je, da v štirih mesecih od otrokovega rojstva vložite pisne vloge na Občini Vojnik za dodelitev enkratne denarne pomoči za novorojence. Vloge lahko dobite v sprejemni pisarni občine ali na uradni spletni strani občine (<http://www.vojnik.si>).

S tem želimo srečnim družinam izkazati skromno pozornost, saj se veselimo vsakega novega občana.

Občinska uprava

V Kamrico po praktična znanja, zdravje in druženje

Medgeneracijski center Vojnik deluje v sklopu enote socialnega podjetja CPU Vojnik. V njem se srečujejo, družijo in ustvarjajo različne generacije, ki si vse leto izmenjujejo različna znanja s področij vseživljenjskega učenja, medgeneracijskega sodelovanja, solidarnosti in prostovoljstva.

AKTIVNOSTI V MESECU FEBRUARJU

Vsak torek ob 14. uri imamo ustvarjalne delavnice, v katerih starejši prenašajo znanje in spretnosti na mlajše in obratno. Obujemo ročna dela, ki so že skoraj šla v pozabo, in razvijamo nove ustvarjalne ideje.

23. 2. ob 17. uri – praktično predavanje o poznavanju osebnostnih tipov: »Drugačen ni napačen«

24. 2. ob 14. uri – ustvarjalne delavnice za vse generacije

25. 2. od 10. do 14. ure – trening javnega nastopanja (nastop pred kamero)

26. 2. ob 10. uri – priprava domače hrane (štruklji na več načinov)

2. 3. ob 14. uri – permakultura za vsakogar (izdelava visoke grede, poznavanje lastnosti prsti, pravilna kombinacija rastlin na gredi)

• Zbiramo prijave za delavnico »Praktična uporaba sodobnih IT-naprav (pametni telefoni, tablice, elektronski okviri slik itd.), kjer bomo udeležencem na praktični

način prikazali, kako uporabljati internet, elektronsko pošto, kako fotografirati in si urediti album.

Ustvarjalne delavnice.

- Vedno aktualna je »Angleščina za popolne začetnike«. Udeleženci bodo dobili možnost praktičnega sporazumevanja in prostega govorjenja, kar je uporabno na vsakem izletu ali obisku v tujini.

- Pripravljamo zanimive kuharske delavnice, obujamo recepte svojih babic in spoznavamo nove trende v kuhinji.

- Nudimo možnost drugačnega praznovanja otroških rojstnih dni. Otroci pod mentorstvom spečejo kolačke, pripravijo rojstnodnevne dobrote in izdelajo zanimive praktične izdelke, ki jih odnesejo domov kot spomin na rojstnodnevno praznovanje.

Rent police

NOVO: RENT POLIČKE

Imate odvečne izdelke, opremo, oblačila, ki so dobro ohranjeni in ne veste kam z njimi? V Kamrici lahko za vrednost kave in rogljička najamete policičko in obešalnik ter izdelke ponudite na prodaj. Določite ceno in po tednu dni pridete po denar. Če se izdelek ne proda, lahko podaljšate najem, oddate izdelek v CPU ali ga odnesete domov.

Kontakt:

Koordinatorica MGC Vojnik, CELJSKA C. 10, 3212 VOJNIK: Nataša Kveder, dipl. org. man.

Generalna sekretarka Rdečega križa Slovenije v Vojniku

Nekdanja županja Metlike in nekdanja poslanka Renata Brunskole je sredi decembra 2014 postala generalna sekretarka Rdečega križa Slovenije (RKS).

Njen prvi obisk po tem imenovanju je bil 23. januarja 2015 namenjen občini Vojnik, kjer si je v Globočah ogledala galerijo Pirosov in se srečala z županom Braneutom Petretom. Župan jo je sprejel v občinskih prostorih in ji izročil monografijo naše občine. Po kratkem obisku smo se odpravili v Štore na humanitarni koncert v organizaciji KORK Štore, kjer se je predstavilo tudi naše Turistično-kulturno društvo Globoče s svojima sekcijama (Joškova banda, Kitarak), za nekaj smeha sta poskrbela Albinca Ločnikar in Jože Žlaus v skeču »Policajka in kandidat za poslanca«. Ob slovesu je generalna sekretarka izrekla kar nekaj zahvalnih besed. Dodala je, da ostajamo še naprej veliki prijatelji.

TKD Globoče

Vsi aktualni dogodki se nahajajo na
www.mojaobcina.si/vojniki

Kolesarske povezave na relaciji Celje–Vojnik–Dobrna

Občina Vojnik si že nekaj let prizadeva pridobiti projektne podlage za izdelavo projektov za izgradnjo kolesarskih povezav s sosednjimi občinami. Trenutno smo v fazi pridobitve idejnega projekta na relaciji Celje–Vojnik–Dobrna. V teku sta javni razpis in izbira izvajalca za izdelavo idejnega projekta, ki ga izvaja Območno razvojno partnerstvo Osrednje Celjsko. Idejni projekt bo vseboval kolesarsko povezavo med Celjem, Vojnikom in Dobrno.

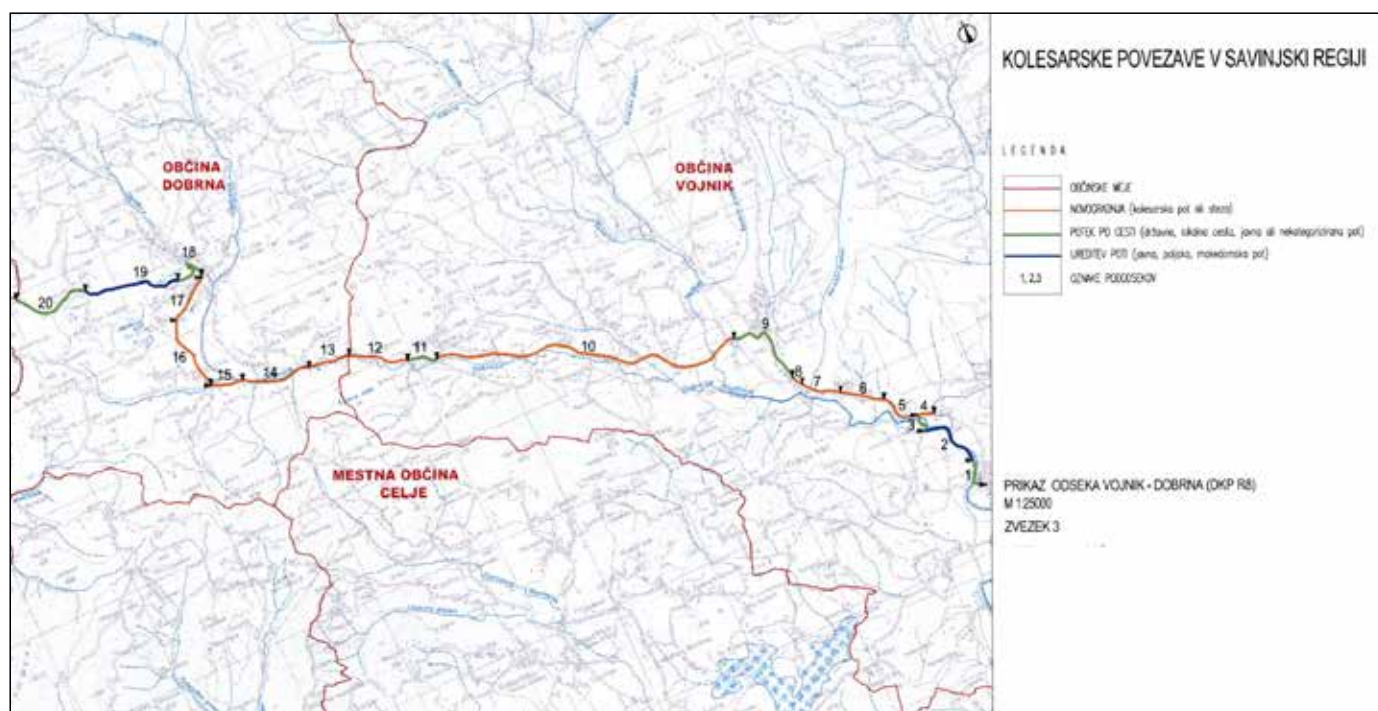
Kolesarska povezava se v občini Vojnik začne na glavni cesti pri naselju Arclin v smeri proti Vojniku in gre proti križišču državne ceste in javne poti (Brezovnikova ulica). Nato se pot nadaljuje v zahodnem delu Vojnika na križišču med Brezovnikovo ulico in Celjsko cesto. Po prečkanju vodotoka Hudinja se usmeri na javno pot in poteka po njej v smeri severa do križišča z javno potjo ter se nadaljuje po desnem bregu vodotoka Hudinja po zemljiščih v splošni rabi do lokalne ceste. Kolesarska povezava nadalje poteka po lokalni cesti približno 200 m do križišča z glavno cesto, kjer bo kolesarska povezava potekala po glavni cesti do lokalne ceste skozi naselje Nova Cerkev in se nadaljevala po glavni cesti skozi naselje Lemberg proti naselju Dobrna. Dolžina kolesarske povezave v občini Vojnik znaša 8,83 km.

Idejni projekt bo vseboval vso potrebno ureditev površin za kolesarsko stezo, vključno z ureditvijo prometne signalizacije in prometne opreme. Poleg kolesarskih povezav in potrebnih inženirskih objektov je treba obravnavati in obdelati vso obstoječo cestno infra-

strukturo (vključno s preveritvijo vseh elementov obstoječih cest s smiselno navezavo kolesarskih povezav na elemente obstoječih cest in vseh obcestnih objektov); prav tako je treba obdelati vsa križanja kolesarske povezave z obstoječo cestno infrastrukturo; preveriti geomehanske lastnosti tal na predvideni trasi za kolesarsko povezavo; preveriti lastnosti voziščne konstrukcije obstoječe cestne infrastrukture; celovito urediti odvodnjavanje; predvideti ureditev vseh prisotnih komunalnih vodov.

Projektno nalogo, ki je podlaga za izdelavo idejnih projektov, je potrdila Direkcija Republike Slovenije za ceste in se istočasno obvezala, da bo financirala vsa dela, ki so predvidena v projektu. Če je predvideno sofinanciranje, bodo deleži sofinanciranja določeni v skladu z zakonom o cestah; predvsem deleži prometno-tehničnih ureditev, ki se nanašajo na lokalni promet pešcev, kolesarjev, dostopnost do posameznih lokacij, komunalnih in drugih zadev. Idejni projekt Kolesarske povezave na relaciji Celje–Vojnik–Dobrna je izjemno zahteven. V mesecu februarju bo znan tudi izdelovalec idejnega projekta. Izdelava idejnega projekta bo vključno z recenzijo predvidoma zaključena v osmih mesecih. Pričakujemo, da bosta do konca septembra 2015 pripravljeni vsaj dve variantni rešitvi poteka omenjene trase.

Vesna Poteko, mag.

Z odpadki ravnajmo pravilno

Kljub stalnemu obveščanju in opozarjanju, da je skrb za okolje ena naših pglavitnejših nalog, se še najde kdo, ki mu je pravilno ravnanje z odpadki zadnja skrb. Odpadke odloži v okolje ali kar v sosedov zabojnik.

Torej še enkrat: odpadke povzročamo vsi, zato moramo biti v sistem ravnanja z odpadki vključeni vsi, ki na območju posamezne občine stalno, začasno ali občasno bivamo v svojih ali najetih nepremičninah, smo lastniki počitniške hiše ali opravljamo poslovno dejavnost. O tem smo dolžni obvestiti izvajalca javne službe ravnanja s komunalnimi odpadki na območju občine Vojnik.

Imetnik odpadkov je povzročitelj odpadkov ali pravna ali fizična oseba, ki ima odpadke v posesti.

Imetnikom odpadkov je prepovedano:

- prepuščati odpadke v posode ali zabojnike za ločeno zbiranje frakcij, ki niso namenjene tem odpadkom;
- mešati nevarnih frakcij z ločenimi frakcijami ali komunalnimi odpadki ali mešati posameznih nevarnih frakcij med seboj;
- prepuščati odpadne prenosne baterije in akumulatorje kot mešani komunalni odpadek;
- prepuščati odpadno električno in elektronsko opremo kot mešani komunalni odpadek;
- sežigati in/ali odlagati odpadke v objektih ali na zemljiščih, ki niso namenjeni za odstranjevanje komunalnih odpadkov;
- nameščati posode ali zabojnike za odpadke zunaj predvidenega prevzemnega mesta;
- odlagati odpadke ob posodah ali zabojnikih;
- prepuščati odpadke v vrečkah, ki niso namenjene prepuščanju komunalnih odpadkov;
- brskanje po posodah ali zabojnikih ter razmetavanje odpadkov;

- pisati na posode ali zabojnike za ločene frakcije in lepiti plakate nanje;
- prepuščati nevarne odpadke, vroč pepel, gradbene odpadke, tekoče odpadke, mrtve živali ali njihove dele;
- mešati biološke odpadke z mešanimi komunalnimi odpadki na območju, kjer je vzpostavljeno ločeno zbiranje bioloških odpadkov.

Če posameznik ne obvesti izvajalca o pridobitvi statusa uporabnika ali stori katerega izmed predhodno naštetih dejanj, mu grozi globa v višini 100 €.

Z odpadki ravnajmo skrbno in odgovorno!

Mag. Nataša Kos
Medobčinski inšpektorat in redarstvo

Vsi aktualni dogodki
se nahajajo na
spletni strani
www.mojaobcina.si/vojniki

NAGROBNI SPOMENIKI

Kamnoseštvo Marjan Amon
iz Šmartna v Rožni dolini
vam nudi nagrobne spomenike
po ugodnih cenah.

**Ob takojšnjem
plačilu priznamo 15%
popust**

Naročila na GSM: 041 611-087

Psi na javnih površinah

Opozarjali smo že na problem čiščenja pasjih iztrebkov. Odlok o javnem redu in miru v občini Vojnik zaradi varstva zdravja in čistoče prepoveduje voditi pse na potrebo v naravno okolje, lastnike psov pa zavezuje, da pospravijo pasje iztrebke. Določa globo za lastnika psa, če pasjih iztrebkov na javnih površinah ne odstrani.

Nadalje je treba opozoriti, da predstavlja srečanje s psom, ki je brez nadzora, določeno nevarnost. Če želimo otrokom in vsem občanom zagotoviti zdravo okolje ter zmanjšati nevarnosti, ki jim grozijo, moramo sodelovati vsi, predvsem lastniki psov.

Zakon o zaščiti živali (ZZZiv) v 11. členu določa, da mora skrbnik hišnih živali z zagotovitvijo osamitve, kontracepcije, sterilizacije ali kastracije živali preprečiti rojstvo nezaželenih živali. Skrbnik živali mora z ustrežno vzgojo in šolanjem psa oziroma z drugimi ukrepi zagotoviti, da žival ni nevarna okolici. Skrbnik psa mora na javnem mestu zagotoviti fizično varstvo psa tako, da je pes na povodcu.

Nadalje ZZZiv v 12. členu določa, da morajo skrbniki nevarnih psov zagotoviti fizično varstvo psov na enega od naslednjih načinov:

- da so psi na povodcu in opremljeni z nagobčnikom,
- da so zaprti v pesjaku ali objektu,
- da so v ograjenem prostoru z ograjo (visoko najmanj 1,8 m), ki ima na vhodu opozorilni znak.

Nevarnega psa ni dovoljeno zaupati v vodenje osebam, mlajšim od 16 let.

Nadzorstvo nad izvajanjem tega zakona in predpisov, ki so izdani na njegovi podlagi, neposredno opravljajo uradni veterinarji, kmetijski, lovski, ribiški inšpektorji ter inšpektorji, pristojni za ohranjanje narave, vsak v okviru svojih pooblastil in pristojnosti.

Policija je pristojna za izvajanje nadzora nad prepovedjo teka živali, vezane na motorno prometno sredstvo. Pregon lovljenja divjadi z namenom gojenja je v pristojnosti lovskih nadzornih organov.

Poleg policistov, ki imajo pristojnost nadzora nad izvajanjem fizičnega varstva psov na javnih mestih, je ta pristojnost dodeljena tudi občinskemu redarstvu, ki bodo tudi v prihodnje opravljali nadzor. Lastniku psa, ki na javnih mestih ne zagotovi fizičnega varstva za svojega psa, se lahko izreče globa v višini 200 €.

Mag. Nataša Kos
Medobčinski inšpektorat in redarstvo

Otvoritev in blagoslov slušnih zank

V nedeljo, 8. februarja 2015, je bila v cerkvi sv. Lenarta v Novi Cerkvi otvoritev slušnih zank. Občina Vojnik je skupaj z župnijama Vojnik in Nova Cerkev financirala namestitve posebnega ojačevalca in slušnih zank (posebnih žic) v cerkvah sv. Lenarta in sv. Jerneja.

Letošnji kulturni dan si bodo posebej zapomnili naglušni iz občine Vojnik, saj s pomočjo slušnih zank nimajo več težav z razumevanjem povedanega. Povedali so, da z uporabo slušne zanke dobro slišijo tako besede duhovnika kot tudi zborovsko petje. Problem uporabnikov slušnih aparatov je bilo namreč oteženo razumevanje zaradi odboja zvoka, ki je običajen v večjih prostorih. V slušni aparat hkrati prihaja zvok iz zvočnika in tudi odbiti zvok od zidu. V nasprotju z zdravim ušesom slušni aparat te motnje ne more izločiti. G. Tomislav Zupanc je namestil tonski ojačevalec na že obstoječe ozvočenje. Zanka (žica) pa se je namestila od aparatur za ozvočenje po zidovih v višini pribl. enega metra.

Ob deseti uri so na kulturni dan pri nedeljski maši uporabniki slušnih aparatov preizkusili slušno zanko, bili so navdušeni. Dekan Alojz Vicman je blagoslovil novo pridobitev. Sekretarka Društva gluhih in naglušnih Celje ga. Sibila Čater se je v imenu društva in vseh drugih uporabnikov slušne zanke zahvalila župnijama Nova Cerkev in Vojnik ter občini Vojnik za izkazano razumevanje in finančno podporo pri projektu. Nedeljske maše se je udeležil tudi župan vojniške občine Branko Petre, ki nadaljuje delo in zastavljene cilje Benedikta Podergajsa. Povedal je, da se bo še naprej trudil zagotavljati pogoje, da bodo storitve oz. pomembne institucije v občini dostopne za vse. In velik dokaz za te besede so slušne zanke, ki so samo en ukrep v okviru projekta Občina po meri invalidov. V načrtu je tudi ureditev klančin, da bo v občini prav vsak obravnavan enakovredno in z nasmeškom na obrazu urejal vse obveznosti, ki so za nekatere zaradi različnih oblik invalidnosti morebiti otežene.

Induktivno zanko so na veliko zadovoljstvo faranov s slušnimi težavami v letošnjem letu vpeljali tudi v farni cerkvi sv. Jerneja v Vojniku. Del denarja so zbrali s tradicionalno licitacijo krač na god sv. Antona, del pa je prispevala občina Vojnik. Tradicija licitacije krač, ki jo je s prijatelji obudil Mirko Krašovec, vsako leto zbrana sredstva nameni v dobrodne projekte.

Jasmina Jakopič
koordinatorka projekta Občina po meri invalidov

I. Del:

Motnje erekcije

Spolnost je pomembno področje v človekovem življenju, ki lahko ima velik vpliv na oblikovanje samopodobe, na samozavest, počutje in tudi na uspešnost posameznika. To se izrazi posebno takrat, ko se pojavijo težave. Ena izmed težav, s katerimi se srečujejo na tem področju moški, je motnja erekcije, ki je vse prej kot redek pojav. Po statističnih podatkih se v svetu z motnjami erekcije sooča več kot 150 milijonov moških. Težave z erekcijo ima vsak šesti moški med 20. in 75. letom starosti, med 40. in 70. letom pa že vsak drugi moški. V Sloveniji ima po ocenah strokovnjakov težave z erekcijo približno 130.000 moških med 18. in 70. letom starosti, torej vsak peti moški.

Motnja erekcije ali erektilna disfunkcija (ED), ki smo jo včasih imenovali impotenca, je definirana kot nesposobnost moškega, da bi dosegel ali obdržal otrdelost spolnega uda, ki je potrebna za uspešen začetek in dokončanje spolnega akta in ni nujno povezana s staranjem. Lahko je trajna in popolna (ta se pojavi po nekaterih operacijah) ali pa le začasna in prehodna. Vzroke za nastanek motnje erekcije delimo na organske (80 %) in psihogene (10 %), v desetih odstotkih pa vzroka za to ne najdemo.

Najpogostejši organski vzroki za pojav ED so: povišan krvni tlak, ki vodi v pojav srčno-žilnih bolezni, ateroskleroza (prizadene krvne žile po celem telesu, najprej male žile, kot so v penisu), dislipidemija (visok nivo celokupnega holesterola ali nizek nivo lipoproteinov visoke gostote – HDL), sladkorna bolezen (35–75 % sladkornih bolnikov ima ED), nevrološka obolenja (npr. poškodba, možganska kap, multipla skleroza, Parkinsonova bolezen, epilepsija, Alzheimerjeva bolezen), bolezni pljuč, jeter, ledvic ter endokrine bolezni (sladkorna bolezen, hipogonadizem, hiperprolaktinemija). Poslabšanje erektilne funkcije lahko povzroči tudi jemanje nekaterih vrst zdravil, kot so zdravila za zniževanje krvnega tlaka, nekatera zdravila za umiritev ritma srca ter nekatera zdravila za zdravljenje depresije in epilepsije. Do pojava ED lahko privedejo še poškodbe medenice, operativni posegi na prostati, mehurju in debelem črevesu. Prav tako na pojav ED ali njeno poslabšanje pomembno vpliva tudi življenjski slog posameznika. Za ohranjanje dobre sposobnosti vzdrževanja erekcije tako svetujemo, da moški skrbi za zdravo prehrano, ustrezno telesno težo in se dovolj giblje. Izogiba naj se nezdravim navadam, kot so kajenje, čezmerno pitje alkohola, uživanje drog, tudi predolgo kolesarjenje ni priporočljivo.

Redkeje se ED pojavi kot posledica psihogenih dejav-

nikov, je pa to pogostejše pri mlajših moških. Pojavi se največkrat kot posledica strahu pred neuspehom, preobremenjenosti ali stresa na delovnem mestu. Značilno za psihogeno ED je, da je erekcija v določenih pogojih še vedno prisotna (prisotne so nočne erekcije, moški lahko doseže erekcijo pri samozadovoljevanju). Kakšen je vzrok za ED, lahko moški ugotovi tudi s preprostim testom, in sicer: pred spanjem si okrog penisa tesno zaveže trakec iz ene plasti papirnatega robčka. Če je trakec zjutraj pretrgan, je med spanjem prišlo do erekcije, kar pomeni, da so vzroki najverjetneje psihične in ne fizične narave.

Pri odpravljanju motenj erekcije osnovo za uspešno zdravljenje predstavljajo partnerjevo razumevanje in spodbuda ter odkrit in iskren pogovor, šele nato sledi zdravljenje. Čeprav se danes o težavah v intimnih odnosih sicer veliko bolj odkrito pogovarjamo kot v preteklosti, je za marsikaterega moškega ED še vedno tabu tema in številni moški še vedno zaradi strahu (tudi strah pred drugimi boleznimi, ki jih lahko ED nakazuje) in sramu ne poiščejo strokovne pomoči. Toda zavedati se je treba, da zaradi tovrstne težave ni prizadet le moški, temveč oba partnerja in kakovost njunih življenj, zmanjša se lahko tudi njuna delovna uspešnost, pride lahko celo do odtujitve od domačega okolja. O težavah se je zato treba brez sramu in predsodkov pogovoriti tako s partnerjem kot tudi s svojim zdravnikom ali farmacevtom, slednja lahko skupaj s pacientom poiščeta zanj najprimernejšo rešitev.

Mateja Kadilnik, mag. farm.

Informativni kotichek

Sporočamo vam, da je Lekarna Vojnik odprta od ponedeljka do petka od 8. do 18. ure ter ob sobotah od 8. do 12. ure.

V skrbi za vaše zdravje vas lepo pozdravlja kolektiv Lekarne Vojnik.

Slovenska beseda - kulturna in politična zmaga Slovencev

Slovenska himna v izvedbi Luke Juterška. Tudi Prešernova Kam v duetu z Natalijo Podgoršek. Neobičajen pozdrav in vmesni vložki moderatorja Filipa Brezovška. Nagovor župana Braneta Petreta. Slavnostni govornik, pater Branko Cestnik. Komedijantski par s svojim »Srečnim zakonom«. Pa kljub zimskim razmeram polna dvorana obiskovalcev. Vsi ti so sestavili osrednjo občinsko prireditev v počastitev slovenskega kulturnega praznika, ki se je zgodila 5. februarja 2015 v dvorani POŠ v Novi Cerkvi.

Branko Cestnik je v svojem razmišljanju o kulturi nekako takole strnil preteklost, sedanjost in prihodnost slovenskega naroda:

»Za razliko od mnogih držav Slovenci ne praznujemo starodavnih bitk, nimamo prazničnega spomina na velike popotnike in pomorščake, nimamo svojih kraljev niti aleje slavnih in pomembnih prednikov, zaradi katerih bi se počutili zgodovinsko pomembne. Glede naše preteklosti, minulih bitk naših vojskovodij in političnih voditeljev se še najraje prepiramo, imamo dar prepiranja za nazaj. Vprašanje je: ali morda lahko vidimo zametke slovenske državnosti v Celjskih grofih, ki so kot spretni politiki obvladali prostor od avstrijskih Alp do Beograda? Toliko moči ni imela ne prej ne pozneje nobena slovenska politika. So morda ti poskušali združevati Slovence, čeprav takrat še ni bilo slovenske nacionalne zavesti? Zgodovinarji si tudi niso povsem enotni, ali sploh lahko imamo za potomce Karantance. Če v želji po povečanju narodnega ponosa preveč stavimo na katere izmed teh, se lahko znajdemo v slepi ulici. Pri politikih in bojevnikih nam torej ne gre.

Uvodni nagovor vojniškega župana Braneta Petreta

Imamo pa nekaj, na kar smo ponosni. Nekaj, kar kot Celjani in Ljubljančani, levi in desni, verni in neverni praznujemo enotno in zares. To je naša kulturna tradicija. To so prazniki, povezani z besedo, pesmijo, knji-

go. Imamo kar tri: Prešernovega, dan Primoža Trubarja in dan reformacije. Slovenci smo skozi zgodovino preživeli zgolj zaradi ljubezni do jezika, zaradi kulture. Zgodovinar Jože Dežman pravi, da smo se izkazali za zmagovit narod in ni prav, kadar sami sebe dojemamo kot malo sivo miš sredi velike Evrope. Smo kolektiv zmagovalcev. Ohranili smo se in iz obrobne države postali narod s svojo državo. Gre za veliko kulturno in politično zmago, ki je nismo dobili z orožjem, pač pa z besedo. Ko torej praznujemo besedo, knjigo in kulturo, praznujemo svojo najmočnejšo in najbolj imenitno silo, ki se je na dolgi rok pokazala kot izrazito politična in državotvorna.

Pater Branko Cestnik o slovenski besedi, knjigi, kulturi: "To nas gor drži."

Brez dvoma je 21. stoletje stoletje globalizacije. Kulture, rase in življenjski slogi se bodo mešali in združevali še bolj kot doslej. Če bi npr. pogledali po tri mladeniče iz Celja, Tokia in Johannesburga, ki se odpravljajo v kino, bi opazili izrazito podobnost. Precej verjetno je, da bodo oblekli kavbojke, pred kinodvorano kupili pokovko in kokakolo in šli gledat zadnjega Hobita. V roki bodo držali pametni telefon in občasno brskali in brali sporočila. Vzorec obnašanja in kulture je torej postal isti. To je globalizacija, ki se ji ne da ubežati. Dobra je, ker povezuje svet in slaba, ker briše lokalno kulturo in vzpostavlja eno in edino ameriško globalno kulturo. Bomo kot mali narod v času globalizacije sploh lahko preživeli? Slovenci smo šli skozi hude zgodovinske pretrse in ostali na svoji zemlji. Bodo kavbojke, pokovka in kokakola dosegle, česar niso dosegli naši sovragi, da nas odstranijo s prizorišča? Sliši se grozno, recept pa je vedno isti. Nič nas ne more vreči s tečajev, niti globalizacija ne, če bomo imeli radi svoj jezik in kulturo. Če hočemo držati svojo zmagovito linijo, moramo spet vzeti v roke slovensko knjigo, zapeti slovensko pe-

sem, držati se slovenskih ljudskih običajev. Negovanje domače besede je sila, ki je niti pekel ne premaga, kaj šele, da bi to zmogla globalizacija.«

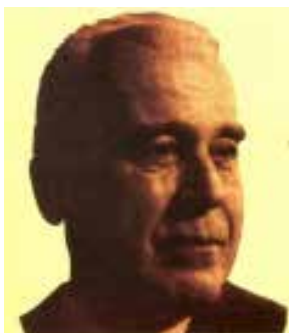
Komedija "Srečen zakon" v izvedbi KUD Veseli oder

Prešernov dan, slovenski kulturni praznik, je torej priložnost, da vedno znova ozavestimo pomen materne jezika in svoje kulture – temeljev slovenske države. V imenu Občine Vojnik in uredništva Ogledala vsem občanom iskreno čestitamo.

Sonja Jakop
Foto: Dolfi Jakop

Kantata Matije Tomca v Vojniku

V soboto, 27. decembra 2014, ob 18. uri se je v cerkvi sv. Jerneja v Vojniku zgodil čudovit glasbeni večer, saj je domači zbor pod vodstvom prof. Tomaža Marčiča izvedel kantato Matije Tomca Slovenski božič. Pred osrednjo glasbeno prireditvijo so nastopili Mešani zbor Forte pod vodstvom prof. Tomaža Marčiča, Luka Juteršek, Anžej Gračner in Ana Marija Krajnc.

Matija Tomc

Matija Tomc je bil duhovnik in profesor glasbe ter en najplodovitejših slovenskih skladateljev 20. stoletja. Dela komaj katerega skladatelja so doživela toliko izvedb kot njegove skladbe. Leta 1938 je nastala kantata Slovenski božič. To je priredba starih slovenskih božičnih napevov na besedila, ki jih je zbral dr. Niko Kuret, znani slovenski

etnolog. Delo je napisano za več pevskih solistov (v Vojniku so to bili Lucija Lenarčič, Miha Lenarčič, Mojca Žerjav, Urška Jurgec, Uroš Jurgec, Marjan Ravnak, Mitja

Petek, Filip Brezovšek), za pevsko skupino, ki predstavlja pastirje, za mešani zbor (Cerkveni mešani pevski zbor sv. Jerneja Vojnik) ob spremljavi orgel, ki pridejo do izraza v preprostih medigrah. Kantata Slovenski božič v celoti nazorno in preprosto podaja svetopisemsko pripoved o božičnem času in pomaga poglobljati odnos poslušalcev do sporočilnosti pomenljivega praznika.

Poslušalci so napolnili veliko vojniško cerkev, prisoten pa je bil tudi celjski škof msgr. Stanislav Lipovšek, ki je vedno vesel dosežkov pevcev rojstne župnije. Pevska prireditev je privabila tudi sneg, saj so se poslušalci domov vračali po že lepo zasneženi pokrajini, v srcih pa so nosili prijeten občutek božičnega vzdušja.

Milena Jurgec
Foto: Milena Jurgec

Kitarakon na mednarodnem sejmu v Ljubljani

Na Gospodarskem razstavišču v Ljubljani je od 28. januarja do 31. januarja 2015 potekal mednarodni sejem Turizem in prosti čas (TIP), ki se ga je udeležila tudi Dežela Celjska. Prvi dan smo predstavniki občine Vojnik ponudili obiskovalcem poleg turističnih prospektov in spominkov tudi glasbo izpod prstov skupine Kitarakon; zato ni čudno, da so nas na stojnici obiskali tudi eminentni gostje iz Indije, Nepala, prav tako pa pomembni ustvarjalci turistične ponudbe po Sloveniji. Nepalski generalni konzul, Aswin Shrestha, je celo obljubil, da pride kmalu tudi v Vojnik in si podrobneje pogleda naš lepi kraj in obiše svoje prijatelje, ki jih je v naši občini že kar nekaj.

Jože Žlaus

40 let ustvarjanja Petra Selčana

V soboto, 22. novembra 2014, smo pevci priredili tradicionalni letni koncert MoPZ KUD Nova Cerkev, ki je potekal v večnamenski dvorani OŠ Nova Cerkev.

Po 40 letih ustvarjanja Petra Selčana.

Gostje večera so bile vokalna skupina Gallina iz Ljubljane in učenka citer GŠ Celje Jerneja Čerenak. Kvartet deklet, ki ustvarja pod imenom Gallina, je nastal konec leta 2010. Gallina veliko pozornosti namenja izvajanju slovenske ljudske in umetne glasbe, skladbam svetovne zborovske literature od renesanse do sodobnosti, skladbam zlatega časa slovenske popevke, na repertoarju pa se najdejo tudi tuje skladbe vokalnega jazza in popa. Še posebej pomembno poslanstvo skupine je spodbujanje mladih skladateljev k ustvarjanju novih skladb in s tem k bogatenju ženske vokalne in zborovske zakladnice ter dviganju kakovosti slovenske glasbe v izvedbi ženskih sestavov. So dobitnice mnogih slovenskih in tujih priznanj.

Petrovo delo je prevzela mlada pevovodkinja Janja Belej.

Osrednji dogodek večera je bil predaja dirigentske palice našega dolgoletnega zborovodje Petra Selčana novi zborovodkinji Janji Belej.

Peter je izjemen pevec, prav tako izjemen zborovodja. Vsestranski človek. S svojim znanjem, poslušanjem, strokovnostjo, dobro voljo je povezoval mnoge zборе. Bil je organist in pevovodja Cerkvenega mešanega zbora Nova Cerkev vse do leta 1986.

Zborovodja Moškega pevskega zbora Nova Cerkev pa je bil, s krajšimi vmesnimi predahi, od leta 1978; zboru je bil predan in mu je namenjal dobršen del svojega časa. Dolga leta je bil član dramske sekcije KUD Nova Cerkev, prav tako tudi član izvršnega sveta Javnega sklada RS – Območne enote Celje. Še vedno je umetniški vodja okteta Podoglarji. Dvanajst let je bil predsednik KUD Nova Cerkev, sedaj je podpredsednik. Tudi njemu gre zahvala, da se pesem še vedno sliši v naših krajih.

Janja je naša sokrajanka iz Zlateč. Končala je nižjo in srednjo GŠ v Celju, zdaj pa študira glasbo na Pedagoški fakulteti v Mariboru. Je tudi pevka in korepetitorka pri vokalni skupini Kolorina.

Koncert je bil razdeljen na štiri dele. V prvem delu je nastopil naš moški pevski zbor, pod taktirko Janje Belej. Sledile so nam gostje, vokalna skupina Gallina in učenka citer GŠ Celje Jerneja Čerenak. V četrtem, zadnjem delu je slovesno dirigiral Peter Selčan. V večini smo prepevali slovenske ljudske in umetne pesmi, naše gostje pa so dodale tudi kako tujo, kot je npr. »Di-

Peter Selčan ob prejemu spominske plakete

amonds are a girl's best friend«.

Pred zaključkom sta Petru poleg ostalih gostov čestitala tudi župan Občine Vojnik g. Petre in predsednik krajevne skupnosti Nova Cerkev g. Jezernik, ki mu je za 40 let ustvarjanja v krajevni skupnosti izročil spominsko plaketo.

Naj izkoristim to priložnost, da se še posebej zahvalim predsednici našega kulturno-umetniškega društva, gospe Andreji Štravs, ki je tako čudovito povezovala koncert. Zahvala gre tudi podjetju Ostri in Vrtnarstvu Krašovec ter vsem ostalim, ki ste na kakršen koli način pripomogli k uresničitvi večera. Iskrene čestitke gredo naši dragi gospe Katici Pešak, ki je pred kratkim praznovala okrogli jubilej, 80 let.

Ob zaključku koncerta smo pevci Petru v zahvalo in spomin podarili sadiko lipe, naslednji dan pa smo jo skupaj posadili ob njegovi hiši.

Petru se za njegov ogromen prispevek k zboru in kraju iskreno in iz srca zahvaljujemo, Janji pa želimo obilo energije, umetniškega elana in dobrega počutja med pevci.

Rok Kadilnik
Foto: Jure Vovk

Božično darilo Frankolovčanom

Nedvomno se ob decembrskih praznikih po vseh možnih poteh komuniciranja med ljudmi pretaka ogromno dobrih želja, od klišejskih do zelo izvirnih, od romantičnih do stvarnih, od suhoparnih do duhovitih. A moramo si priznati, osebnih stikov med ljudmi je »po zaslugi« razcveta virtualnega življenja vse manj. Da bi bilo druženja iz oči v oči več, smo na Frankolovem »iznašli« prireditev Frankolovčani – Frankolovčanom, ki je na minuli božič že tretje leto zapored združila vse generacije krajanov. Božič in dan samostojnosti smo praznovali skupaj, z najbližjimi, sorodniki in prijatelji.

Otroški pevski zbor OŠ AB Frankolovo

Da naš kraj premore izredno bogat kulturni potencial, smo lahko ugotovili ob vseh sodelujočih skupinah, ki so s svojimi nastopi na božično drevce pripenjale unikatne okraske: vokalne, instrumentalne, govorne, plesne, ljudske, umetne, zborovske, solistične, božične, domovinske, novoletne ..., in vse po vrsti sproščene in podarjene z ljubeznijo. Da, takih daril smo bili veseli vsi. Obiskovalci so dobili v dar dve uri pestrega programa, nastopajoči so bili obdarjeni z nabito polno dvorano zadovoljnih obiskovalcev. Prireditelji, ki je sicer potekala v organizaciji Prosvetnega društva Antona Bezenška, so oblikovali otroci vrtca Mavrica, otroški in mladinski zbor OŠ Antona Bezenška, Twirling mažoretčni klub Pet elementov, 60 W, družina Gregorc, bratje Pinter, sekstet Lindek, Domen Jevšenak in Urška Oprčkal, pater Branko Cestnik, Turistično društvo Frankolovo, kvartet Frankolovo ter domači cerkveni in moški pevski zbor.

Zlati nagrajenec občine Vojnik in domači župnik, p. Branko Cestnik, je zbrane nagovoril o pomenu praznikov v življenju ljudi in nanizal tri recepte za dober praznik. Takole je razmišljal: »1. Praznik mora imeti DOBRO VSEBINO – moramo vedeti, kaj praznujemo. Npr.

Družina Gregorc

rojstni dan ima jasno vsebino, nimajo pa je vsi prazniki. Pri cerkvenih je težava, da ljudje ne vedo točno, kaj praznujejo; pri državnih je problem, da jih ne praznujemo. Če ne praznujemo vsebine, se bo prej ko slej oddaljila od nas in to je nevarno. 2. Imeti moramo PRAVA ČUSTVA, za praznik damo ven, kar je v nas najlepše, da se lepo izrazimo in smo prijazni drug z drugim. Smeh ima koncentrat pozitivnih čustev in paše k prazniku kot vino k pečenki. 3. PRAZNIK NI VSAK DAN. Če je potica na mizi vsak dan, ni več dobra. Staro razmerje, ki so ga prevzele večinoma vse civilizacije, je 6 : 1, kar pomeni, 6 dni delaj, 7. dan praznuj. Potem je praznik res dogodek, ki izstopa iz vsakdanjega toka življenja in ga preseka. Želim vam, da bi te praznike praznovali z vsebino. Če ste bili danes pri jaslicah, jutri izobesite slovensko zastavo. Da bi praznovali veseli, z veliko smeha in da prazniki ne bi bili preveč na gosto.«

Za piko na i še Sveta noč

Po vsem vidnem in slišnem smo se podali le še v šolsko jedilnico, ob praznični mizi nazdravili vsemu dobremu in pokramljali z mnogimi, ki jih morda že dlje časa nismo srečali. In upoštevajoč navedene recepte, so prazniki postali lepši in ljubeznivejši.

Sonja Jakop

Koncert Godbe na pihala Nova Cerkev

Tudi letošnji tradicionalni božično-novoletni koncert Kulturno-umetniškega društva Godba na pihala Nova Cerkev je ponesel poslušalce v pravo praznično vzdušje. Glasbeni ustvarjalci so pod vodstvom Tomija Majcna izvedli dovršeno izvedbo predstavljenih skladb. Na koncertu je sodelovalo kar nekaj gostov, ki so glasbeni dogodek popestrili in obogatili.

Manjkal ni niti Silvestrski poljub

Že kar navajeni smo, da na njihovem koncertu sodelujejo učenci Podružnične osnovne šole iz Nove Cerkev. Vsakoletni obiskovalci koncerta so tudi letos pokazali svoje simpatije do tovrstne glasbe, saj je bila dvorana polna. Tudi letos so bili med obiskovalci škof dr. Stanislav Lipovšek, župan Brane Petre, podžupan Viki Štokojnik in Slavko Jezernik, predsednik KUD Godba na pihala. Učenci šole so se tokrat predstavili s svojo folklorno skupino, ki jo vodi mentorica Damjana Ferlinc, gosta sta bila Tine Lesjak in Urška Grobelnik. Vse prisotne so zasrbele pete, saj so za to poskrbeli Poskočni muzikantje. Godbeniki so povabili k sodelovanju Brigito Petre in Kristijana Šmida. Mladi pevci Podružnične osnovne šole Nova Cerkev, pod vodstvom zborovodkinje Sabine Penič, so se predstavili ob glasbeni spremljavi godbe na pihala in Andreje Štravs. Program je povezovala Jerneja Kompan. Vsi nastopajoči so pričarali prijetno praznično vzdušje in ogreli poslušalce. Koncert so pripravili člani KUD Godba na pihala in njihov dirigent Tomi Majcen.

Vsem nastopajočim iskrene čestitke za lep glasbeni večer, našim godbenikom pa veliko ustvarjalnosti še v prihodnje.

Lea Sreš
Fotografije: Srečko Sentočnik

Praznični koncert Vokalne skupine Kolorina

Vokalna skupina Kolorina je v nedeljo, 21. decembra 2014, ob 17. uri pripravila prijeten koncert z božično-novoletno vsebino.

Vokalna skupina Kolorina

Skupina mladih pevk, ki jim je skupno to, da zelo rade pečejo in da so bile v Osnovni šoli Vojnik učenke takratne in sedanje zborovodkinje Emilije Kladnik Sorčan, uspešno deluje pod okriljem Kulturnega društva France Prešeren Vojnik. V svojem programu izvajajo ljudske in umetne pesmi. Na samostojnem koncertu so s svojimi glasovi in lepo vsebino pesmi pobožale duše prisotnih poslušalcev. Z izbrano besedo sta koncert povezovali članici skupine Ela Hotko in Urška Golob.

Gostje glasbenega večera so bili flavtistka Maja Srebočan in kitarist Jože Leskovšek, ki že vrsto let sodelujeta kot uspešen duet, ter Andrej Belej, ki je ob klavirski spremljavi sestre Janje zaigral na trobento. Skupini sta čestitala, vsem prisotnim pa izrekla voščilo župan Brane Petre in predsednica KS Vojnik Lidija Eler Jazbinšek.

S svojim koncertom so obogatile nedeljsko in praznično vzdušje tistim, ki jim je všeč njihovo petje.

Milena Jurgec
Foto: Jure Vovk

Tradicionalni koncert Mešanega cerkvenega zbora svetega Lenarta Nova Cerkev

V petek, 26. decembra 2014, je Mešani cerkveni zbor že tradicionalno, pod vodstvom Darinke Stagoj in ko-repetitorstvom Sonje Denša, pripravil božični koncert v cerkvi sv. Lenarta v Novi Cerkvi. Obiskovalci so do-dobra napolnili cerkev in s tem nagradili prizadevanje nastopajočih.

Tokratni gostje večera, večinoma mlajši člani zbora, so odlično razpoloženemu občinstvu ponudili kar nekaj glasbenih presežkov. Mojca Hladnik je nastopila kot vodja otroškega zbora in v duetu s svojim možem Primožem Hladnikom. Slednji je s prvim tenorjem popestril petje »Švuoh okteta«, s trobento pa spremljal zbor. S svojim glasom je navdušila Urška Oprčkal. Na klavinovi je spremljala otroški zbor in v triu z Vasjo Markičem in Markom Žibretom zaigrala na ukulele. Pečat je prav tako pustil z moško štiriglasno a cappella izvedbo pustil »Švuoh oktet« pod vodstvom Marka Žibreta. Ta je z Vasjo Markičem v duetu harmonik koncertu dodal še instrumentalni del. Vasja je prispeval tudi velik delež pri spremljavi zbora (tako na boben kot kitaro) in s solo pevskim vložkom. Na kitari se mu je pridružil tudi Mark Škoflek.

Posebno zvočno kuliso pri instrumentalni spremljavi zbora in posameznih solističnih točkah je s svojo virtuoznostjo na klavinovi pričarala Natalija Podgoršek, za kar je požela velik aplavz poslušalcev.

Za vezno besedilo gre zahvala Mateji Oprčkal. Program sta spretno povezovala Mojca Oprčkal in Jaka

Delčnjak. Zelo prisrčni so bili igralski vložki otrok, ki so samo še nadgradili glasbeno kuliso.

Vse je nagovoril dekan Alojz Vicman. Izpostavil je tri vrednote: prva je Bog sam in sveta vera, druga je mati domovina Slovenija, ki jo moramo spoštovati in ljubiti, in tretja božični koncert, ki se zgodi vsako leto v naši cerkvi. K tem besedam je dodal svoje župan Branko Petre. Poudaril je, da moramo biti v teh časih sočutni in solidarni do sočloveka, da ne obsojamo brez argumentov

in da obrnemo svoje mišljenje v pozitivno smer.

Na koncu je v vsej veličini zadonela pesem Sveta noč, s katero se je zaključil koncert. Zborovodkinja Darinka Stagoj se je vidno ganjena zahvalila vsem, tudi našim zlatim otrokom, ki so prispevali k vzdušju božičnega koncerta, polnega pozitivne energije.

Pred cerkvijo so nepogrešljivi in požrtvovalni farani za vse pripravili čaj in kuhano vino, pevci pa so spekli še nekaj za pod zob in s tem zaključili nepozabni večer.

Jožica in Marko Žibret

Foto: Jure Vovk

Slovenski božič, vojniški solisti

»Pri nas župnika vse ubogajo,« se je pol v šali, pol za res po čudovito izvedenem božičnem koncertu, ki sta mu prisluhnili tudi celjski škof Stanislav Lipovšek in župan Branko Petre, pohvalili vojniški dušni pastir Anton Perger. Na četrtem božičnem koncertu, ko so vojniški cerkveni pevci skupaj z vojniškim moškim zborom, skupino Forte ter instrumentalisti in solisti izvedli Božični oratorij v latinščini, si je Perger namreč zaželel, da bi zbori prihodnje leto izvedli še Slovenski božič Matije Tomca, v katerem so zbrani napevi in kantate slovenskih ljudskih božičnih pesmi.

Zborovodja in organist Tomaž Marčič je »ubogal« in za tokratni božični koncert izpolnil župnikovo željo. K sodelovanju je povabil še enajst solistov, ki so se, čeprav nekateri redkokdaj v tej vlogi, odlično izkazali. Tokrat so namreč solistične dele izvedli zgolj pevke in pevci iz Vojnika, med njimi zakonca Lucija in Miha Lenarčič, brat in sestra Uroš in Urška Jurgec, Mojca Žerjav ter moška zasedba skupine Forte, tj. Karli, Filip in Erik Brezovšek, Jaka Marguč, Marjan Ravnak in Mitja Petek.

Občinstvo je tokrat imelo priložnost slišati tudi napredek dveh vojniških mladih solistov, ki ju zaradi študija in dela v tujini na domačih odrih zadnje čase v solističnih vlogah na žalost bolj malokrat vidimo. Tenorist Luka Juteršek in baritonist Anžej Gračner sta ob spremljavi Tomaža Marčiča poslušalce očarala z božičnimi napevi, program pa so obogatili še zasedba Forte ter mlada in prodorna organistka Ana Marija Krajnc.

Želja za prihodnje leto tokrat Perger (še) ni izrazil, ne glede na to pa bo program prihodnjega, že šestega božičnega koncerta v cerkvi sv. Jerneja po zaslugi profesorja Marčiča gotovo izviren in zanimiv.

Rozmari Petek

Dobrodelni koncert »Iskrica za Darjo«

Lani v mesecu juniju smo se člani društva Dobra volja iz Pristave pri Vojniku odločili, da bomo začeli z dobrodelno akcijo za Darjo Hojnik iz Zadobrove. Zaradi multiple skleroze je na invalidskem vozičku in je tako gibalno omejena.

Njena želja je bila, da bi si lahko doma uredila dvigalo po strmih stopnicah. Začeli smo zbirati papir in zamaške ter poslali mnogo prošenj za pomoč ljudem dobre volje. Stekla je akcija in nabralo se je nekaj denarja. Ker pa zbrana sredstva niso zadoščala, smo začeli pripravljati dobrodelni koncert.

Koncert smo s številnimi glasbeniki in pevci priredili v soboto, 17. januarja 2015, v KUD na Ljubečni. Udeležilo se ga je veliko število obiskovalcev, ki so dodobra napolnili dvorano. Posebna zahvala gre vsem nastopajočim, ki so se v takšnem številu odzvali povabilu. Nastopali so: Družina Gregorc, Ansambel Stop, Arclinski fantje, Orkester glasbene šole Roberta Goličnika, Kitarkon, Munda Štajerci, Ženski pevski zbor Ljubečna, Sekstakord, In spiritu, Ansambel 5 +, Ljudski pevci izpod Konjiške gore in Ansambel Do jutra. Štamperlov Pepi je poskrbel za polno mero humorja, Jožica Železnik pa je povezovala program. Zahvaljujem se vsem, ki so omogočili, da je koncert Iskrica za Darjo uspel.

Ivanka Plešnik
Foto: Alen Bobik

SONJA PUNGERTNIK:

»Ne upamo si biti ranljivi, krhki, zato ves čas igramo nekaj, kar v resnici sploh nismo«

Slovenka leta 2014

Predstavljamo sedemindvajseto prejemnico naziva Slovenka leta. Rojena je bila v Razdelju pri Novi Cerkvi.

Sonja Pungertnik, prejemnica naziva Slovenka leta 2014

Ob razglasitvi so razloge za njeno uvrstitev med deset nominirank navedli takole: Je neverjetno optimistična in topla ženska, prepričana, da je bila slepa poslana na svet z namenom. Je svetilnik vsem s podobnimi ovirami, kot jih ima sama. Nikoli ni gledala na to, kaj bodo drugi naredili zanjo, temveč kaj bo družba z njo pridobila, zato ozavešča o invalidih, njihovih sposobnostih in talentih – tudi v mesečni oddaji Luč v temi na Radiu Ognjišče, ki jo vodi že sedemnajst let. Med drugim je pomagala pri oblikovanju slovenske zakonodaje za invalide, delala kot defektologinja in sodelovala pri rehabilitaciji kasneje oslepelih oseb, pripravljala delavnice za slepe in slabovidne otroke ter mladostnike, najraje pa ljudem pomaga osebno. Zaposlena je pri jezuitih v Ignacijevem domu duhovnosti, kjer s patrom Ivanom Platovnjakom vodi Šolo odpuščanja. Energijo ji dajejo družina, vera in ljudje. »V največje veselje mi je,« pravi, »ko ljudje ob meni pozabijo, da ne vidim – takrat sem samo Sonja.«

Ga. Pungertnik, povejte nam, prosim, kaj o svojem otroštvu, starših in izobraževanju.

Moja rojstna vas je Razdelj pri Novi Cerkvi, kjer še danes živita moja zlata starša in dve od štirih čudovitih sestra. Tam sem preživljala tudi prvih šest let svojega otroštva. Nato sem zaradi prirojene očesne bolezni, njena posledica je bila slepota, morala na šolanje v Zavod za slepo in slabovidno mladino v Ljubljano. Tako zame kakor tudi za mojo družino je bila ločitev travmatična. Toda človek se vsemu privadi in danes sem vesela, da sta moja starša takrat sprejela to odločitev. V Ljubljani sem končala osnovno šolo, v Centru slepih v Škofji Loki še srednjo (smer administrator) in nato na Pedagoški gimnaziji v Ljubljani dopolnila izobrazbo do pete stopnje. Izbrala sem študij defektologije na Pedagoški fakulteti v Ljubljani in ga leta 1999 tudi uspešno zaključila.

Kakšna je vaša poklicna pot? Na katerih področjih delate?

Moja prva poklicna želja je bila, da s svojimi izkušnjami in znanjem pomagam ljudem, ki ne vidijo. Zato tudi odločitev za ta študij in prve zaposlitve na tem področju. Tri leta sem delala kot učiteljica oz. vzgojiteljica slepih in slabovidnih otrok v Zavodu, ki sem ga tudi sama obiskovala kot otrok. Šest let sem delala kot izvajalka programov za pomoč družinam s slepimi in slabovidnimi otroki ter kasneje oslepelim osebam pri Zvezi društev slepih in slabovidnih Slovenije. V tem času sem bila tudi članica Sveta vlade RS za invalide in članica nekaterih drugih delovnih teles na področju socialnega in invalidskega varstva. V akciji Slovenka leta so me predstavili predvsem kot borko za pravice invalidov. Toda moja prizadevanja so bila vedno dvosmerna. Družba naj ustvari pogoje, invalidi pa naj se aktivno vključijo v družbo, seveda vsak po svojih zmožnostih. Zato sem vedno zagovarjala tiste programe in oblike pomoči, ki omogočajo neodvisno življenje in so prilagojeni specifičnim potrebam posameznika. Pri svojem delu sem vedno uživala, predvsem takrat, kadar sem bila v stiku z ljudmi, katerih življenjske zgodbe so me vedno nagovarjale. Zato sem se kasneje, ko sem že bila zaposlena pri jezuitih v Ignacijevem domu duhovnosti na Poljanah v Ljubljani, kjer delam še danes, odločila za nadgradnjo študija. Najprej iz teorije izbire, metode svetovanja za pomoč ljudem, kasneje pa še iz duhovnosti na Teološki fakulteti v Ljubljani in iz duhovnega

spremljanja v okviru izobraževalnih programov, ki jih ponujamo v Ignacijevem domu. Tako me je poklicna pot peljala od slepih k tistim, ki si želijo delati na svoji duhovni in osebnostni rasti. Seveda svoje znanje in izkušnje še vedno rada delim s tistimi, ki slabo vidijo ali ne vidijo, v okviru delavnic in osebnega svetovanja. Moja poklicna pot je torej botrovala tudi temu, da sem ostala v Ljubljani, kamor se je s celjskega konca preselil tudi moj mož. Tu sva si ustvarila dom, ki ga je z veseljem napolnil najin sin Marko – zdaj ima že 12 let.

Katere vrednote so vam v življenju pomembne? Imate dovolj časa za družino?

Družina je zame velika vrednota. V današnji družbi jo nevarno zapostavljamo. Hiter tempo življenja, pehanje za zaslužkom, kariero, lovljenje umetno napihnjenih norm so po mojem mnenju največji sovražniki družine. Tudi sama se moram vedno znova opominjati, da mora biti družina na prvem mestu. Na družinskih odnosih temelji celotna naša družba. Težko si predstavljam, da bo nekdo, ki je odraščal ob starših, ki jih je komaj kdaj videl, nikoli pa zares občutil, da jim je dragocen, lahko skrbel zanje, ko bodo ti ostareli in obnemogli. Starševske ljubezni ne more nihče nadomestiti, še tako dober nadomestek ne. To lahko povem iz lastnih izkušenj odraščanja v zavodu. Gre za naravne zakonitosti, njihovo neupoštevanje nas žal že krepko tepe. Današnje družine so vse preveč obremenjene. Žal dostikrat tudi po svoji krivdi. Starši preveč nasedamo normam, ki smo

jih v družbi umetno ustvarili. V dostikrat že kar bolešni skrbi, da ne bi izstopali iz povprečja, da naš otrok ne bi bil v čem prikrajšan, delamo škodo tako sebi kot otrokom. Pozabili smo, da je vsak otrok osebnost zase, da je prvo otrokovo delo igrati, da zasičenost z vsemi mogočimi dobrinami ni ljubezen, da mora biti odpovedovanje sestavni del vzgoje ... Sama sem hvaležna tako za svojo primarno kakor tudi za sedanjo družino. Zavedam se, da je to velik dar. In vsi, ki ta dar imamo, smo dolžni po svojih močeh skrbeti za tiste, ki ga nimajo.

Vaše življenje sta v neki meri zaznamovali slepota in vera v Boga. Verjamete tudi, da ste se z namenom rodili slepi. Povejte nam kaj več o tem.

Prepričana sem, da ima vsak človek na svetu svoje poslanstvo. To je skladno z njegovimi lastnostmi in talenti, s katerimi je obdarjen. Temelj sreče in dobrega počutja v lastni koži je, da se dobro spoznamo, se sprejmemo takšne, kot smo – z vsemi svojimi prednostmi in pomanjkljivostmi – ter na tem gradimo svoje življenje. Tarnanje in žalovanje za tistim, česar nimamo in morda nikoli ne bomo mogli imeti, nam le jemlje moč, veselje in upanje. Toda pot do tega spoznanja je dolga. Tudi pri meni je bila. Ko pa sem enkrat sprejela slepoto kot sicer res ne najbolj prijetno okoliščino, ki me bo spremljala vse življenje, sem spoznala, da je tudi iz nje moč potegniti kaj dobrega. Ljudje smo družbena bitja. Drug od drugega se učimo, drug drugemu smo ogledalo in drug drugega bogatimo. Če bi bili vsi ena-

Sprejem pri predsedniku države

ki, to ne bi bilo mogoče.

Katere programe izvajate v Ignacijevem domu duhovnosti in zakaj so pomembni?

V Ignacijevem domu duhovnosti, kjer sem zaposlena, izvajamo različne izobraževalne programe za osebnostno in duhovno rast: duhovne vaje, vaje ob koncu tedna in enodnevne duhovne programe za določene skupine ljudi. To so žalujoči, moški, zakonci, razvezani, ovdoveli. Osebnostno tudi spremljamo ljudi na njihovi duhovni poti. V času, ko v domu ni programov, oddajamo sobe različnim gostom, ki si želijo nastanitev v zares lepo urejenem domu (ima šestnajst sob in dve kapeli). Glavni program, ki ga vodim skupaj s p. Ivanom Platovnjakom, je Šola odpuščanja. Gre za celoletni program, ki vsebuje dva vikenda, štiri enodnevne delavnice, domače delo po pripravljenih navodilih in osebno spremljanje. Namenjen je vsem, ki si želijo osebno in duhovno rasti, izboljšati odnos do samega sebe in do drugih, tistim, ki trpijo zaradi različnih ran, ki jim preprečujejo, da bi zaživel. Drugo moje področje, ki ga sicer šele začnemo, je pomoč zakoncem, ki se soočajo s preizkušnjo invalidnosti ali dolgotrajno boleznijo. Ljudje smo danes utrujeni, prenapeti, raztreseni med množico stvari, nimamo pa časa zase in za odnose. Pomembno nam je, da smo močni, neodvisni, samostojni. Vse to vodi v lažen občutek samozadostnosti, kar končno pripelje do osamljenosti in odtujenosti, celo od odtujenosti od samega sebe. Ne upamo si biti ranljivi, krhki, zato ves čas igramo nekaj, kar v resnici sploh nismo. Vse to nas utruja. Z omenjenimi programi ljudem pomagamo, da si upajo biti v stiku s seboj in Bogom, ki ga danes vsi tako potrebujemo, a si tega ne priznamo.

Omenili ste program Šola odpuščanja. Kako se naučiti, da bomo znali odpuščati in sprejemati stvari tako, da bo prav za vse in nobenemu v škodo?

Odpuščanje je v prvi vrsti dar. Milost, ki se ji je treba preprosto odpreti. Da bi to lahko storili, moramo v sebi pripraviti pogoje. Odpustiti ne pomeni, da pritismo na gumb in se bo zgodilo. Tudi ne pomeni zgolj odločiti se in to hoteti, preprosto storiti in nato pozabiti. Tu dostikrat delamo napako že starši, ki od otroka, ki se je sprl s svojim vrstnikom, zahtevamo, da mu odpusti, ne da bi se resno posvetili njegovemu doživljanju krivice, ki mu je bila storjena. Soočiti se je treba s svojimi čustvi in rano, si jo priznati, ovrednotiti izgube, ki jih je rana povzročila, se odločiti, da se ne bomo maščevali, z očmi ljubezni pogledati na storilca in ga poskušati razumeti v njegovi krhkosti ... Tako osvetljen ranjen odnos je treba na novo ovrednotiti in se odločiti, z njim nadaljevati ali ga opustiti. To je nenehen proces, saj v življenju drug drugemu neprestano zadajamo rane. V Šoli odpuščanja se učimo metod in tehnik, ki nam lahko pri tem pomagajo, ter se odpiramo božji milosti.

Na Radiu Ognjišče vodite svojo oddajo. Komu je name-

njena in o čem govorite?

Oddaja Luč v temi je na sporedu vsak prvi torek v mesecu na Radiu Ognjišče. Je edina redna oddaja, namenjena slepim in slabovidnim v našem medijskem prostoru. Pripravljam in vodim jo že sedemnajst let. Oddaja je na eni strani namenjena informiranju slepih in slabovidnih, še bolj pa ozaveščanju javnosti o življenju in delu slepih in slabovidnih. Sama bi bila sicer najbolj vesela, če takšne posebne oddaje sploh ne bi potrebovali. Toda, kaj hočemo, je že tako, da je kljub vsemu vedenju, ki ga danes imamo, družba še vedno polna predsodkov in stereotipov. Včasih se sprašujem, ali smo res tako zelo drugačni, da imajo ljudje že s samim pristopom do nas toliko težav. Pa si moram vedno znova žal pritrdilno odgovoriti. Odnosi med ljudmi, torej tudi odnosi do tistih, ki jih je družba označila za drugačne, niso stvar znanja. So stvar posameznikove kulture in zrelosti. Zato se bojim, da individualizem in odtujevanje, ki smo jima priča v družbi, za seboj prinašata le še več težav na tem področju. Ljudje potrebujejo tiste, ki so šibkejši od nas. Po eni strani zato, da se ob njih počutimo močnejše, po drugi strani pa zato, da ob njih lahko potešimo svojo potrebo po tem, da smo nekemu potrebni, da smo za nekoga dragoceni. Za ta občutek bi se lahko ljudje zahvalili nam.

Opišite nam svoj pogled na svet, vrednote, odnos do Boga in vere – vse to vas dela posebno. Od kod vam optimizem, ko pa smo Slovenci danes tako pesimistični in samo čakamo na boljše čase?

To, da me ljudje prepoznavajo kot takšno, mi veliko pomeni, saj mi potrjuje, da mi vsaj malo uspeva biti to, kar si želim. Trudim se spoštovati vsakega človeka in verjeti, da je vsak človek v osnovi ustvarjen za dobro. Obenem pa se zavedam, da smo krhki in ranljivi, zato se trudim razumeti tudi spodrseljaje in ne soditi. Seveda sem tudi jaz samo človek in marsikdaj mi to ne uspe. Predsednik Pahor je ob sprejemu nominirank za Slovenko leta dejal nekako tako, da tista, ki so jo izbrali ljudje, predstavlja smerokaz tudi za državo. Takrat še ni vedel, katera bo izbrana. Zelo si želim, da tega ne bi pozabil. Gluh in slep bi moral biti tisti, ki ne bi opazil v teh dneh, česa so ljudje lačni. Toliko izjav o tem, da potrebujemo luč na koncu tunela, optimizem, upanje, toplino, vero v prihodnost ..., smo lahko slišali v raznih komentarjih izbora, da o smeri ne sme biti dvoma. V moji predstavitvi so bile zapisane vrednote: družina, resnica, odnosi, vera, človekovo dostojanstvo. Mislim, da nas samo to lahko reši iz stanja, v katerem smo.

Gospa Sonja Pungertnik, kdo pravzaprav ste?

Sem samo človek. Z mnogo talenti, a še z več pomanjkljivostmi in šibkimi točkami. Ob prvih se učim biti hvaležna, ob drugih pa ponižna. Imam to »srečo«, da me je življenje že zelo zgodaj postavilo pred preizkušnjo, ob kateri se pač ne da blefirati. Hvaležna sem za dar vere, ki mi je pomagal osmisлити življenje. Sicer

pa sem človek, ki se smeji in joče, pada in vstaja, gre malo naprej in malo nazaj in se včasih tudi zaletava z glavo v zid.

Dejali ste: »V največje veselje mi je, ko ljudje ob meni pozabijo, da ne vidim – takrat sem samo Sonja.« Med pogovorom z vami nisem imela niti najmanjšega občutka, da ne vidite. Vidite pravzaprav tiste stvari, ki so večini ostale skrite.

Če na nas ljudje gledajo samo skozi očala invalidnosti, potem se navadno zelo znižajo njihova pričakovanja do nas. Večina ljudi nas še vedno doživlja kot uboge, nesrečne, drugorazredne, nekoristne ... Žal to dokazujejo tudi razlogi, ki jih nekateri navajajo v prid evtanaziji, češ, kaj pa imajo ti ljudje sploh od življenja. To, da radi živimo in da smo lahko zelo srečni, nam večina kar težko verjame. In če nekomu od nas nekaj uspe, je to bum, pa čeprav v resnici ni nič vrhunskega. Če skozi to perspektivo gledamo na dosežke invalidov, potem se zgodi, da neki dosežek visoko ovrednotimo samo zato, ker pripada takemu človeku. S tem invalidu le pomagamo ustvariti samopodobo, ki ima napačne temelje. Seveda so področja, kjer moramo oviranosti nujno upoštevati. Ne moreta tekmovali v dosežkih plavalec z obema in plavalec z eno roko. Lahko pa se povsem enakovredno kosata pesnik, ki vidi, in pesnik, ki ne vidi, saj sam vid pri pesništvu res nima pomena. Homerjevi dosežki se niso ohranili zato, ker je bil slep, ampak zaradi njihove vrhunskosti. Zato mi toliko pomeni, da me pri reviji Jana niso naredili za slepo nominiranko, ampak za nominiranko, katere ena izmed okoliščin, v katerih dela in živi, je tudi slepota. Ne gre torej za nepriznavanje ali neupoštevanje teh okoliščin, ampak za to, da jim damo samo toliko pomena, kot ga resnično imajo.

Bralci Jane so izbrali Sonjo Pungertnik.

Imate kaj prostega časa ali ste zasvojeni z delom?

Bilo je obdobje, ko prostega časa resnično nisem imela. Sem deloholik po naravi pa še perfekcionista povrh. Ti dve moji lastnosti sta bili tudi eden od predmetov dela na sebi v zadnjih letih. Z rezultatom sem kar zadovoljna. Nehala sem verjeti v zgodbe o tem, kako se

moramo invalidi potrjevati, da postanemo enakopravni v družbi, in kako moramo pokazati mnogo več od drugih, če se hočemo kosati z njimi. Čeprav v samem bistvu to res drži, sem se odločila, da se te igre ne grem več. No, malo mi je najbrž pri tem pomagalo tudi dejstvo, da sem našla svoje mesto v družbi in da se ob tem dobro počutim. Moj prosti čas zapolnjujejo družina, vrt in knjige. Z mozem sva vesela, da nama je na obrobju Ljubljane uspelo kupiti stanovanje z vrtom, ki predstavlja moj svobodni stik z naravo in prostor za uživanje.

Prosim, dodajte kakšen nasvet, življenjsko pravilo za svoje nekdanje sokrajane in sosedo iz Nove Cerkve, za starše, sestre ... Povejte tisto, kar mislite, da vas nisem vprašala, pa bi morala.

Vedno s ponosom povem, da sem doma iz Nove Cerkve, pa čeprav sem tam preživela le malo svojega življenja. Poleg domačih in sorodnikov so tam tudi moji lepi spomini na delo v župniji v gibanju Vera in luč. Z veseljem spremljam razvoj kraja in celotne občine Vojnik. Ob tej priložnosti se iskreno zahvaljujem vsem, ki ste pravilno razumeli mojo privolitev v nominacijo za Slovenko leta, me tako ali drugače podpirali in mi na različne načine sporočali svoje veselje in čestitke ob imenovanju. Čestitka gospoda župana in občinskih sodelavcev pa me je naravnost ganila.

Lea Sreš

Fotografije: splet, arhiv YHD, osebni arhiv Sonje Pungertnik

ISAR GRADBENIŠTVO d.o.o.

- IZVAJAMO VSA DELA NA PODROČJU NIZKIH GRADENJ IN ZUNANJE UREDITVE
- IZGRADNJA VSE KOMUNALNE INFRASTRUKTURE
- VZDRŽEVANJE ULIC, MEST IN TRGOVIN
- SANACIJA PLAZOV
- AVTO - STROJNE USLUGE ...

ISAR d.o.o. PETELINŠKOVA 13, 3212 VOJNIK
 DANILO BOJANOVIČ 041 643 139
 IGOR IZLAKAR 041 643 433

December je bil namenjen mladim

Na prireditvah, ki so se v zadnjih dveh mesecih preteklega leta odvijale v Vojniku, so naši člani opravljali požarno stražo, urejali promet in parkiranje ter usmerjali obiskovalce prireditev.

Zaključna vaja Gasilske zveze Vojnik - Dobrna je bila 14. novembra 2014 pri Francu Suholežniku na Frankolovem. Med drugim so sodelovali tudi naši člani, ki so opravili izpit na naziv gasilca. Bližal se je čas adventa in tako so naši pionirji in pionirke ter mladinci in mladinke v garaži gasilskega doma 28. novembra izdelovali adventne venčke. V mesecu decembru je bil tudi za naš podmladek veseli december. V nadaljevanju podajam zapis vtisov skozi oči naše mladinke Nastje Zupanc:

»Mesec december je bil za mladino PGD predvsem mesec zabave. Začeli smo ga z nagrado za celoletno delo, in sicer s kopanjem v Thermani v Laškem, končali pa s tradicionalnim obdarovanjem. Na kopanje smo se odpravili 6. decembra že zgodaj zjutraj. Po njem smo si privoščili še kosilo in se prijetno utrujeni vrnili domov. December in uspešno leto smo zaključili 30. 12. 2014 z obdarovanjem. Letos so bili dobri možje odsotni, a smo vseeno prejeli priročna darila in uživali ob topli čaji ter okusnem pecivu, ki so ga pripravili naši mentorji.«

Vsem sponzorjem, ki so nam pomagali, da smo podmladku omogočili veseli december, se tudi na tem mestu iskreno zahvaljujemo.

Naše članice A sodelujejo v ligi sklapljanja sesalne vode, ki ga organizira Gasilska zveza Slovenije. Na prvem izzivu v Staršah so se 10. januarja 2015 uvrstile med prvo deseterico.

Letos bomo obeležili 135-letnico delovanja gasilskega društva. Redni 135. občni zbor bo 27. februarja 2015 ob 18.30 v prostorih jedilnice OŠ Vojnik.

Vsi člani in članice PGD Vojnik se zahvaljujemo za vsak denarni prispevek, ki ste nam ga namenili ob prihodu gasilcev s koledarji. Zahvaljujemo se tudi vsakoletnim donatorjem, ki nam omogočijo njihovo tiskanje.

Barbara Suholežnik Kugler

Gasilci pomagajo v naravnih nesrečah: gasilci so junaki današnjega časa

Gasilci pomagajo v naravnih nesrečah – kot da tega nismo že dolgo vedeli. Da so gasilci tisti, ki pomagajo, ne samo v naravnih nesrečah, ampak skoraj povsod, vedo že najmlajši udeleženci srečanja društev Mladi gasilec. Tudi naši nadobudni malčki že vedo, katere številke je treba natipkati, ko pride do požara, poplave ... A kaj, ko ni vse tako preprosto, kot se sliši. Za vse ljudi je samoumevno, da v nesreči pokličejo 112 in gasilci se že prikažejo izza vogala – čeprav velikokrat slišimo ljudi tarnati, da so prišli prepozno. Želim povedati, da prostovoljni gasilci ne čakajo v gasilskih domovih, da jih bo kdo poklical na pomoč.

V naši družini sta najbolj aktivna moj dedek in stric. Dedi, kot se rad pošali, ima kar svoje interventno vozilo – babičino kolo. Včasih se zgodi, da v gasilski dom odhiti med kosilom, nekoč pa smo celo prestavili odhod na počitnice, saj je prišlo do požara.

Kopanje mladine v Laškem

To so gasilci s srcem – dobri ljudje, ki bodo prenehali s svojimi vsakdanjimi opravili tudi zato, ker je mačka splezala na drevo in ne zna splezati nazaj dol. Med samim reševanjem in nudenjem pomoči velikokrat ne mislijo nase in s tem ogrožajo tudi svoja življenja. Ljudje smo jim za vsa dejanja premalo hvaležni in nato nekateri na njih še stresajo različne kritike in podobno, starši pa svojih otrok ne želijo včlanjevati v prostovoljna gasilska društva, saj po njihovem mnenju to ni dobra občolska dejavnost. Ljudje gasilce preveč sodijo po preteklosti, ko so bile najbolj aktualne veselice in veseljačenje. Sploh mi, mladina, dokazujemo drugače. Udeležujemo se tekmovanj, taborov pa tudi izobraževanj, kjer nadgradimo svoje znanje in spoznavamo svoje vrstnike. Tudi društvo Mladi gasilec spada mednje. Ponosna sem, da sem gasilka, saj sem v gasilskih vrstah med drugim spoznala iskrene, prijazne in vesele ljudi oziroma prijatelje.

Gasilci so in smo junaki sodobnega časa. Katera nesreča pa bi bila rešena brez gasilcev? Če ljudje pravijo, da je biti gasilec neumno, potem to pomeni, da je ne-

umno pomagati ljudem v stiski? Neumno je to trditi.

Naj zaključim z mislijo, da si mladi velikokrat iščemo vzornike. Vzorniki so junaki: in gasilci so junaki. Le kdo si ne želi biti junak? Junak je tudi tisti, ki ceni ljudi, ki brezpogojno pomagajo, junak je tisti, ki ve, da pomoč gasilcev ni samoumevna. Upam, da bo kdo, ki bo prebral te besede, bolj cenil pomoč vseh – ne le gasilcev, temveč tudi drugih prostovoljcev, ki so pripravljeni pomagati vsak trenutek. Narava je ena – lepa, a hkrati zelo močna. Cela gora ljudi (kaj šele prostovoljcev) je premalo, da bi se lahko borili proti njeni moči. Zato si tudi jaz želim biti ena od njih, želim pomagati ljudem, ki so žrtve naravnih in drugih nesreč. Ne samo tem, ampak tudi tistim, ki so v kakršni koli stiski. Želim biti junakinja sodobnega časa – in tako je tudi prav.

Nastja Zupanc, mladinka PGD Vojnik

»B-člani«

PGD Nova Cerkev

V vsakodnevnem hitrem ritmu življenja ne sledimo vsemu dogajanju okoli sebe. Pa se vendarle prikrade tudi kakšen trenutek, ko se zavemo, da ni vse samoumevno ...

ZV mislih nam ostanejo dogodki, ljudje, ki vtisnejo v naše okolje poseben pečat. To so običajno lepe stvari, ki se nas dotaknejo na prav poseben, svojstven način. O njih razmišljamo s toplino, v nas vzbujajo posebna čustva; takšna občutja želimo deliti še s kom.

Branko, Jani, Viki, Miri, Andrej, Toni, Dani, Sandi, Miran in Bogdan so člani ekipe B PGD Nova Cerkev. Vsi so domačini, krajanje Nove Cerkev, večina celo sosedje. V ekipi prevladujejo tisti, ki so petim križem podlage nanizali še kar nekaj dodatnih let (»krepki petdesetletniki«), drugi pa jim sledijo. Skupno jim je seveda dejstvo, da je za njimi ogromno življenjskih izkušenj, ki ljudi na poseben način tudi oblikujejo. Druži jih pripadnost ekipi, ki sicer ni bila in ni nikjer posebej izpostavljena. So pa prisotni povsod, kjer je potrebna izkušnost gasilcev (pri požarih, vodnih ujmah, žledu, reševanju ljudi, objektov). Vedno so prisotni tudi pri drugih skupnih aktivnostih za dobrobit društva in kraja. Vsak po svojih močeh in znanju priskoči na pomoč sočloveku v hudih trenutkih, ko vsi razmišljajo eno: rešiti življenja ljudi, živali in vse drugo, kar ob tako hudih dogodkih povleče za sabo hitro akcijo. Ob takih dogodkih se jim pridružijo tudi ostali člani PGD. Lep vzgled so svojim otrokom oziroma mlajšim rodovom, ki že stopajo po njihovih stopinjah. Kot ekipa se še vedno udeležujejo pomembnejših gasilskih tekmovanj na občinskem,

medobčinskem ali celo državnem nivoju. Vsak član ekipe ima zaradi svojih obveznosti v službi in družini bolj malo časa za vaje. Zato se hitro dogovorijo za vajo ali dve pred kakšnim pomembnejšim tekmovanjem. Z velikim zaupanjem vase in v svoje tovariše se potem na tekmi vse dobro izteče. Med njimi ni negativne energije, slabe volje, očitkov, medsebojne tekmovalnosti. Kolikor jih poznamo, nikjer ne zatajijo. Povsod, kjer se udeležujejo tekmovanj, dosegajo odlične rezultate. Znajo se tudi poveseliti in spomniti vseh »akterjev« v ozadju zgodb. Znajo ceniti svoje družine, »boljše polovice«, kot sami pravijo. V trenutkih veselja pomislijo na svoje bližnje in takrat se kaj hitro spontano dogovorijo za skupen pohod s svojimi spremljevalkami v planine, kratek oddih na morje ali samo večerno druženje ob pesmi. Vsi so ljubitelji petja, tako ali drugače se znajo poveseliti: ob harmoniki, lepi pesmi, čudovitem planinskem razgledu, prekrasni sinjini morske nekončnosti. Takih druženj se radi udeležijo vsi, če jim le kakšna stvar tega ne prepreči.

Vsak član je poseben, a nepogrešljiv člen te prav zares enkratne ekipe. Nima posebnih vizij in visokih ciljev, ima pa veliko »srce«. In prav takšni, kot so člani ekipe B, bogatijo življenje vseh okoli nas. V trenutkih, ko jih potrebujemo, so z vami, nami ...

Marija P. Kovač

28. pustni karneval v Novi Cerkvi

V soboto, 14. februarja 2015, je bil v Novi Cerkvi osemindvajseti tradicionalni pustni karneval, sodelovalo je dvainštirideset skupin. Priprave in izvedbo prireditve sta tudi letos prevzela Prostovoljno gasilsko društvo in Krajevna skupnost Nova Cerkev v sodelovanju z društvi in organizacijami, šolami, vrtci in posamezniki iz zaselkov, iz naše občine in sosednjih. Priprave na karneval so se pričele že v decembru 2014 in nadaljevale do karnevala. Veliko je bilo priprav, od izbire ideje do izdelave maske. V pustni povorki je sodelovalo več kot 720 nastopajočih, ki so vsak po svojih močeh prispevali k uspehu prireditve.

Otvoritev 28. pustnega karnevala

Iskrena hvala Občini Vojnik – pokroviteljici prireditve. Hvala glasbenikom iz godb na pihala (Nova Cerkev, Dobrna in Štore), avtohiši Ro-so iz Celja, družini Ravnak iz Nove Cerkve, Dominiku Brezovšku, Ediju Radučiču z Ljubečne, Dušanu Cafuti, Sandiju Legvartu iz Novak za nošenje petelina, ki je simbol karnevala. Hvala otrokom in vzgojiteljicam Vrtca Mavrica Vojnik in njihovim enotam v Socki, Novi Cerkvi, na Frankolovem, učencem, njihovim učiteljicam in vodstvu Osnovne šole Vojnik, POŠ Nova Cerkev, POŠ Socka, POŠ Šmartno v Rožni dolini. Njihove maske so bile izvirne, njihova udeležba pa pomeni negovanje kulturne dediščine. Hvala staršem za pomoč pri ustvarjanju kostumov in spremstvu na prireditvi. Zahvala velja vsem sodelujočim kurentom, ki jih je vodil Aleš Kmetec, Turističnemu društvu Nova Cerkev in Dobrna, beračem, Vinogradniškemu društvu Vojnik, KS Frankolovo in njihovim društvom, Tadeju Selčanu s sodelavci iz Čreškove, Janezu Močeniku in sodelavcem iz Socke, Janezu Polenšku iz Novak, Branku Marovšku s sodelavci iz Straže, Štefanu Pohajaču s sodelavci z Dobrne, Mladinskemu društvu Nova Cerkev, Nataliji Hudin, Antonu Marcenu iz Trno-

Dušan Cafuta, tehnični direktor karnevala

velj pri Socki, Jožetu Černoši iz Trnovelj pri Celju, mažoretkam iz Radeč, Jožetu Žlavsu in Kulturnemu društvu Dedni Vrh - Globoče, triu Mladi gasilci in ansamblu Tapravi gasilci iz Nove Cerkve.

Hvala članom PDD iz Vojnika, s Frankolovega, iz Nove Cerkve, Socke, Lemberga in z Dobrne za opravljanje redarske službe, Tomažu Mastnjaku, vodji redarske službe, Ivanu Jezerniku, vodji razporeda povorke, in pomočnikom Boštjanu Štantetu in Boštjanu Selčanu. Hvala prevoznikom: Romanu Cehnerju, Boštjanu Štantetu, Sandiju Reberniku. Zahvala velja KS Nova Cerkev in Ines Novak za administrativno pomoč. Hvala za pogostitev nastopajočih na karnevalu, Mitji in Sandiju Kovaču za odlično pripravljen pasulj, članicam in članom PG Nova Cerkev pa za postrežbo.

Hvala za izposojene varovalne ograje na prireditvi, ki so last Združenja šoferjev in avtomehnikov iz Celja. V želji, da se srečamo tudi na prihodnjem pustnem karnevalu, se še enkrat zahvaljujemo za pomoč in naklonjenost pri izvedbi prireditve.

Lea Sreš in Slavko Jezernik

Foto: Jure Vovk

Nesojeno vozilo direktorja karnevala

Petelin, simbol karnevala nazdravlja; Sandi Legvart iz Novak

Godba na pihala iz Nove Cerkve in z Dobrne

Možnaristi Lanšperk - Nova Cerkev

Mažuretko iz Radeč

Godba na pihala Štore

Vrtec Mavrica Vojnik, enota otrok iz Nove Cerkve

Palčki in dobre vile iz Vrtca Mavrica (enota Socka)

Muca Copatarica, Vrtec Mavrica Vojnik

Mladi dimnikarčki, Vrtec Mavrica Vojnik

Majhni škrti, Vrtec Mavrica Vojnik

Valentinove številke, 1. razred POŠ Nova Cerkev

"Smejoti" iz 2. razreda POŠ Nova Cerkev

Valentinovi srčki, 4. in 5. razred POŠ Nova Cerkev

Mavrica tretješolcev, POŠ Nova Cerkev

Lectova srca, POŠ Socka

Gradbeni material iz POŠ Šmartno v Rožni dolini

Ekološki kmetje iz 3. razreda OŠ Vojnik

Povodni možje in Urške zale iz 8. a OŠ Vojnik

Iz OŠ Frankolovo so prišle beneške maske

Turistično društvo Nova Cerkev je preganjalo rdeče polže

Karnevalski zmaj in Jože Šlavs

Dominik Brezovšek in Natalija Hudin v vlogi politikov

Upokojenega župana je upodobil Janez Močenik

Zapori na Dobu in Tadej Selčan s krajanji iz Čreškove

Operacija Igorja Bavčarja, Branko Marovšek, Janez Polenšek in krajanji Straže in Novak

Iz PGD Trnovlje so prišli Romi

Protiplovniki ukrepi in PGD Nova Cerkev

Boj za pošto in krajanji s Frankolovega

Vinogradniško društvo Vojnik

Člani TD Dobrna

Zrušeno letalo in PGD Dobrna

Zimo so odganjali kurenti iz Celja

Anton Bezenšek v središču kulturnega dogajanja v letu 2014

Člani Prosvetnega društva Antona Bezenška Frankolovo smo na rednem občnem zboru konec januarja potrdili vsa poročila o delovanju društva in potegnili črto pod opravljenim delom v letu 2014.

Predsednik o delu društva v minulem letu

Program dela je bil v celoti uresničen, izvedli smo vse tradicionalne prireditve in dodali mnogoštevilne nastope vseh štirih pevskih sestavov društva. Daleč najbolj odmeven je bil dolgo načrtovan in mednarodno zastavljen projekt postavitve doprsnega kipa prof. Antonu Bezenšku, ki smo ga uresničili v sodelovanju z domačim turističnim društvom in partnerji. Istočasno so »turisti« uredili in namenu predali Tončkovo učno pot, tudi frankolovska šola se je preimenovala po tem velikem pedagogu. Ob tej priložnosti smo gostili vidnejše predstavnike bolgarske kulture iz Sofije in Plovdiva in priznan mladinski zbor, ki ima status ambasadorja Bolgarije. Projekt je bil organizacijsko in finančno zahteven, sodelovanje vseh deležnikov v projektu zgledno, odzivi javnosti pa pozitivni, saj je z vzpostavitvijo teh spominskih obeležij Bezenšek v rodnem kraju dobil mesto, ki mu pripada.

... na dobro sodelovanje.

Okvirno smo sestavili program dela za leto 2015, v tem sklopu nas čaka tudi dopolnitev statuta društva, kar v bistvu pomeni uskladitev statuta s spremembami zakonodaje. Članstvo društva je bilo tudi kritično zaradi mačehovskega odnosa Javnega sklada za kulturne dejavnosti do društev iz »periferije«. Menimo, da sklad ne podpira delovanja kulturnih društev v vojniški občini v obsegu, kot bi jim pripadal, čeprav občina v sklad redno vplačuje določeno kvoto denarja. Proučitev okoliščin in morebitna pobuda za izstop iz sklada in ustanovitev občinske zveze kulturnih društev je tudi ena od nalog društva za to leto. Vsako leto znova pa smo zelo hvaležni vsem podpornikom društva, ki s svojimi prispevki v obliki dela, denarja ali česar koli drugega potrebnega omogočajo njegovo delovanje. Vsa njihova podpora in boljša obiskanost prireditev potrjuje, da se med krajanji širi zavest, da je poslanstvo društva dobrodošel ali celo nujen segment družbenega življenja v kraju.

Sonja Jakop
Foto: Dolfi Jakop

Aksel
digital solution

-tekstil za promocijo
-tisk, vezenje
-digitalni tisk

email: aksel.skaza@gmail.com | gsm: 00386 041 679 286
www.aksel.si

ELEKTRO KOVAČIČ
• ELEKTROINSTALACIJE
• STRELOVODI
• MERITVE
041 664 133
Kašova ul. 2, 3212 Vojnik

www.elektro-kovacic.si

Društvo kmetič Meta

Društvo kmetič Meta v občini Vojnik deluje že 35 let. Ima 130 članic, od tega nadvse aktivnih 25 – nepogrešljive so na pogostitvah ob različnih prireditvah v kraju, srečanjih starejših krajanov itd. Večina prihaja iz občin Vojnik, Dobrna in Celje. Z dobro voljo in pridnimi rokami pripomorejo k uspešni izvedbi dogodkov in širijo dober glas o društvu po vsej Sloveniji in izven meja. Nenehno skrbijo, da so v koraku s časom. Izobražujejo se na različnih tečajih in delavnicah. Spremljajo novosti, tudi zakonodajo, in če je treba, dajejo različne pobude in predloge. Za strokovno pomoč so članice še posebej hvaležne Vesni Mihalič, ki jih s svojim znanjem in izkušnjami v poplavi številnih novitet uspešno usmerja. Veliko časa namenjajo tudi ročnim spretnostim, v skrbi za starejše so mnoge opravile izobraževanje o negi bolnika na domu, povezujejo pa se tudi z drugimi sorodnimi društvi v regiji. Za aktivno delo in doprinos k ohranjanju tradicije in običajev ter tradicionalnih slovenskih vrednot je društvo v lanskem letu prejelo srebrni vojniški grb. Najpomembnejše poslanstvo, ki ga ima društvo, je zagotovitev dostojnega mesta kmetice v družbi. Kmetice namreč uradnega statusa še vedno nimajo.

Meta pomirja in sprošča

»Meta je sicer lepo slovensko žensko ime, ampak naše društvo se tako imenuje zaradi priljubljenega ze-

lišča, ki pomirja, sprošča in hladi,« je na vprašanje, zakaj takšno ime, odgovorila predsednica društva Marija Žerjav. To ime društvo s ponosom uporablja 11 let, v žigu društva pa njihovo trdo delo simbolizira kruh. »Včasih je društvo vključevalo članice iz občin Celje, Štore in Dobrna. Meta pa je beseda s štirimi črkami, ki so predstavljale skupaj z Vojnikom te štiri občine. Tudi to je ena obrazložitev o imenu našega društva.«

Aktivnosti na mnogih področjih

Društvo se povezuje z mnogimi društvi v občini in regiji. Leta 2012 so članice uspešno organizirale Srečanje kmetič Slovenije, vsako leto pa se na različnih lokacijah srečujejo in si izmenjavajo izkušnje tudi predsednice sorodnih društev. Večina članic med drugim skrbi za zgledno urejenost svojih kmetij oz. zunanost hiše, še vedno pa najdejo čas za razvedrilo, predvsem za svoje družine. V okviru društva poleg upravnega odbora deluje tudi dramska skupina, ki na humoren način opisuje in uprizarja prizore iz vsakdanjega življenja. Kmalu bodo uprizorile novo dramsko igro. Letošnja ima še posebej izviren naslov Priprava na koline. Ob takšnem naslovu vsebine igre zagotovo ni treba predstavljati. Dejavnost je tudi pevska skupina. »V letošnjem letu imamo v načrtu tudi razstavo ročnih del in kulinarčnih dobrot, tečaje za peko krofov, delavnico za izdelavo mil itd. Za dobro počutje in pridobivanje novih izkušenj se bomo

V imenu društva je srebrni vojniški grb 2014 prevzela predsednica Marija Žerjav.

tudi letos odpravile na strokovno ekskurzijo, tokrat v sosednjo Avstrijo, kjer si bomo ogledale t. i. semensko banko avtohtonih sort zelenjave. Velika želja nas vseh je, da sobotna tržnica v Vojniku čim bolj zaživi in da jo ljudje sprejmejo za svojo,« razmišlja o načrtih za prihodnost gonilna sila društva.

Narava je največje bogastvo

Narava članicam predstavlja največje bogastvo, zato se trudijo, da zanjo zgledno skrbijo in jo spoštujejo. »Delo na rodni zemlji je fizično naporno in zahtevno. Kmetijstvo pokriva ogromno področji, ki bi jih morali dobro poznati. Skoraj tako, kot da bi morali imeti več poklicev. Ukvarjamo se namreč s poljedelstvom, sadjarstvom, gospodinjstvom, nego starejših, administrativnim delom, ki ga je vedno več. Smo neke vrste multipraktiki, ki imajo mnogo funkcionalnosti. Veliko nam seveda pomeni, če zemlja obrodi, kar je največje zadovoljenje. Narava vrača, kar ji damo, in nam predstavlja tudi največji vir prehrane za družine.«

Preveč skromne in premalo samozavestne

»Želimo si, da bi bilo delo kmetice enakovredno delu zaposlene ženske. Naše delo je prevečkrat premalo cenjeno. V zadnjih letih se je sicer trend v prid kmetijski dejavnosti spremenil na bolje, kar nas zelo veseli,« še poudari tudi vojniška občinska svetnica v mandatnem obdobju 2014–2018. To, da so večkrat preveč skromne in premalo samozavestne ter ambiciozne, odkrito in iskreno priznajo, zavedajoč, da so ženske v veliki večini pač takšne. »Poosebljamo tradicionalne vrednote, o katerih tako zelo radi govorimo, vendar nanje mnogokrat pozabljamo. Medgeneracijsko sožitje, družina, poštenost, delavnost, spoštovanje tradicije in ohranjanja narave. Vse to so vrednote, brez katerih bi bilo življenje prazno.«

Iznajdljivost in marljivost

Poklic kmetice je zahteven in obenem zelo drugačen in specifičen. Predstavlja pristen stik z naravo, izkustvo vremenskih nepravil in škode, ki lahko pomeni tudi neuresničitev načrtov, fizični napor, velikokrat prihaja do nesoglasij in slabe volje, tako kot na marsikaterem delovnem mestu. Posebno vrednost pa imajo tradicionalna kmečka opravila, ki so različna glede na letne čase, in še bi lahko naštevali. »Pri vsakem poklicu so prednosti in slabosti. Za to delo moraš biti še posebej iznajdljiv in marljiv, zato si želimo, da se čim več mlajših odloči zanj in da se naše društvo pomladi. Modrost in izkušnje starejših ter mladostna zagnanost lahko delajo z roko v roki, če je le volja. Vse se da, če se hoče,« še poudari Žerjavova. Tok sprememb je močan, zato lahko z njim uspešno tekmujejo le tisti, ki imajo v življenju zastavljene jasne cilje, spoštujejo preteklost in so kos izzivom prihodnosti.

Tjaša Podergajs

Foto: osebni arhiv, Matjaž Jambriško

Dejavnosti društva TALON

Društvo Talon je pred zaključkom leta 2014 izpeljalo vrsto dejavnosti, namenjenih predvsem otrokom, staršem in članom društva. Jesenski del so začeli s tradicionalnim iskanjem zlatega prstana grajske gospe, izpeljali izlete za člane in martinovanje ter se udeležili polnočnic, po katerih so pripravili pogostitev.

Nada Kužner, predsednica društva Talon

Iskanje zlatega prstana grajske gospe

Tudi v letu 2014 smo pripravili iskanje prstana – že dvanajstič zapored. Dan je bil lep in sončen, udeležba številna. Dogodka so se med drugim udeležile tudi mamice z vozički. Kdor se pohoda ni udeležil, mu je lahko žal, saj je bila glavna nagrada zlati prstan.

Zbrali smo se ob 14. uri pred paviljonom pri graščini. Vsak udeleženec je prejel startni list, ki ga je moral med potjo na kontrolnih točkah potrditi. Pot je potekala s Frankolovega, mimo prelepega slapa Beli Potok do samega gradu Lindek. Komisija je lokacijo iskanja prstana (tik pod ruševinami gradu) predhodno označila. Tri enake škatlice z različnimi vsebinami so bile dobro

skrite pod listjem, kamenjem, v vdolbinah in pod koreninami. Udeleženci so imeli na voljo 30 minut za iskanje, a prvo škatlico je udeleženec našel že po 15 minutah, drugi dve škatlici sta prišli na vrsto malo kasneje. Vsem trem dobitnikom iskreno čestitamo.

Pot v dolino je minila ob prijetnem vzdušju. Na prireditvenem prostoru smo pohodnike pogostili z bogračem. Za lačne in žejne je bilo dobro poskrbljeno.

Odkrivanje slovenskih lepôt z martinovanjem

Čas sv. Martina časti že skoraj vsak Slovenec, tako je naše društvo popeljalo člane na martinovanje v Sevnico in okolico na organiziran ogled gradu, kjer smo pod vodstvom prijetne vodičke slišali marsikaj zanimivega. Po končanem ogledu smo imeli degustacijo vin s prigrizkom. Sledilo je presenečenje: zaigrali so nam Rdečo kapico v moderni obliki. Do solz smo se nasmejali, zato se jim lepo zahvaljujemo za enkratno doživetje. Martinova večerja je potekala ob prijetnem vzdušju na kmečkem turizmu v okolici Krškega. Ob harmoniki in klarinetu je večer hitro minil. Zaključili smo še eno uspešno srečanje in se v pozni uri vrnili nazaj proti domu.

Papirnati medvedki za otroke vrtca Frankolovo

V društvu smo letos izdelali prijaznega papirnatega medvedka s pentljo okoli vratu in ga poimenovali Talonček.

Potrudili smo se in ga naredili iz naravnih materialov – kot v dobrih starih časih, ko ni bilo denarja za nakup igrač. Predstavnice društva smo obiskale vrtec na Frankolovem. Na koncu so nam otroci zapeli pesmico, mi smo jim razdelile medvedke. Te so morali pobarvati sami. Malčki so bili navdušeni. Društvo bo to tradicijo izvajalo še naprej, tako se otrokom letos obeta nova igrača, ki naj ostane še presenečenje.

Polnočnice z društvom Talon

Na sveti večer, 24. decembra 2014, je naše društvo po končanih polnočnicah pogostilo vernike pred cerkvijo z domačimi dobrotami, manjkala nista kuhano vino in čaj ter. Temu so sledili topli stiski rok, voščila prijateljem, sosedom, dobre želje za božič in novo leto.

Zapisa: Dragica Mlinar

Društvo upokojencev

Vojnik - pogled v 2015

Zima se počasi umika. Za nami je norčavi pust, prav tako pa staro leto 2014. Tega smo v društvu zaključili 29. decembra v gostišču Turist na Frankolovem. Dobrih sto nas je bilo na tem prijetnem praznovanju.

Načrtujemo, da se za dan žena ali za materinski dan ponovno dobimo v gostišču Turist na Frankolovem. V januarju potekajo priprave na občni zbor, ki naj bi bil proti koncu februarja ali na začetku marca. Občni zbor bo v gostišču Medved v Škofji vasi. Po občnem zboru se začnejo priprave na prvi izlet, ki naj bi bil delno v Sloveniji in delno v Avstriji. Predlog naših članov je, da bi tudi v spomladanskem času organizirali romanje na Brezje. Izdelali bomo načrt in vas pravočasno obvestili.

Meddruštveno tekmovanje upokojencev v kegljanju v Vojniku

V mesecu aprilu lahko naši člani preživijo enotenski dopust v hotelu Delfin v Izoli. Oddih traja od 20. do 26. aprila 2015. Pohitite s prijavi, saj imamo v hotelu rezerviranih samo 50 postelj. Vsi, ki boste letovali v hotelu Delfin v Izoli, morate imeti plačano članarino za leto 2015. S tem imate priznan 10-odstotni popust na bivanje in hrano v hotelu. Vsi tisti, ki še niste plačali članarine, vas prosimo, da to storite v najkrajšem času in si zagotovite ugodnosti, ki jih lahko izkoristite kot člani društva upokojencev.

Upokojence moram seznaniti, da nov zakon in predpisi o društvih strogo urejajo, kdo lahko gre na izlet z nami. Določeno je, da lahko gredo le člani društva. Kot veste, naše društvo čez leto organizira kar nekaj izletov in druženj, zato je prav, da postanete člani in se udeležite dejavnosti društva. Vedno se potrudimo, da je vse ugodno in cenovno dostopno za vse.

**IZDELAJTE SI ENERGETSKO IZKAZNICO
ZA VAŠO NEPREMIČNINO**

-10%

Smo licencirano podjetje za izdelavo merjenih, računskih energetskih izkaznic stavb. Energetska izkaznica stavbe vpliva na vrednost nepremičnine in ukrepi energetske učinkovitosti so tudi pri nas postali eden od pomembnih kriterijev, ki jih upoštevamo pri nakupu ali najemu nepremičnine. Nudimo vam tudi brezplačno svetovanje.

Občanom nudimo 10 % popust na izdelavo energetske izkaznice.

Supremotech, Ulica bratov Jančarjev 9, Vojnik
E: info@supremotech.si
www.supremotech.si

Supremotech
consultancy

051 324 177

Nudimo vam:

- Inženiring & Nadzor & Svetovanje
- Energetska izkaznica
- Gradbeni & Izolativni Materiali
- Računalniške Storitve
- Grafično Oblikovanje
- Sodno Tolmačenje & Overjanje
- Prevojanje
- Finančno Svetovanje
- Zavarovanje

Kot že nekaj let nazaj smo tudi v lanskem decembru za božično-novoletne praznike obiskali in obdarili vse naše upokojence, ki so bolni ali zaradi drugih težav ne hodijo na izlete in srečanja. Tako smo opravili 150 obiskov. V tem letu, predvidoma v mesecu aprilu, bomo povabili člane, ki so dopolnili 80 let (kar 260 jih v tem letu praznuje častitljivi jubilej), na praznovanje s kosilom. Tudi za glasbo bomo poskrbeli.

O delu društva in delovanju sekcij bi bilo treba še veliko povedati, saj je dejavnosti ogromno. Znotraj društva delujejo mešani komorni zbor, ljudske pevke, strelska sekcija, pohodništvo in kegljanje na vrhovi. Deluje tudi program Starejši za starejše (evropski program). Toda to bom prepustil vodjem sekcij, da nas s svojim delom seznanijo sami s članki v Ogledalu in poročili na občnem zboru.

Ivan Robačar, predsednik DU
Foto: Jure Vovk

Dvanajsti kletarski večer VVD Vojnik

Za vinogradnike je bilo leto 2014 zahtevno, saj so vremenske razmere, rastlinske bolezni in škodljivci nekaterim zdesetkali pridelek. Tudi kletarjenje bo bolj zahtevno, grozdje je imelo letos manj sladkorja in visoko stopnjo kisline. Delovna pokušina mladih vin je bila zato še posebej dobrodošla.

Kar 86 vzorcev vin (v dvanajstih letih se je skupaj nabralo že 987 vzorcev) so vojniški vinogradniki prinesli v presojo mentorici Tadeji Vodovnik Plevnik, specialistki za vinarstvo s KGZS Maribor. Na svoji domačiji v Virštanju kletari vino iz grozdja 7.000 trt oz. 10 sort (suha vina), kar kaže, da ima tudi dobre praktične izkušnje.

Vsem vzorcem so izmerili žveplo, suho snov BX in kislino ter izpisali vzorčni list – vse je potekalo anonimno. Strokovnjakinja je vsak posamezni vzorec podrobno pregledala, pokomentirala in svetovala, kako odpraviti napake. Prisotni so lahko sami spoznali napake v vinu: boekser, česnov boekser, jajčni boekser, etil acetat, gumi boekser, miševino, gren, oksidacijo, preveč ali premalo žvepla, visoko kislino itn. Pri napakah je treba ukrepati takoj: pretok, zračni pretok, žveplanje, uporaba enoloških sredstev, uporaba vinskih droži ter stalna nega in opazovanje. Potekala je prava učna ura enologije. Odsotnim članom so vzorčni list z navodili za odpravo napak poslali po pošti, prisotni so ga prejeli takoj.

Strokovnjakinja pravi, da lahko kletarimo dobra vina samo iz zdravega in dozorelega grozdja. Meni, da so

na splošno prinesena vina dobra, nekaterim je že napovedala visoke ocene na XII. Ocenjevanju vin 13. aprila 2015. Prav tako ugotavlja, da imamo edini tak način izobraževanja in predvsem obveščanja članov društva v vinorodni deželi Podravje (čeprav v njej deluje 57 vinarско-vinogradniških društev). Zato na tem mestu vabimo preostale člane, da izkoristijo to priložnost izobraževanja (strošek ni visok). Avtor prispevka lahko potrdi, da so taka izobraževanja nujna in da prinašajo rezultate. Sam je lani prinesel vzorec sorte chardonnay in po odpravi napak (premalo žvepla, boekser) je na ocenjevanju v mesecu aprilu dosegel oceno 18,10 ter prejel zlato priznanje.

Za strokovno izpeljan projekt gre zahvala prizadevni operativni skupini, v kateri je sodelovalo enajst članov; predvsem pa Miranu Kovaču, ki je zaslužen, da projekt zadnja leta poteka na najvišjem strokovnem nivoju. Zahvaljujemo se tudi prijaznemu gostitelju – PGD Vojnik.

Posebna zahvala gre mentorici Tadeji Vodovnik Plevnik za desetletno mentorsko delo – ima namreč ogromno zaslug, da so vojniška vina zdaj prepoznavna po celotni Sloveniji.

Na kletarskem večeru so sodelavci KZ Vojnik predstavili enološka sredstva iz svoje zaloge. Predavateljica je podrobno razložila njihov namen in način uporabe.

Društvo kliče na svidenje do meseca aprila, ko se bomo srečali na ocenjevanju vin. Medse pa vabimo tudi nove člane. Včlanite se lahko v nakupovalnem centru KZ Vojnik.

Pavle Leskovar
Foto: Miran Kovač

MojaObčina.si
www.mojaobcina.si/vojniki

Vsi aktualni dogodki se nahajajo na spletni strani
www.mojaobcina.si/vojniki

Stotim talcem se je poklonil tudi predsednik države

Ob 70. obletnici frankolovskega zločina je bilo še posebej slovesno. Venec v spomin je položil Borut Pahor, blagoslov je podal celjski škof Stanislav Lipovšek, prav tako je venec položila nemška veleposlanica.

V spomin na usodni 12. februar 1945, ko so nemški okupatorji kot kazen za uboj enega nemškega funkcionarja iz zapora Stari pisker odpeljali 100 zapornikov in jih nehumano tri ure obešali po jablanah, občine v neposredni bližini Grabna pri Stranicah skupaj z društvom Sto frankolovskih žrtev vsako leto pripravijo žalno slovesnost. Letošnja je bila prav posebna, saj so se je udeležili predsednik države Borut Pahor, celjski škof Stanislav Lipovšek in nemška veleposlanica Anna Elisabeth Prinz.

Pahor se je ob tem spomnil letošnje žalne slovesnosti v Auschwitzu, kjer so eno preživelih taboriščnih novinarji vprašali, kaj jo je ob vrnitvi na ta grozni kraj zločina najbolj osupnilo. Rekla je, da vprašanje neke srednješolke, ki jo je na ulici, vedoč, da se udeležuje te slovesnosti, vprašala, kaj so naredili narobe, da so pristali v koncentracijskem taborišču. »Nič niso naredili narobe. Kaj so naredili narobe ljudje, ki so ob zori svobode tukaj tako žalostno končali. Nič niso naredili narobe. Tragična usoda jih je postavila v čas druge svetovne vojne, ko zločinom ni bilo konca.« In čeprav smo po koncu vojne dejali, da nikoli več, je bilo petdeset let kasneje mogoče fotografije iz Auschwitza primerjati s fotografijami iz Srebrenice, je še opomnil predsednik. Kot je še izpostavil, si v svojih zadnjih nagovorih prizadeva k večji strpnosti, sožitju in medsebojnemu razumevanju.

K temu je pozval tudi celjski škof Stanislav Lipovšek, ki je v nagovoru pred blagoslovom grobov dejal: »Poslej je ta kraj posvečen žrtvam stotih talcev, zavednim domoljubom, Slovencem, ki so dali življenja za našo domovino. To grobišče je urejeno, za kar se zahvaljujemo vsem lokalnim skupnostim. Je pa širom naše domovine še veliko grobišč iz medvojnega in povojnega obdobja, ki so vedno glasnejše vabilo, da bi presegli, kar nas razdvaja, si segli v roke, in obrodili sad resnične sprave z našo preteklostjo.«

Tokratni je bil osrednji slavnostni govornik zgodovinar Tone Kregar, ki se je najbolj osebno dotaknil konkretnih, kruto umorjenih žrtev (99 so jih obesili, enega, ki ni mogel gledati usmrčitve lastnega sina in je hotel zbežati, pa so ustrelili). »Bili so fantje in možje različnih starosti, od 16. do 64. leta – kmetje, delavci, obrtniki in uradniki, večinoma z različnih koncev Štajerske, pa tudi iz drugih slovenskih krajev. Bili so različnih svetovnih nazorov in opredelitev, komunisti in kristjani, verni in neverni. Predvsem pa je vsakdo izmed njih bil osebnost z lastno življenjsko zgodbo, upi, strahovi in hrepenenji – nekogaršnji mož, sin, oče ali brat. Čeprav so predstavljali vzorec takratne slovenske družbe in človeka, dejansko niso bili prav nič drugačni od nas tukaj in zdaj.«

Žalne slovesnosti so se poleg različnih funkcionarjev udeležili mnogi svojci umrlih. Nekaterim so kljub časovni odmaknjenosti dogodka še tekle solze po licih.

Rozmari Petek

Prisotne je nagovoril predsednik države Borut Pahor

Čebelarско društvo Vojnik v letu 2014

V nedeljo, 18. januarja 2015, so člani Čebelarškega društva Vojnik organizirali že tradicionalni letni občni zbor v prostorih gostišča Turist na Frankolovem. Prišlo je več kot 70 članov društva in lepo število povabljenih gostov.

Na občnem zboru smo ocenili delovanje društva v preteklem letu. Svoja poročila o delu društva so podali predsednik, blagajnik, nadzorni odbor in Katarina Krajnc, nova mentorica čebelarških krožkov.

V letu 2014 je treba izpostaviti predvsem uspešno izvedbo teoretičnega in praktičnega tečaja čebelarjev začetnikov, številna predavanja čez leto, udeležbo na tekmovanju mladih čebelarjev, uspešne izvedbe delovnih akcij društva, izvedbo dneva odprtih vrat Čebelarškega društva Vojnik v sodelovanju z Lovsko družino Vojnik, organizacijo jesenskega izleta na temo apiterapije, vseslovenski zajtrk v vrtcih in osnovnih šolah ter povečanje članstva v društvu. Z začetkom šolskega leta 2014/2015 je začela z delom tudi nova mentorica čebelarških krožkov – izkazala se je za dobro izbiro. V decembru je občina Vojnik prejela priznanje za čebelarjem prijazno občino na razpisu Čebelarške zveze Slovenije. Osvojila je drugo mesto. Upamo, da smo k temu v dobršni meri pripomogli čebelarji s svojim prizadevnim delom.

Zastavili smo si tudi nove cilje in smernice za delovanje v letu 2015, ki bo, upajmo, bolj medeno, kot je bilo prejšnje. Ugotovili smo, da bo treba okrepiti delovanje na področju pospeševanja čebelarstva za dobrobit povečanja staleža čebeljih družin, čebelarjev, Čebelarške zveze Slovenije ter osveščanja vojniških občanov in občanek glede čebelarstva. V tej smeri smo si na obč-

nem zboru zastavili in predstavili tudi nekaj projektov za to leto.

Zahvaljujemo se vsem gostom, ki so se udeležili občnega zbora, upravnemu odboru in posameznikom za pripravljena izčrpna poročila, predsedniku, županu in vsem ostalim govornikom, mladi glasbenici za odigranega »Čebelarja« na diatonični harmoniki, patru Bran-ku Cestniku, ki si je kljub delu vzel čas za druženje z nami, vsem donatorjem peciva, pijač in ne nazadnje našemu gostitelju Franciju Kralju, vodji kuhinje in natakaricam za izjemno kulinarično pogostitev s postrežbo na visokem nivoju.

Uroš Kovše
Foto: Jure Vovk

Občni zbor v gostišču Turist na Frankolovem

Pregled opravljenega dela v Turističnem društvu Nova Cerkev

V prvih mesecih leta vsako leto predstavimo svojim članom obračun dela društev in organizacij. Ljudje imamo različne interese, želje in pričakovanja tudi od okolja, v katerem živimo. Vsak od nas ima svoj razlog za vključitev v določeno društvo in od sodelovanja v njem tudi nekaj pričakuje. Turistično društvo Nova Cerkev si je postavilo ogledalo v soboto, 17. januarja. Bilo je zanimivo in tudi poučno.

Predsednica Zvezdana Stolec

Če bi površno ocenjevali delo društva v preteklem letu, bi rekli, da je večino dogodkov krojilo deževno vreme. Res je, da se naše prireditve dogajajo na prostem in da težimo k oživljanju in ohranjanju naravne in kulturne dediščine. Kljub temu da sta odpadli dve veliki prireditvi zaradi dežja, smo člani obe prireditvi pripravili, le dogodkov nismo mogli izvesti. Vseeno pa je veliko stvari, ki so bile izvedene in so pritegnile veliko gledalcev. Vsako leto predstavimo krajanom vsaj eno potopisno predavanje, ki širi naša obzorja. Predavatelji so običajno naši krajan, ki radi pogledajo čez planke. Letos se je predstavil Marko Mavher s svojim športnim plezanjem po pogorju Himalaje.

Preteklo leto smo člani sodelovali na pustnem karnevalu s skupinsko masko, gostili gledališnike iz Velike Nedelje, izvedli delavnico o komunikaciji, ki jo je vo-

dila Marijana Kolenko. Za zdrav duh v zdravem telesu smo izdatno poskrbeli. Vsakotedenski torkovi pohodi, ki jih vodi Bolti Orlčnik, so pritegnili povprečno po enaindvajset ljudi. V lanski sezoni smo izvedli petintrideset pohodov, ki poskrbijo za telesno pripravljenost in druženje. Izkazali smo se na testu hoje na dva kilometra, na katerem so ugotovili, da redna hoja res pomaga. V sklop skrbi za zdravje spada tudi kakovostno predavanje Marjana Videmška o zdravem načinu življenja.

Vsi smo po malem vrtičkarji, zato smo pripravili za krajan prikaz obrezovanja jagodičevja, predavatelj je bil Mirko Kraševac. Naši člani skrbijo za urejeno podobo kraja z zasaditvijo in vzdrževanjem gredic v Novi Cerkvi in Socki. V sklop skrbi za okolje spada tudi udeležba na vsakoletni čistilni akciji v sodelovanju s krajevo skupnostjo in občino Vojnik. Naši člani so tudi soustvarjalci dogodka trgatve in stiskanja soka najstarejše trte. Sodelovanje z obema podružničnima šolama je dobro, želimo pa si pomladka in uvajanja turistične vzgoje na obeh šolah. Za spoznavanje domovine smo pripravili dva izleta. Decembrsko potepanje po Ljubljani je člane navdušilo.

Naše prireditve oživljajo tudi grad Lemberg, ki se je v preteklem letu polepšal in je ena najlepših grajskih stavb na Slovenskem. Sodelovanje z gospodom Zidarjem je zgledno. Letošnje Nedeljsko grajsko popoldne je zaradi dežja odpadlo, smo pa oktobra pomagali izvesti Večer irske glasbe na gradu, sicer pa grad postaja prizorišče številnih kakovostnih dogodkov. Vsako leto se družimo s soslednjimi turističnimi društvi. Sodelujemo na Holceriji v Vitanju, na dogodkih na Frankolovem, v Vojniku. Za oživljanje vaškega jedra pripravimo folkloro na vasi, kožuhanje na vasi, praznični sejem in skupaj z gospodom Vicmanom blagoslov konj.

V preteklem letu smo opravili kar precej dela. Nova zakonodaja na področju delovanja društev nam narekuje uvajanje sprememb v poslovanju društva. Na občnem zboru smo sprejeli dopolnila k pravilniku, ki nam bodo omogočila delo brez kršitve predpisov. Da, tudi na področju prostovoljstva zahtevajo veliko papirjev. Program dela za to leto je prav tako obsežen in naravnan tako, da predstavlja Novo Cerkev in življenje njenih ljudi, da zadovoljuje potrebe članov in skrbi za zdravo in lepo okolje. Če najdete v našem društvu kaj primerne zase, se nam pridružite. Vedno smo veseli novih članov in soustvarjalcev utripa v Novi Cerkvi.

Lea Sreš

Foto: Jure Vovk

Društvo »Dobra volja« v predbožičnem Celovcu

V soboto, 20. 12. 2014, smo se z društvom Dobra volja in sodelovanjem potovalne agencije Goholidays odpravili na celodnevni izlet v predbožični Celovec.

Ob 6.30 smo se vkrcali na avtobus v Pristavi pri Vojniku in se podali proti Avstriji. Naš prijazni vodič Urban nas je popeljal po mestnih znamenitostih Celovca. Ogledali smo si mestno hišo, znamenje svete Trojice na Starem trgu, zmajev vodnjak itd. Zanimivi so bili grbi, ki jih imajo na tleh ulice v Celovcu – predstavljajo njihova partnerska mesta. Imeli smo tudi nekaj prostega časa za obisk bogato obloženih tržnic, kjer ponujajo ra-

zne dobrote in veliko izdelkov domače obrti. Nato nas je pot vodila proti kraju Otok ob Vrbskem jezeru, kjer smo si ogledali priljubljeno romarsko gotško cerkev. Ob Vrbskem jezeru smo se lahko naužili lepot jezera in nešteto lučk na njem. Razgled nam je sicer kvarila megla, ampak dobra volja je bila vseeno prisotna. Prileglo se je tudi kuhano vino, ki je tukaj zelo močno, saj ga ne mešajo z vodo. V večernih urah smo se, kot je za nas značilno, veselo in s pesmijo vračali proti domu.

Marjana Bobik

**SUHOMONTAŽNI SISTEMI
ANDREJ PUŠNIK S.P.
ILOVCA 8, 3212 VOJNIK
GSM 041 331 841
pusnik.andrejsp@gmail.com**

MONTAŽA:

- spuščenih stropov
- predelnih sten
- mansardnih stanovanj
- strešnih napuščev
- suhih estrihov
- oken in vrat
- AMF in armstrong stropov
- polaganje laminata in gotovo lakiranje parketa
- prenova starih stanovanj

Zasebna samoplačniška zobna ambulanta **Raid Wahibi**

Celjska cesta 26 v Vojniku vam nudi:

- estetske storitve konzervative in protetike
- najsodobnejše tehnike zdravljenja z zobnim laserjem
- implantati
- zdravljenje zob in dlesni
- ekstrakcije zob
- čiščenje zobnih oblog z UZ čistilcem in peskanjem

**Delovni čas po dogovoru
na tel. št. 031 745 927.**

»CEMENTNINARSTVO«

Damjan KORPNIK s.p.
SOCKA 6, 3203 NOVA CERKEV
Telefon: GSM 041 714-114
www.cementninarstvo-korpnik.com

IZDELUJEMO:

betonske stebre, škarpnike, robnike, tlakovce, cvetlična korita, pohodne plošče, vrtno poti, fontane, vrtno umivalnike, betonske zidake, travne plošče, ...

Aktivnosti LD Vojnik

Lovska družina Vojnik je čez leto ponovno poskrbe-la za nemalo dogodkov in akcij. Tako smo njeni člani poskrbeli predvsem za naravo in okolje, lovski dom pa je bil tudi to leto prizorišče mnogih prireditev, srečanj in svečanosti. Žal tudi izpadov vandalizma – nerazum-ljivega znašanja na našo in skupno imetje, na narav-ne lepote, ki krasijo okolico lovskega doma, za kar smo vložili člani lovske družine veliko prostovoljnega dela in tudi lastnih sredstev.

Postavljanje preže za pripravnika

V letošnjem letu se lahko pohvalimo, da smo opravi-li veliko delovnih akcij, še posebej tako kot vsako leto čistilno akcijo, saj nam je skrb za okolje prednostna na-loga. Lov je naša osnovna dejavnost, zato smo poskr-beli za ureditev ravnovesja med naravo in živalmi, ki v njej bivajo. Jezero, ki zahteva največ skrbi, nam je v ponos. Zaradi boljše dostopnosti do obalnih področij smo si nabavili čoln, ki smo ga letos splavili v jezero, o čemer smo že pisali. Tudi nove ograje krasijo okolico doma, postavili smo tudi novo rampo z željo, da vsaj malo omejimo dostopnost do doma. Postavili smo še dve novi preži, predvsem z namenom, da si mladi lovci po stažu lahko pridobimo znanje in izkušnje.

Podelitev priznanj

Lovska družina Vojnik vsako leto podeljuje posame-znim članom priznanja, tako smo jih podelili tudi le-tos, prejeli pa so jih posamezniki, ki so s svojim delom največ doprinesli k razvoju društvene dejavnosti. Sku-paj s Čebelarskim društvom Vojnik, s katerim mejimo v dobrem in slabem, smo organizirali dan odprtih vrat, ki se ga je udeležilo veliko občanov občine Vojnik in gostov. Po ogledu prostorov lovskega doma in okolice smo jih na Račjem dvoru tudi pogostili s specialitetami z lovskega jedilnika.

Pred kratkim smo se na sestanku pogovarjali o mož-nosti selitve lovskega muzeja v vojniško občino. Za zdaj to ostaja ideja, a jo je moč uresničiti v primeru, če bi v tem projektu sodelovala tudi Občina Vojnik in nas finančno podprla.

Našo dejavnost predstavljajo tudi strelska tekmo-vanja, ki smo jih organizirali za člane naše družine, in meddruštveno tekmovanje, streljali pa smo na glina-ste golobe, zajca in divjega prašiča. Bilo je zabavno in poučno.

Tudi na izlete gremo radi, tokrat smo bili v muzeju Bi-stra, ogledali pa smo si še Škocjanske jame, zaključili pa na večerji v prijetnem gostišču Kobjeglava.

Želimo si, da bi se naše aktivnosti nadaljevale v letu 2015, da bo skrb za ravnovesje med naravo in živalmi postala naša stalnica in da bomo s svojim zgledom lah-ko poučno vplivali na mlajše generacije, ki v naravi vi-dijo velikokrat prostor in zavetje za kratke užitke, pitje in vandalske izpade.

Doroteja Selčan

Vsi aktualni dogodki se nahajajo na spletni strani
www.mojaobcina.si/vojnik

Obisk starostnikov ČD Vojnik

V okviru božičnih in novoletnih praznikov smo tako kot vsako leto obiskali člane Čebelarskega društva Vojnik, stare nad 80 let.

Z obiski starostnikov in pozornostjo do njih se ob koncu leta spomnimo predvsem tistih članov, ki se že težje udeležijo srečanj in izobraževanj v okviru društva. Tako smo v Lambrechtovem domu starejših občanov v sklopu obiskov skupaj z vojniškim županom g. Brankom Petretom in vitanjskim županom g. Mirkom Polutnikom obiskali tudi dolgoletnega zaslužnega člana ČD Vojnik, g. Franja Marovška. Vsi obiskani čebelarji so se našega obiska razveselili. Ob prijetnem klepetu smo jim voščili ob koncu starega leta in prihodu novega ter jim zaželeli še mnogo zdravih in uspešnih let.

Uroš Kovše, tajnik ČD Vojnik

Uspešno smo zaključili leto 2014

Ob zaključku aktivnosti Strelskega društva bratov Dobrotinšek v letu 2014 smo svoje delo zaokrožili z novoletno ligo med člani, da vidimo, kdo je napredoval in kdo je ostal v svojih okvirjih. Skoraj vsi smo se celo leto trudili, res eni bolj, drugi malo manj, nekateri pa tudi nič, kot je skoraj v vseh društvih.

Pozno smo se odločili za izvedbo novoletne lige: s prvim kolom smo začeli šele 1. decembra, z drugim kolom 8. decembra in z zaključnim tretjim kolom 11. decembra. Tudi zaradi časovne stiske smo skrajšali tek-

movanje na tri kola (namesto pet kol). Bo pa spomladanska liga daljša.

Ligo smo zaključili do srečanja ob koncu leta, ki smo ga letos imeli 15. decembra na Frankolovem, kjer smo podelili medalje za uspešne strelce, in sicer za kategorije: članice – Saška Nerat 1. mesto, Eva Štraus 2. mesto in Nada Čerenak 3. mesto; člani do 50 let – Janez Pintar 1. mesto, Matjaž Žgajner 2. mesto in Jernej Obad 3. mesto; veterani nad 50 let – Šandor Patkanj 1. mesto, Dušan Ravnikar 2. mesto in Franc Lebič 3. mesto.

Podelili smo pokale za skupno uvrstitev in dobili najboljše tri za leto 2014: Janez Pintar 1. mesto, Matjaž Žgajner 2. mesto in Šandor Patkanj 3. mesto.

Prejemniki pokalov in kolajn vseh kategorij

Po prijetnem druženju v gostišču Turist (ob dobri hrani, pijači in prijazni postrežbi) smo sklenili, da bomo še naprej pridno trenirali in poskušali doseči čim boljše rezultate – ob treningih je pomembna še športna sreča.

Ob tem velja poudariti, da so nekateri člani društva prisotni pri vseh dejavnostih, drugi samo pri nekaterih, nekaj pa je tudi takšnih, ki celo leto ne pridejo naokrog. Imamo nekaj članov, ki še niso poravnali članarine za leto 2014; ob tej priložnosti bi jih prosil, da to storijo. Če ne pridejo streljat, lahko ostanejo vsaj podporni člani našega društva, mi pa se bomo tudi v njihovem imenu trudili za ugled in dobre rezultate.

Še vedno pa velja vabilo, da bomo veseli tudi novih članov na našem strelišču (Celjska cesta 19a).

Ob koncu vam želim blagoslovljene božične praznike ter srečno, zdravo, uspešno in medsebojnega razumevanja polno novo leto 2015.

Franc Lebič

Najboljše tri med članicami

Občina po meri invalidov

Medobčinsko društvo delovnih invalidov Celje je leta 2013 predlagalo županu Benediktu Podergajsu, da se Občina Vojnik vključi v projekt »Občina po meri invalidov«, ki ga je Zveza delovnih invalidov Slovenije oblikovala z namenom, da bi še v večji meri spodbudila lokalne skupnosti k načrtnim in trajnim aktivnostim za doseganje večje kvalitete življenja invalidov v njihovem okolju, za socialno vključenost invalidov in njihovo sodelovanje v družbenem življenju kraja, pa tudi k reševanju problematike ostalih kategorij občanov (predvsem starejših, mamic z otroki, bolnikov itd.).

Občina Vojnik si prizadeva za zagotavljanje čim ugodnejših razmer za vse občane, tudi za invalide, za enake možnosti dostopa do dobrin, možnosti kvalitete bivanja in udeležbe v družbenem življenju občine. Na mednarodni dan invalidov, 3. decembra 2013, smo v sodelovanju z Medobčinskim društvom delovnih invalidov Celje organizirali sestanek z namenom povezovanja vseh invalidov oziroma invalidskih organizacij na lokalni ravni in zbiranja predlogov o pomoči invalidov v prihodnjih letih.

Župan Benedikt Podergajs je soglašal z vključitvijo v projekt Občina po meri invalidov in sprejel delovno skupino oz. Komisijo za pripravo analize položaja invalidov v občini Vojnik v naslednji sestavi: Janez Hudej (predstavniki Društva paraplegikov JZ Štajerske), Milan Zupanc (Društvo gluhih in naglušnih Celje), Slavica Bezovnik (predstavnica Ustanove Mali vitez), Martin Lažeta (predsednik Društva cerebralne paralize Sonček Celje), Dragica Mirnik Amon (predstavnica Medobčinskega društva delovnih invalidov Celje), Branko Delčnjak (predstavniki Medobčinskega društva delovnih invalidov Celje), Marija Jevšenak (predstavnica Društva upokojencev Vojnik) in Jasmina Jako-

pič (predstavnica Občine Vojnik). Naloga komisije je priprava analize o položaju invalidov v občini Vojnik in Akcijskega načrta za projekt »Občina po meri invalidov«.

V ponedeljek, 13. januarja, ob 16. uri smo organizirali okroglo mizo v avli OŠ Vojnik, saj smo želeli pridobiti čim več predlogov, mnenj in pobud za uspešnejše ter kvalitetnejše življenje vseh občanov v občini. Okrogla miza je bila odprtega tipa, še posebej so bili povabljeni vsi predstavniki invalidskih organizacij in odgovorni predstavniki javnih služb ter podjetij, ki so predstavili predloge in pobude glede problematike invalidov. Na okroglo mizo smo povabili tudi posameznike, ki so želeli z nami deliti lastne izkušnje o obravnavanih temah: osveščanje javnosti o problematiki invalidov, dostopnost za vse, pomoč pri zdravljenju in rehabilitaciji, vzgoja in izobraževanje invalidov, delo in zaposlovanje invalidov, finančna, materialna pomoč in socialna varnost, sodelovanje invalidov v kulturnem življenju, religiji, rekreaciji in prostočasnih dejavnostih. Uvod okrogle mize so popestrili folkloristi v organizaciji OŠ Vojnik in učenec OŠ Vojnik, ki je prebral spis na temo invalidnosti. Na podlagi predlogov in pobud z okrogle mize smo člani delovne skupine izdelali Akcijski načrt, v katerem smo podrobneje predstavili ukrepe in rešitve za izpostavljene ter obravnavane probleme na okrogli mizi. Projekt Občina po meri invalidov podpira tudi novoizvoljeni župan Branko Petre, ki nadaljuje delo Benedikta Podergajsa in se udeležuje sestankov z invalidskimi organizacijami ter aktivnosti za čim boljše vključenost vseh občanov. Projekt Občina po meri invalidov se odziva na potrebe in interese vseh občanov, torej tudi starejših, mamic z otroki, in tistih, ki jim je tako ali drugače potrebna pomoč; skrbi za kvalitetnejše življenje v lokalni skupnosti in pri tem upošteva različnost njihovih potreb in možnosti. S projektom želimo spodbuditi ljudi, da se začnejo ozirati na druge in si pomagati ter odpraviti ovire, da se bodo občani čim bolj počutili v domačem okolju.

Jasmina Jakopič,
koordinatorka projekta »Občina po meri invalidov«

Milan Kotnik – prejemnik srebrnega vojniškega grba

Milan Kotnik je naš občan, ki je prejel visoko priznanje – srebrni vojniški grb. Priznanje pomeni, da je bil v svojem življenju uspešen in ustvarjalen na mnogo področjih. Milan je odgovoren družinski oče, mož, dedek in dober sosed. Njegova aktivnost se je odražala na področju prostovoljnega gasilstva v Socki, izobraževanju mladih gasilcev, krepitvi ugleda in materialnega stanja gasilskega društva in kulture v kraju. Priznanje je odraz vsestranskega prostovoljnega dela in dejavnosti, odraz pomoči ljudem in dobrosrčnosti.

Ste domačin, Sočan, in vsi v kraju vas poznajo. Srebrni vojniški grb je priznanje, ki nagraduje delo človeka v okolju, kjer živi in dela, pa tudi delovanje izven svojega domačega kraja. Nam lahko predstavite svojo mladost in poklicno pot?

Svojo mladost sem preživel na Slemjekovi domačiji v Landeku, kamor sta se starša, Marija (roj. Veranič) in Franc Kotnik, priselila s Skomarja. Že pred rojstvom mi je umrl oče. Mama se je drugič poročila z Jožetom Ovčarjem in dobil sem še brata Branka in Ernesta. Po osnovni šoli na Dobrni sem se vpisal na Srednjo tehniško šolo v Celju, smer strojni tehnik. Moja poklicna pot se je začela leta 1974 v tovarni Libela Celje. Kmalu za tem sem moral na služenje vojaškega roka. Služil sem

v mornarici, opravljal sem delo strojnika na torpednem čolnu in videl velik del Jadrana. Na to obdobje imam lepe spomine. Po odsluženju vojaščine sem se vrnil v Libelo Finomehaniko. Delal sem za risalno desko kot konstruktor risalnih miz ter plinskih in oljnih gorilnikov. Kmalu sem spoznal, da potrebujem več znanja, in sem se odločil za študij ob delu na Fakulteti za strojništvo v Mariboru. Po končanem študiju sem opravljal delo konstruktorja projektanta elektronskih tehtnic v Libeli in kasneje v Libela ELSI. Ob izteku preteklega leta sem se upokojil. Priznam, da kot svež upokojenec čutim še vedno nekaj praznine, pogrešam delovni utrip podjetja, čeprav imam kup zadolžitev in opravkov doma in v okolju, kjer živim.

Ste ljubitelj narave, po duši kmet in čebelar. Lahko opišete svoje življenje po letu 1977, ko ste se priženili na Tezla-kovo domačijo v Socki?

Izhajam iz kmečkega okolja in sem navajen dela na kmetiji. Sem velik ljubitelj narave in zagovornik življenja v sožitju z naravo. Pri Tezla-kovih, kjer živim, je bilo čebelarstvo hišna tradicija, vendar pa so tustu Avgustu Golobu leta 1985 zaradi pojava varoje pomrle vse čebele. Zato sem z nekaj predznanja naslednje leto začel čebelariti iz nič. Treba je bilo uvajati spremembe na

Podelitev občinskega priznanja

področju čebelarstva, spoznati sodobne načine vzgoje čebel in gospodarjenje s čebelami prilagoditi novim boleznim. Čebelarim pa nekje s petimi družinami. Med pridelujem za potrebe družine in prijateljev. Razmere v preteklem letu in letošnja zima niso bile naklonjene čebelarstvu, imel sem velike izgube. Na kmetiji pa je vedno dovolj dela, da je zemlja obdelana in se vzredi nekaj glav živine ter spita kakšnega prašiča za domače potrebe. Delo na podeželju pa je povezano tudi s sosedi. Vesel sem, da si sosede med seboj pomagamo in po potrebi priskočimo na pomoč tistemu, ki jo potrebuje.

Med pogovorom sva večkrat omenila vašo družino in družinsko življenje, ki vam veliko pomenita. Kako bi nam predstavili Milana Kotnika kot družinskega očeta in moža?

Naj opišem resnični dogodek ob podelitvi občinskega grba. V uradni obrazložitvi mojih aktivnosti vnuk Erazem ni nikjer zasledil, da poleg vsega ostalega dela popazim tudi vnuke. Zato je po proslavi bil njegov komentar: »Naš dedi tudi pazi na nas, vnuke! Pa še deset nas ima!« Veste, res jih imam deset in so moje največje veselje. Z ženo Jožico imava štiri otroke: Simona, Janeza, Metko in Uroša, ki so odrasli in samostojni ljudje. Fantje so študirali tehniko, hči je vzgojiteljica. Vsi so končali izobraževanje, so zaposleni in živijo s svojimi družinami. Živimo skupaj z ženino mamo, ki je v življenju veliko časa in ljubezni posvetila vzgoji rejencev, in tako nas je bilo veliko pod isto streho. Najini otroci se z družinami radi vračajo in nama pomagajo pri delu. Lepo je, če je ob praznovanjih polna hiša. Takrat so vnučki zelo veseli. Ko človek gleda odraščanje vnukov in vnukinj, se zaveda, da čas neusmiljeno teče, da se ob mladih spreminjamo in doživljamo življenje drugače. Z ženo sva na svoje otroke in njihove družine lahko zelo ponosna, vnuki pa so nama v veliko veselje. Z ženo Jožico, ki je še zaposlena, imava kar nekaj podobnih zanimanj, ki jih uresničujeva v prostem času.

Srebrni vojniški grb ste prejeli tudi zaradi aktivnega vključevanja v kulturno in športno življenje v ožjem okolju. Torej ste tudi kulturni delavec?

V kulturno življenje sem se vključil kot igralec mladinske dramske skupine v Socki, ko smo soški mladinci uprizorili nekaj iger. Igrali smo na odru v graščini, kasneje pa v gasilskem domu v Socki in tudi na gostovanjih. Precej odmevna je bila igra Veriga, nazadnje pa sem igral v igri Poslednji mož. Potem so prišla leta, ki sem jih posvetil družini in službi, izobraževanju ob delu, kmetiji in še čemu. Pred štirimi leti pa sva se z ženo pridružila folklorni skupini Kulturnega društva Socka, kjer se trudimo negovati kulturno dejavnost v Socki. Vadimo enkrat na teden, v programu pa imamo štajerske pleske. Trenutno nas pleše pet parov, spremljata nas dva muzikanta. Nastopamo na prireditvah v kraju in občini pa tudi drugje. Naša gostovanja so namenjena razvedrilu ljudi, gostom okoliških toplic, upo-

rabnikom domov za ostarele, zablešemo pa tudi našim prijateljem. Sodelovanje v folklorni skupini mi pomeni druženje in skrb za negovanje kulturnega življenja v Socki. Tudi Športnemu društvu Socka pomagam po svojih močeh.

Že več kot trideset let ste dejavni član Gasilskega društva Socka. Povedali so mi, da ste vedno pripravljeni priskočiti na pomoč. Nam lahko opišete svoj odnos do gasilstva, delo v društvu in zlasti delo z mladimi?

Začetek mojega dela v Gasilskem društvu Socka sega v leto 1984, ko se je društvo znašlo v pomanjkanju mladih gasilcev. Generacija gasilcev, ki so delali predtem, je ostarela in društvo je nujno potrebovalo pomladiitev. Spominjam se, da me je k delu pritegnil Branko Zupanek. Opravil sem osnovno izobraževanje in opravljal delo gasilca. Zgodilo se je, da je leto pred iztekom mandata, leta 1987, društvo ostalo brez vodstva. Izvoljen sem bil za poveljnika društva za čas do izteka mandata. Nalogo sem sprejel, čeprav sem vedel, da nisem usposobljen in zrel za tako odgovorno delo v operativi. Na mojo odločitev so vplivale potrebe društva in krajanov. Tako se je začelo moje delo poveljnika in je trajalo skoraj šestnajst let. Za uspešno delo sem se moral veliko izobraževati na strokovnem področju. V ta čas segajo začetki intenzivnega dela z mladimi gasilci in člani, ki so baza za uspešno delo in razvoj društva. Vsa leta sem bil tudi mentor kateri od ekip, zato sem moral gasilce poučevati, voditi in jim dajati vzgled. Trdo in redno delo je pokazalo rezultate, saj so se naše ekipe začele uvrščati tudi na prva in druga mesta na lokalnih tekmovanjih. Dosegli pa smo tudi nekaj zelo dobrih uvrstitev na državnih tekmovanjih, kar je glede na status in kategorijo našega društva zelo dober dosežek. Vsa leta poveljevanja smo reševali iste težave: pridobivanje denarnih sredstev, nabavljanje gasilske opreme. Ko smo še bili v Gasilski zvezi Celje, kjer naše društvo ni kotiralo posebej visoko, smo imeli težave pri nabavi gasilske opreme, še posebej motorne brizgalne, ki je bila neobhodno potrebna za intervencije in za tekmovanja. Težave so bile z nabavo cisterne, ki nam glede na kategorijo društva ni pripadala. Zato smo iskali alternativno rešitev. Ob obisku gasilskega sejma v Hannovru smo videli vgrajene male cisterne v orodna vozila in smo potem to idejo realizirali doma: v orodni avtomobil smo vgradili malo cisterno z visokotlačno črpalko. Kasneje smo nabavili še starejšo avtociisterno. Treba pa je bilo tudi obnavljati in dograjevati prostore gasilskega doma ter urejati ogrevanje. Vseskozi mi je bilo jasno, da v društvo moramo pridobivati nove članke, jih izobraževati in dvigati ugled društva. Tudi sam sem se nenehno izobraževal. Gasilsko društvo Socka je danes za svojo kategorijo relativno dobro opremljeno. Gasilci najraje vidimo, da intervencije niso potrebne, čeprav se tudi to dogaja. Tako sem sodeloval pri gašenju najrazličnejših požarov, pri reševanju premoženja

ob poplavah, pri iskanju pogrešanih oseb in pri drugih elementarnih nesrečah. Gasilci se vključujemo tudi v druge oblike pomoči, tako v sušnem obdobju oskrbujemo ljudi s pitno vodo, pomagamo pri prevozu starejših krajanov na prireditve in se dostojno poslovimo od umrlih članov. Gasilci vsako leto ob koncu leta obiskujemo krajanke, jim prinesemo gasilski koledar, se z njimi pogovorimo in jim voščimo. Radi se družimo, zato sodelujemo s soslednjimi društvi in se udeležujemo medsebojnih srečanj in gasilskih tekmovanj v celjski regiji in tudi širše. Gasilci iz Socke smo se pred leti tudi pobratili z gasilci iz Prezida na Hrvaškem, prijateljujemo pa tudi z gasilci iz Gojanca pri Varaždinu. Funkcijo poveljnika sem zaključil leta 2003 in takrat je mesto poveljnika gasilcev v Socki prevzel Viki Božnik, sam pa sem opravljal delo podpoveljnika še en mandat. Danes sem še vedno aktiven član društva, član upravnega odbora in član komisije za odlikovanja in priznanja pri Gasilski zvezi Vojnik Dobrna.

Vam je ostajalo še kaj časa za druge aktivnosti v kraju?

Trudil sem se aktivno sodelovati v okviru krajevnosti, saj sem opravljal delo svetnika za področje Socke v komunalni dejavnosti. Sodeloval sem tudi v Župnijskem pastoralnem svetu v Novi Cerkvi za področje Socke. Danes z veseljem opravljam svoje zadolžitve v okviru Gasilskega društva Socka, v Gasilski zvezi Vojnik - Dobrna in priskočim na pomoč povsod tam, kjer je potrebno.

Ste prejemnik srebrnega vojniškega grba. Kaj vam pomeni priznanje?

Priznanje, ki sem ga prejel, je odraz mojega preteklega dela, ki so ga opazili drugi. To, da moje delo cenijo ljudje, s katerimi sem sodeloval in živel, pomeni predvsem obvezo za naprej. Pomeni tudi to, da se zazreš v preteklost in pretehtaš svoje odločitve, kakršne so pač bile. Vedno sem se trudil delati v dobro svoji družini, svojemu kraju in ljudem. Za priznanje, ki sem ga prejel, se zahvaljujem, moja ravnanja pa bodo tudi v bodoče usmerjena v pomoč ljudem, s katerimi živim.

Lea Sreš

Ministrstvo za okolje in prostor, Direktorat za prostor, graditev in stanovanja in Ministrstvo za infrastrukturo, Direktorat za energijo s tem

JAVNIM NAZNANILOM

obveščata javnost o javni razgrnitvi študije variant s predlogom najustreznejše variante in okoljskega poročila v postopku priprave državnega prostorskega načrta za prenosni plinovod M9 Kidričevo–Vodice

I.

Javna razgrnitev bo potekala od 9. marca 2015 do 9. aprila 2015:

– na Ministrstvu za okolje in prostor, Direktoratu za prostor, graditev in stanovanja, Dunajska cesta 47, Ljubljana,

– na spletnih straneh Ministrstva za okolje in prostor na naslovu:

http://www.mzip.gov.si/si/delovna_podrocja/prostor/drzavni_prostorski_nacrti/javne_razgrnitve_in_seznaitve/

– na sedežih občin: Kidričevo, Majšperk, Makole, Rogatec, Rogaška Slatina, Slovenska Bistrica, Poljčane, Slovenske Konjice, Dobrna, Šmarje pri Jelšah, Šentjur, Vojnik, Mestne občine Celje, Žalec, Polzela, Prebold, Braslovče, Tabor, Vransko, Zagorje ob Savi, Moravče, Kamnik, Lukovica, Domžale, Mengeš, Komenda in Vodice.

II.

Javne obravnave bodo potekale:

– 17. marca 2015, z začetkom ob 16.00 v sejni sobi dvorca Sternthal, Kopališka ulica 14, Kidričevo, za občini Kidričevo in Majšperk;

– 17. marca 2015, z začetkom ob 19.00 v veliko sejni dvorani Občine Rogaška Slatina, Izletniška ulica 2, Rogaška Slatina, za občine Rogatec, Šmarje pri Jelšah in Rogaška Slatina;

– 18. marca 2015, z začetkom ob 16.00 v sejni sobi Občine Slovenska Bistrica, za občine Makole, Poljčane in Slovenska Bistrica;

– 18. marca 2015, z začetkom ob 19.00 v sejni sobi Občine Šentjur, Mestni trg 10, Šentjur;

– 19. marca 2015, z začetkom ob 16.00 v veliki avli splošne knjižnice Slovenske Konjice, mestni trg 4, Slovenske Konjice;

– 19. marca 2015, z začetkom ob 19.00 v sejni sobi pod dvoranami Narodnega doma v Celju, Trg celjskih knezov 9, za Občino Vojnik in Mestno občino Celje;

– 24. marca 2015, z začetkom ob 16.00 v sejni sobi Občine Žalec, Ulica Savinjske čete 5, Žalec za občini Dobrna in Žalec;

– 24. marca 2015, z začetkom ob 19.00 v sejni sobi Občine Braslovče, Braslovče 22, za občine Polzela, Prebold in Braslovče;

– 25. marca 2015, z začetkom ob 16.00 v predavalnici inovacijskega centra Vransko, Vransko 66a, Vransko za občini Tabor in Vransko;

– 25. marca 2015, z začetkom ob 19.00 v sejni sobi Občine Zagorje ob Savi, cesta 9. avgusta 5, Zagorje ob Savi;

– 26. marca 2015, z začetkom ob 16.00 v dvorani Kulturnega doma Janka Kersnika v Lukovici, Stari trg 1, Lukovica, za občini Lukovica in Moravče;

– 26. marca 2015, z začetkom ob 19.00 v veliki sejni sobi Občine Kamnik, Glavni trg 24, Kamnik;

– 31. marca 2015, z začetkom ob 16.00 v Kulturnem domu Radomlje, Prešernova 43, Radomlje;

– 31. marca 2015, z začetkom ob 18.30 v sejni sobi Občine Mengeš, 1. nadstropje, Slovenska cesta 30, Mengeš;

– 2. aprila 2015, z začetkom ob 16.00 v sejni sobi Občine Komenda, Glavarjeva 104, Komenda;

– 2. aprila 2015, z začetkom ob 18.30 v sejni sobi Občine Vodice, Kopitarjev trg 1, Vodice.

III.

Javnost ima v času javne razgrnitve, do 9. aprila 2015, možnost dajati pripombe in predloge na razgrnjeno gradivo, in sicer:

– pisno na mestih javne razgrnitve (na obrazcu za pripombe),

– po pošti na naslov: Ministrstvo za okolje in prostor, Direktorat za prostor, graditev in stanovanja, Dunajska cesta 47, Ljubljana, s pripisom »DPN Kidričevo–Vodice«,

– elektronsko na naslov: gp.mop@gov.si, s pripisom »DPN Kidričevo–Vodice«.

Obrazec za pripombe je na voljo na mestih javne razgrnitve in na spletni strani Ministrstva za okolje in prostor.

Ministrstvo za okolje in prostor in Ministrstvo za infrastrukturo bosta v roku 60 dni preučili pripombe in predloge in do njih zavzeli stališče, ki bo objavljeno na spletni strani ministrstva za okolje in prostor in posredovano udeleženi občinam. Osebe, ki ne želijo, da se v stališču objavi njihovo ime in priimek, morajo pri dajanju pripomb in predlogov to posebej navesti.

Barbara RADOVAN
V. D. GENERALNEGA DIREKTORJA
DIREKTORATA ZA PROSTOR,
GRADITEV IN STANOVANJA

Danijel LEVIČAR
GENERALNI DIREKTOR
DIREKTORATA ZA ENERGIJO

Vpis šolskih novincev za šolsko leto 2015/16

1) OŠ Vojnik

Na centralni šoli Vojnik

v ponedeljek, 23. 2. 2015,
od 7.00 do 17.00 in
v sredo, 25. 2. 2015,
od 8.30 do 15.00
(v pisarni šolske pedagoginje)

Na POŠ Socka

v torek, 24. 2. 2015,
od 9.00 do 13.00
(v knjižnici POŠ Socka)

Na POŠ Nova Cerkev

v četrtek, 26. 2. 2015,
od 7.30 do 11.00
(v učilnici tretjega razreda POŠ Nova Cerkev)

Na POŠ Šmartno v Rožni dolini

v petek, 27. 2. 2015,
od 7.30 do 13.00
(v zbornici POŠ Šmartno v Rožni dolini)

Za dodatne informacije lahko pokličete na telefonski številki **780 05 55** in **031 690 246**.

2) Na OŠ Antona Bezenška Frankolovo

v ponedeljek, 23. 2. 2015,
od 8.30 do 11.00 in
v torek, 24. 2. 2015,
od 9.00 do 11.00 in od 14.00 do 17.00
(v prostorih šolske svetovalne službe)

Za dodatne informacije lahko pokličete na telefonsko številko **780 16 54**.

VPISUJEJO SE OTROCI, ROJENI V LETU 2009.

Prvič v vrtec

V septembru je približno 80 otrok prvič vstopilo v Vrtec Mavrica Vojnik. Otrokom in staršem so se odprla vrata v nov, neznan svet, ki ga je vsak otrok različno sprejemal, doživljal in se nanj odzival.

Tako starši kot strokovni delavci vrtca si želimo, da bi bil prehod iz znanega, domačega okolja v vrtec čim manj stresen in da je prilagajanje na novo okolje v vrtcu čim krajše.

Strokovni delavci v vrtcu smo veseli, da so se novinci v času uvajalnega obdobja lepo prilagodili na vrtec in da vanj radi prihajajo. Veliko je k temu pripomoglo postopno uvajanje otrok, pri katerem starši prve dni preživijo skupaj z otrokom v vrtcu, nato pa se čas samostojnega bivanja otroka postopno podaljšuje. Ker nam je pomembno, kako starši in otroci preživljajo čas postopnega uvajanja v vrtec, vsako leto ugotavljamo zadovoljstvo staršev z načinom postopnega uvajanja.

V mesecu novembru staršem otrok novincev razdelimo anketne vprašalnike. Različne predloge, ki jih imajo starši, skrbno pregledamo in vnašamo v naše delo. Iz rezultatov ankete je razvidno, da so starši zelo zadovoljni z načinom uvajanja otrok v vrtec. Staršem se je zdelo zelo pomembno, da so lahko s strokovnimi delavci izmenjali informacije o svojem otroku. Večina staršev pri svojih otrocih v času uvajanja v vrtec ni opazila večjih sprememb. Pri nekaterih otrocih pa so se pojavili večja razdražljivost, utrujenost in slabši spanec.

Vse začetne težave so hitro minile, vsi otroci radi hodijo v vrtec in se tukaj dobro počutijo, kar nas veseli. Vrtec je za otroka pomemben dejavnik socializacije. Osnovni pogoj za uspešen razvoj otroka je dobro počutje v vrtcu in doma, zato se trudimo vsakemu otroku nuditi varno in spodbudno učno okolje.

Zapisala in fotografirala: Tina Ošlak, svetovalna delavka

VRTEC MAVRICA VOJNIK
OBJAVLJA

**JAVNI RAZPIS ZA VPIS
PREDŠOLSKIH OTROK
V PROGRAME VRTCA**

**za šolsko leto
2015/2016**

Vpis predšolskih otrok za šolsko leto 2015/2016 bo potekal od

ponedeljka, 13. 04. 2015, do
petka, 17. 04. 2015,

v Vrtcu Mavrica Vojnik (pisarna
svetovalne delavke)

vsak dan od 8.00 - 15.00 ure
in v sredo do 17.00 ure.

Vloge za vpis otroka v vrtec
starši dobijo ob vpisu ali na
spletni strani Vrtca Mavrica
Vojnik.

Vpis bo potekal za vse enote
Vrtca Mavrica Vojnik.

Za vpis potrebujete osebne
podatke otroka in staršev oz.
zakonitih zastopnikov (EMŠO,...).

Informacije:

Svetovalna delavka: Martina Ošlak,
tel. (03) 780-00-21

in tajništvo, tel. (03) 780-00-00

Vljudno vabljeni!

Zimske radosti naših otrok

Zima, zima bela ...

V ponedeljek, 2. februarja 2015, smo na OŠ Vojnik izvedli prvi del zimskega športnega dne, ki so se ga udeležili učenci sedmih in devetih razredov. Zimski športni dan pomeni izvedbo zimskih dejavnosti, torej smučanja, sankanja, drsanja, pohoda ... Žal so naša domača smučišča in sankališča, ki smo jih včasih uporabljali mi, starejši, danes brez snega, zato bi lahko le malokrat organizirali zimske radosti. Ker pa si učenci teh želijo in ker menimo, da jih lahko omogočimo, smo se lotili priprav. V januarju so učitelji športne vzgoje in razredniki zbirali želje in predloge otrok ter na njihovi osnovi pripravili program, ki je vključeval možnost smučanja na Rogli, drsanja v Celju ali zimskega pohoda po Tončkovi poti. Vseh omenjenih dejavnosti ne moremo izvesti brez prispevka otrok. Vedno se ob organizaciji takšnih dni sprašujemo, ali smo za otroke naredili dovolj.

Po šolskem ozvočenju smo učence prosili, naj dejavnost izberejo glede na želje in interese, ne pa glede na višino prispevka, ki ga je treba plačati. Na šoli imamo šolski sklad, ki so ga pomagali obogatiti tudi učenci, njihovi starši in učitelji, prav z namenom, da pomagamo tistim, ki težko plačajo vsebine (ali jih celo ne morejo), ki naš pouk bogatijo. Naloga otrok in staršev je, da obvestijo svojega razrednika ali svetovalno službo, da jim pri tem pomagajo. Zavedamo se, da je danes marsikatera družina v težkem finančnem položaju in da za to niso krivi niti starši, še manj pa njihovi otroci – zato si želimo, da zimske radosti doživijo prav vsi.

Zimski športni dan je bil za večino otrok dan, ki si ga še želijo. Tudi mi si želimo, da lahko v prihodnje še kdaj ponovimo tudi kakšno dejavnost, ki jo je treba delno financirati. Tokrat prosimo tudi starše, da namesto otrok svojemu razredniku ali svetovalni službi sporočite, če potrebujete finančno pomoč. Hvaležni vam bodo ne le otroci, ampak tudi zaposleni.

Olga Kovač, ravnateljica

Foto: arhiv OŠ Vojnik

Proslava ob slovenskem kulturnem prazniku na OŠ Vojnik

»Kultura skupek človeških je vrednot, ki nas spremlja jo povsod,« sta nam v četrtek, 5. februarja 2015, povedala povezovalca programa na kulturnih prireditvah, ki sta za učence druge in tretje triade potekali v počastitev slovenskega kulturnega praznika v Kulturnem domu v Vojniku.

Na OŠ Vojnik dajemo velik poudarek kulturi, in sicer na različnih področjih. Tega smo se spomnili na osrednji proslavi, v kateri so sodelovali učenci dramskega krožka pod vodstvom Barbare Bliznac Ojsteršek, ki so prikazali, kaj se je zgodilo s Prešernovo Urško, ko jo je povodni mož pripeljal v svoj podvodni svet Ljubljane, povezovalci programa, ki so razmišljali o tem, kaj je kultura, pod vodstvom Amalije Kožuh, Mladinski pevski zbor pod vodstvom Emilije Kladnik Sorčan in nekateri glasbeniki, ki obiskujejo Glasbeno šolo Celje. Vsi sodelujoči so se maksimalno potrudili in svojim vrstnikom pripravili čudovito praznovanje praznika kulture.

Adrian in Nastja sta povezovala prireditev

Mia Marguč, 7. r. OŠ Vojnik
Foto: Milena Jurgec

Dobrodelno v praznike

Bazar vojniških osnovnošolcev ni bil le nadvse koristen, ampak je tudi pokazal, da ljudje tovrstne dogodke v predprazničnih dneh obožujejo.

Tako živahno, kot je bilo na dan, ko je OŠ Vojnik pripravila novoletni bazar, že dolgo ni bilo. Stojnice, ki so se šibile pod težo najrazličnejših unikatnih izdelkov otrok in deloma tudi njihovih staršev (mimogrede, mame osnovnošolcev obvladajo raznovrstne slaščičarske mojstrovine, ki jih ni mogoče kupiti nikjer, razen na šolskem bazarju), so kometno vabile obiskovalce. Prodajalke in prodajalci so prikupno nagovarjali obiskovalce k razrednim stojnicam, sproščeni pogovori pa so stekli tudi med kupci.

Večinoma so razredi znali dobro poskrbeti za promocijo svojih stojnic, pa naj je šlo za akcijske parole v stilu »vsak nakup nagradimo« ali za živo glasbo ob stojnicah. Vse z enim samim namenom – zbrati čim več sredstev za šolski sklad in s tem pomagati sošolcem iz socialno šibkejših družin, ne nazadnje pa tudi sebi. S sredstvi iz šolskega sklada se namreč kupujejo tudi določeni pripomočki, ki omogočajo prijetnejše in lažje učenje.

Da je »marketing« bolje stekel, so razredi med sabo tekmovali. Pri tem so presenetili samo vodstvo šole. Šola je zavoljo lažjega trgovanja (da ni bilo težav z drobižem) natisnila šolsko denarno enoto vojč. A teh je v pičle pol ure zmanjkalo. Po vnovičnem »odprtju« menjalnice je nov val kupcev stojnice tako rekoč izpraznil, šolski sklad pa s tem napolnil za 4.601,60 evra.

Stojnica na bazarju

Vodstvo šole obljublja, da bodo v prihodnjem adventu znova pripravili šolski bazar, zato voščilnic, adventnih venčkov in drugih daril letos ne kupujte prehitro. Vojniški bazar namreč prinaša lepe in cenovno dostopne unikate, v srcih pa pušča topel občutek, da ste s prazničnim zapravljanjem pravzaprav storili dobro delo otrokom.

Rozmari Petek

 MojaObčina.si[®]
www.mojaobcina.si/vojnik

Gremo v svet

Otroci in odrasli iz Vrtca Mavrica Vojnik smo se odločili, da jo mahnamo v svet – neizmerno si namreč želimo spoznati nove prijatelje, njihove navade, običaje, jezik ... in jim hkrati predstaviti sebe, svoj vrtec, kraj in državo v vsej raznolikosti, pestrosti in lepoti.

V šolskem letu 2014/15 se je naš vrtec z nekaterimi skupinami prvič prijavil k sodelovanju pri projektu »Pomahajmo v svet«/»Say Hello to the World«. Namen projekta je mednarodno sodelovanje izobraževalnih ustanov (vrtcev in šol) po zelo zanimivo pripravljenem programu »Petih prstov«. Program vsebuje naslednje teme:

palec – to sem jaz,
kazalec – jaz in moja družina,
sredinec – jaz in moj vrtec,
prstanec – jaz in moje mesto,
mezinec – jaz in moja država.

Vsak mesec se bomo spoznali z eno temo in jo po Skypu predstavili prijateljem iz izbrane tuje države, prav tako se bodo prijatelji predstavili nam. Otroke bomo na ta način popeljali na virtualno popotovanje, na katerem bodo odkrivali multikulturni dialog in življenje na drugem koncu sveta.

Cilji projekta so med drugim, da otroci s pomočjo odraslih:

- spoznavajo medkulturne in druge razlike, rešujejo probleme nestrpnosti, premagujejo stereotipe, predsodke ...;
- skrbijo za socialno pravičnost;
- spoznavajo in odkrivajo domače okolje in širši svet ter si s tem oblikujejo narodno in državljansko zavest;
- spoznavajo, kako je zgrajena družba, se seznanjajo z različnimi funkcijami bližnjega družbenega okolja, s poklici, delovnimi in kulturnimi okolji;
- razvijajo svojo kreativnost, ustvarjalnost, uporabljajo pridobljena znanja na področju igre, gibanja, ustvarjanja;
- se povezujejo z otroki iz evropskih in drugih držav in sklepajo nova prijateljstva;

- spoznavajo in se učijo varno uporabljati računalnik;
- se naučijo tuje besede oz. jezika;
- promovirajo Slovenijo.

Najina skupina sodeluje s hrvaškim vrtcem Sunčana. Kot vedno so se ustrezno motivirani otroci naloge lotili zelo resno in z veliko vnemo. Najprej so narisali sebe, se pobarvali in prilepili na plakat. Ker za prečkanje državne meje (potovali bomo v Zagreb) potrebujemo osebni dokument, pa smo si izdelali tudi vsak svojo osebno izkaznico. Nato smo se lotili raziskovanja kraja, v katerem obiskujemo vrtec, in občine. Po informacije smo z različnimi vprašanji odšli na občino, kjer so nas zelo lepo sprejeli in nam dali ogromno gradiva: zgibanke, prospekte, zemljevide, keramične izdelke, brošure – tudi v hrvaškem jeziku, česar smo bili še posebno veseli, saj jih bomo po pošti poslali svojim prijateljem. Zahvaljujemo se gospe Petri Pehar Žgajner za sodelovanje, pomoč, prijaznost in vse, kar smo odnesli v igralnico in uporabili za namen projekta.

Otroci so takoj po obisku podali idejo in uredili kotiček Občina Vojnik. Vanj so postavili gradivo, keramični občinski grb, računalniško tipkovnico, telefon, koledar ... Narisali so tudi grbe in izdelali ogromen plakat občine Vojnik. Na zemljevidih so označili kraje, kjer živijo, in kraj, v katerem obiskujejo vrtec ... To pa še ni vse – v nekaj dneh smo usvojili tudi otroško pesem v hrvaščini z naslovom Kad si srečan in se naučili kar nekaj hrvaških besed. Dejavnosti projekta potekajo s polno paro, otroci dajejo nove in zanimive predloge, sodelujejo tudi njihovi starši. Obogateni z novim znanjem, opremljeni z izdelki, dobro voljo in energijo komaj čakamo, da se bomo na začetku februarja prvič v živo videli in slišali s prijatelji iz Hrvaške.

Aleksandra Ambrož in Irena Fevžer

Začelo se je z malčki, nadaljuje se z mamicami in babicami

Del malčkom dobro poznane »športne družine« Svizec izvir iz Vojnika, vse več možnosti za zdravo rekreacijo pa sedaj ravno v Vojniku ponujajo še mamicam, babicam ...

Pred kakšnimi desetimi leti sem bila priča nadobudnim di-fovcem (diplomantom športne fakultete), ki so razmišljali, kako bi teorijo o tem, da je redna vadba pomembna za motorični razvoj malčkov, vnesli v prakso. Prijatelji z različnih koncev regije, ki so si naredili ime Svizec, so idejo predstavili v vrtcih, dobili zeleno luč in kmalu med starši in malčki poželi veliko navdušenja. Kaj kmalu so tudi mamice začele »žicati« fante, da bi bilo dobro kakšno vadbo uvesti tudi zanje (vemo, kako se postava ob porodih spremeni!).

Začelo se je z malčki in smučarskimi tečaji zanje

Fantje, ki so medtem za malčke pripravili še tečaje smučanja, rolanja, plavanja ipd., za mamice niso imeli dosti časa. Dokler se v zgodbo ni vključila partnerka enega izmed ustanoviteljev društva, izčrpana mamica dveh otrok z naporno službo. V dnevnem tempu otroci – služba – otroci – kuhinja – pospravljanje ... ni našla časa še za rekreacijo. »Prijateljice so me nagovorile, da sem se vpisala v takrat še zelo drago vadbo zumbé. Kot nekdanji plesalki se mi je res zdela še najbolj zanimiva vadba. Bilo je težko najti čas zanje, sploh kadar sem se šele zvečer vračala iz službe. A ker sem že plačala mastne d'narce, sem vztrajala,« pripoveduje Anita. Kmalu jo je redna vadba »posrkala«. Vpisala se je na tečaj za inštruktorico zumbé, kasneje še za inštruktorico aerobike in drugih skupinskih vadb. »Spet gre sicer za drage tečaje, vendar sem se tam veliko naučila in videla, koliko napak delamo, ko telovadimo, ne da bi vedeli, katere mišice moramo dejansko napeti, da si z vadbo na koncu ne bomo celo škodovali.«

Ker je domačinka, je končno možnosti za vadbo mamic, babic, tetk in prijateljic ponudila v Vojniku. K sodelovanju je povabila znana imena iz sveta aerobike, pilatesa in drugih zanimivih vadb, pod pogojem, da imajo vsi narejene ustrezne licence (tako se ne more zgoditi, da bi vadile napačne gibe). Med njimi je na primer Nina Baša, inštruktorica z opravljeni-

mi slovenskimi in mednarodnimi licencami: inštruktorica pilatesa pri Gimnastični zvezi Slovenije, Careers in Fitness UK, inštruktorica fitnesa – osebna trenerka pri Association of Fitness Professionals Europe in National Council of Strength and Fitness iz ZDA ter inštruktorica zumbé. Poleg osnovnega pedagoškega poklica je še mentorica in predavateljica na usposabljanjih za bodoče inštruktorje fitnesa pri AFP (pri programih usposabljanja za pilates in osebni trener), obenem vodi različna predavanja ter seminarje na tematiko telesne aktivnosti, telesne držé poklicnih glasbenikov in zdravega načina življenja v Sloveniji in tujini, svoje znanje pa, kot rečeno, od letošnje sezone ob sredah ponuja tudi v Vojniku.

Sogovornica poudarja, da je vseživljenjska skrb za zdravo telo najboljša naložba v boljše počutje in zdravje, tudi v starosti. »Že ptički čivkajo, da mora redna telovadba postati del vsakdanjika. S poudarkom na REDNA. Mnogi pa se, če ne prej, začnejo rekreirati, ko jih pošteno ošteje osebni zdravnik. Potem vztrajajo mesec ali dva. Ko se počutje izboljša, pa telovadbo opustijo in se vrnejo k prejšnjemu načinu življenja. Pri iskanju izgovorov, zakaj ne moremo sistematično telovaditi vsaj dvakrat tedensko, smo zelo izvirni in dosledni,« ugotavlja. Najboljša terapija proti izgovorom, ki si jih ob koncu utrujajočega dne precej rade izmislimo ali potenciramo, je skupinska vadba. »Prisili nas namreč, da se redno gibamo, da so gibalni vzorci pravilno izvedeni, hkrati pa je vadba s »sotrpinkami« bolj zabavna in družabna. Ura rekreacije, kjer lahko izgubimo tudi do 800 kalorij, tako mine zelo hitro. Le z vztrajnostjo pa dosežemo tudi vse cilje vadbe: boljše počutje, izgubo telesne mase, preoblikovanje telesa ipd.«

In kakšne vaje občankam ponuja ob ponedeljkih in sredah (ob ponedeljkih vadba poteka v avli OŠ Vojnik ob 18. uri, ob sredah, prav tako ob 18. uri, pa v mali telovadnici šole)? »Od aerobnih in anaerobnih (aerobika, funkcionalni/metabolni trening, vaje za moč z različnimi pripomočki, tae bo, aerobika z elementi borilnih veščin itn.), kjer se pošteno zadihamo in s tem krepimo tako srce kot pljuča, do bolj umirjenega in telesu izjemno blagodejnega pilatesa (s poudarkom na krepitvi trupa, stabilizatorjev lopatic, mobilizaciji hrbtenice in podaljševanju manjših mišičnih skupin). Vadbé so vsakič nekoliko drugače sestavljene in prilagojene skupinam. Priključi se lahko vsakdo, ki dela po svojih zmožnostih,« še poziva sogovornica. Več informacij najdete na FB-strani Svizec Športne dejavnosti najmlajših ali jim pišite na huanita.fit@gmail.com.

Vabljeni na vadbé v Vojniku:

PONEDELJEK IN SREDA ob 18.00: aerobika, funkcionalni/metabolni trening (avla OŠ)

PONEDELJEK IN SREDA ob 18.00: pilates (mala telovadnica)

Rozmari Petek

Četrtošolci pričarali zimo

Vojniški osnovnošolci, v glavnem četrtošolci, so v decembru, ko zunaj ni bilo še niti sledu o zimi, pričarali čarobno zimsko idilo ter prikupno voščili prihajajoče praznike.

Kaj vse zmorejo mlade glave, včasih odrasli kar pozabimo. Na srečo se učiteljice tega dobro zavedajo. Predvsem učiteljice četrtošolcev Lidija Eler Jazbinšek in Anica Petek ter njune sodelavke na razredni stopnji, ki ob vsakem iztekajočem letu oblikujejo novoletno prireditev. Gre za tiste vrste prireditev, ob kateri se na lastni koži zavemo, da je vojniški kulturni dom pravzaprav zelo majhen.

Da je dvorana pokala po šivih, je krivo tudi dejstvo, da znajo učiteljice četrtošolcev k prireditvi pritegniti prav vsakega. Na odru je bil vsak učenec (ne le tisti, ki v šoli veljajo za pridne) za nekaj trenutkov glavna zvezda. K obogatitvi programa sta svoje pridala tudi šolski zborček pod vodstvom Emilije Kladnik Sorčan ter dramski krožek, ki ga vodi Lidija Eler Jazbinšek. Za nameček je

vse kljub več kot devetdesetim nastopajočim potekalo kot po maslu. Brez nepotrebnih zapletov, zadreg, zamud, ki se pogostokrat dogajajo celo odraslim nastopajočim.

Najbolj čarobno pri vsem je bilo, da so otroci tako prepričljivo prikazali in zaigrali zimsko idilo, s snežinkami in Božičkom vred, da smo obiskovalci ob odhodu iz dvorane skoraj dobesedno res pričakovali, da nas bo zunaj pozdravila zima. Takšnih prireditev si želimo še več!

Rozmari Petek
Foto: Jure Vovk

Novoletne prireditve

OŠ Vojnik in njenih podružnic

Decembrske praznične dni na vseh treh podružnicah in matični OŠ Vojnik obogatijo novoletne prireditve. Tudi december 2014 ni bil izjema.

Učenci POŠ Socka so pod mentorstvom svojih učitelj pripravili glasbeno-plesni dogodek, ovit v tančico skrivnostnosti in modernosti, z naslovom Pravljica za lahko noč in mirne sanje.

POŠ Socka

V njem jim je celo podnevi uspelo sanjati o nadobudni in navihani Sneguljčici, ki je poznala vse zvijače modernega življenja. Bila je zelo »v easy, ful, kul« deklica, ki je s pomočjo moderne tehnologije postorila vse potrebno: po telefonu je naročila čistilni servis, da je očistil hišo, poklicala dostavo na dom in za vse opravljeno delo sama pobrala zasluge. Palčki so jo zaradi tega seveda oboževali. In potem je bil tu princ. Krasen, malo samovšečen. Sneguljčicina lepota ga je zaslepila. Ni si mogel pomagati, da ne bi naredil »fotke« za Facebook. Prav močna bliskavica je Sneguljčico prebudila iz globokega spanca in ji vdahnila življenje.

POŠ Nova Cerkev

V zgodbo se je lepo vključeval pevski zbor, ki je popestril dogajanje na odru. Vanj so že dolga leta vključeni prav vsi učenci podružnične osnovne šole. Kljub plesu, ki je z bučnim ritmom in zanimivimi koraki skoraj vse pustil brez sape, se je bilo vsem »pravljičnim sanja-

čem« težko prebuditi iz sanj.

»Na koncu smo se tudi učiteljice počutile prav posebno, saj so nam otroci podarili darilca ter se nam v ime nu staršev zahvalili za uspešen zaključek leta.« (Maja Drobnič Grosek)

Na POŠ Nova Cerkev in POŠ Šmartno v Rožni dolini pa so obudili spomin na preteklost.

V Novi Cerkvi so pokukali v skrivnostno babičino skrinjo, ki jim jo je posodil gospod Oton Samec. Ob njej so se porodili spomini iz starih časov, te pa so predstavili ob plesu, petju, igri in izštevankah. V goste so povabili citrarko, gospo Melito Turnšek, ki je spremljala otroški zborček. Gospod Tine Lesjak pa je raztegnil meh ob otroških ljudskih plesih. Ob zaključku prireditve so gostje lahko pristopili k novoletnemu bazarju, kjer so lahko kupili otroške voščilnice in lesene škatlice – te je podaril gospod Pikelj. Tudi njemu gre zahvala, da so lahko otroci uživali v njihovem izdelovanju.

POŠ Šmartno v Rožni dolini

Skozi mozaik preteklosti, ki so ga s plesnimi, pevskimi, in igralskimi točkami gradili vsi nastopajoči, so se učenci POŠ Šmartno v Rožni dolini sprehodili ob šaljivih vložkih likov Starega in Stare (avtorja H. C. Andersena).

Otroci iz vrtca so zarajali in zapeli pesmico Čin čin čin, Drežnica. Pevski zbor je zapel dve ljudski pesmi in eno božično. Prvošolci in drugošolci so odigrali igrice Pastirček in divji mož. Četrty in peti razred pa sta predstavila, kako so bili včasih zaljubljeni. Folklorna skupina je zaplesala ples J'z bi rad en šuštar bil, gledališki krožek pa je odigral igrice Kakor napravi stari, je zmeraj prav. Na harmoniko sta otroke spremljala Darja Brežnik in Niko Armič. Za konec so učiteljice z vzgojiteljicama navzoče presenetile s pesmijo Življenja krog.

Povzela Lidija Eler Jazbinšek
Foto: Edi Fidler

Pravljичno dogajanje pred vrtcem Mavrica

Pravljичno dogajanje na sejmu vojniškega vrtca Mavrica je tudi letos popestril zdaj že tradicionalni bazar vrtca Mavrica, ki se je odvijal v četrtek, 11. decembra 2014, pred vrtcem.

Na bogato obloženih stojnicah je bilo moč videti in izbirati izdelke izpod rok pridnih in ustvarjalnih otrok, njihovih staršev in vzgojiteljev. Tako so bili na voljo izdelki, primerni za zimski in praznični čas – sveče, marmelade, piškoti, božično-novoletni okrasji, pogrinjki, voščilnice itn. Našle so se tudi didaktične in družabne igre ter precej majhnih pozornosti.

Poleg pravljичnih stojnic smo lahko spremljali tudi zanimiv pravljичni program, ki so ga pravljična bitja povezala v pravljичno zgodbo. Pravljično vzdušje so tako pričarali vrtčevski pevski zbor, majhni in še manjši plesalci plesne šole »Pleši z mano« ter skupina mažoret s Frankolovega. Da je bila zabava, kot se reče, so vzgojiteljice pripravile še pravljичni disko, kjer se je ob glasbi in plesu odvijal pravi mali »after party«. Vsi, ki jih je kljub vsemu še zeblo, in vsi, ki so potrebovali malo okrepčila, so se lahko podkrepili s sadjem, toplim čajem in domačimi piškoti.

Pravljično popoldne se je prevesilo v pravljичni večer, ki se je zaključil kot pravljica s srečnim koncem. S pomočjo otrok, staršev in vseh dobrih ljudi smo namreč ponovno zbrali nova sredstva za nove cilje vrtčevskega sklada, ki pomaga, da je otroštvo vseh naših malčkov vsaj tu in tam del pravljice.

Zato še enkrat hvala vsem, ki ste kakorkoli pomagali risati, pisati, peti, plesati ali igrati ta pravljичni bazar.

Maja Črepinšek
Foto: Maja Črepinšek

Ob izidu knjige

Izšla je knjiga »Po Čerenu v XIV. divizijo« avtorja Franja Maroška

Ko jo sedaj držim v rokah, se mi zdi pomembna, a pomanjkljiva, saj izpušča številne mejnike mojega življenja. Življenje je prebogato, da bi ga lahko v celoti zajeli v knjižici. To je le ogrodje, kjer sem lahko navedel mnoge podrobnosti in dejanja o svojem življenju. Ne mislim, da jo bom lahko kdaj dopolnil. Težko je napisati knjigo o svojem življenju, saj je življenje vedno nedokončana zgodba.

Knjiga je zdaj tu takšna, kot je, ničesar ni izmišljeno, vse je dokumentirano. Pojavljala in sprožala bo razna vprašanja, na katera bom skušal dati odgovore. Vesel sem, da sem odtrgal pozabi mnoge stvari – če že vzamemo samo naslov »Čereno«, ki je že skoraj pozabljen med domačini, ali pa svojo mladost. Ljudje preprosto ne vedo, kako težko je bilo oditi v partizane, da si obvaroval domače. K tem sodijo še usode ranjencev, zakopanih v gnoju, zločini ustašev itd. Nikjer nista bili obravnavani vzgoja vojnih sirot v domovih po vojni in humana dejavnost heroja Efenka itd. Vse to najdete v knjigi, ki je izšla v januarju 2015 v samozaložbi.

Franjo Marošek

* Knjigo dobite pri avtorju v Špesovem domu v Vojniku. Za informacije pokličite na številko: 041 870 087.

70 let od nacističnega zločina

Pred 70 leti je nemški okupator na Stranica pri Fran-
kolovem storil hud zločin nad popolnoma nedolžnimi
ljudmi, med katerimi je bil tudi moj brat Franc Cvikl iz
Landeka 17 pri Novi Cerkvi.

Stranice 2014

Oba sva se rodila pod isto streho, vendar je on moral umreti, ko je bil star komaj 17 let in 5 mesecev. Obešanje talcev v Grabnu na Stranica spada med najhujše nacistične zločine na slovenskem ozemlju v letih 1941–1945 in je po obsegu ter načinu morije primerljiv z najbrutalnejšimi zločini druge svetovne vojne. Okupator ga je storil slabe tri mesece pred njenim koncem, natančneje 12. februarja 1945, kot maščevanje in povračilo za partizansko zasedo v soteski Tesno, v kateri je 2. februarja 1945 padel eden najpomembnejših nacističnih funkcionarjev, celjski okrožni vodja in deželni svetnik Anton Dorfmeister, ki je za posledicami ran naslednjega dne umrl v celjski bolnišnici. V zameno za njegovo življenje so nacisti v mariborskih, celjskih in trboveljskih zaporih izbrali 100 talcev, med katerimi je bilo precejšnje število v nemški zimski ofenzivi ujetih, tudi ranjenih in bolnih partizanov. Že dan pred eksekucijo so Nemci v celjskem Starem piskru zbrali vse talce, predvidene za usmrtitev, in jih naslednjega dne že pred osmo uro zjutraj (zvezane z žico po dva skupaj z rokami na hrbtu) s kamioni pripeljali na močno zastraženo prizorišče zločina. Za njegovo izvedbo je bil določen oddelek nemške pomožne policije pod nadzorom najvišjih gestapovskih častnikov. Dva pomožna policista sta se prostovoljno javila za rablja in na jablane ob cesti obešala talce, pri čemer je bilo na posamezna drevesa obešenih tudi do pet ljudi. Krvavo početje je trajalo skoraj tri ure in bilo končano okoli poldneva. Talci so viseli do 14. ure, vse dokler jih niso za to določeni zaporniki sneli in zagreblji v dva skupinska grobo-

va. Tragični 12. februar 1945, ko je na Stranica življenje izgubilo sto zavednih Slovencev (obešenih je bilo 99 talcev, eden je bil ustreljen pri poskusu bega), sodi med najmračnejše dni slovenske zgodovine in odraža vso brutalnost nemškega okupacijskega režima na Slovenskem med drugo svetovno vojno.

Marija Škoflek, roj. Cvikl

Foto: Jure Vovk

Spomini so kot iskre,
ki pod pepelom tlijo,
a ko jih razgrneš,
vedno znova zažarijo.
(J. W. Goethe)

Konec preteklega leta nas je mnogo prekmalu zapustil naš prijatelj, sosed ... Viki Božnik.

Viki se je rodil na Vravorjevi kmetiji v središču Socke in tam tudi pisal zgodbo svojega življenja, izkazano v srčnosti in pripadnosti kraju. Že ob rojstvu sta mu bila v zibelko položena velika ljubezen do narave in čut do sočloveka. V zgodnjih otroških letih je vstopil v gasilske vrste in začel živeti življenje gasilca z veliko začetnico. Za gasilstvo v Socki je prispeval ogromno, opravil je nešteto ur prostovoljnega dela in se med prvimi odzval na sireno, ko je klicala na pomoč. Upravljal je veliko vidnih funkcij v društvu in tudi na nivoju GZ Vojnik Dobrna. Poveljnik društva je bil 10 let, pred letom dni je bil imenovan v častnega poveljnika PGD Socka. Rad je delal z mladimi in jim bil uspešen mentor ter velik vzornik. Z njegovim sodelovanjem, pod njegovim mentorstvom ali zgolj z njegovo podporo je bilo na gasilske police položenih veliko pokalov, pridobljenih na raznih gasilskih tekmovanjih širom Slovenije. Za svoje delo je prejel mnogo priznanj in odlikovanj Gasilske zveze, priznanje Civilne zaščite, v letu 2013 pa je bil tudi dobitnik srebrnega grba Občine Vojnik.

Poleg glagola ljubiti je najlepši na svetu glagol pomagati. Pri natančnem opisu njegovega življenja bi se ta glagola nešteto krat ponovila, saj opisujeta vrednote, po katerih je živel. Poleg gasilske pomoči je daleč naokoli pomagal kmetom pri vzreji živine in vsakodnevnih opravilih na kmetiji, saj je za to delo imel široko znanje, izkušnje in strojne pripomočke. Vedno se je odzval klicu na pomoč, četudi je bilo treba sredi noči pomagati pri kotitvi mladitve.

Bil je človek z dušo in srcem, svoje vsestransko znanje in izkušnje pa je delil z nami.

Pred letom dni smo ob tem času slavili in se veselili njegovega življenjskega jubileja, nihče od nas si ni predstavljal, da nam ga bo zahrbtna bolezen za vedno vzela in da bomo danes brali članek o njegovem slovesu.

Viki, mnogi spomini nas družijo s teboj, saj si velik del življenja preživel med nami. Pogrešali te bomo.

Brigita Božnik

Gostilna Turist – sinonim za domačnost in velike porcije

Gostilna Turist na Frankolovem že dobro leto ponovno uspešno obratuje, tokrat pod taktirko mladega in ambicioznega gostinca Francija Kralja in družinskega podjetja KRPO, d. o. o., iz Žiž. Domačini smo tega lahko veseli, saj smo že nekajkrat občutili praznino, ki jo povzroči zaprtje gostilne oz. nedelovanje ene osrednjih vaških identitet, kjer se na svojstven način zrcali prepoznavnost kraja.

Spomnimo, gostilna v obstoječi stavbi deluje že iz časa pred II. svetovno vojno. Zaradi ugodne geografske lege (ob magistralni cesti Dunaj–Trst) je postala in ostala dobro znana daleč naokoli. Razumljivo je, da je od takrat do danes menjala več lastnikov, od družbenih do zasebnih, končno je pristala v lasti banke. Nekajkrat so ji zamenjali tudi ime in ji naposled vrnilo najbolj prepoznavnega. Turbulentne menjave lastnikov in najemnikov, zlasti v času samostojne Slovenije, so bile razlog za večanje ali upadanje njenega ugleda, posledično tudi rentabilnosti poslovanja. V zadnjih petdesetih letih je doživela dve večji prenovi. V začetku sedemdesetih prejšnjega stoletja jo je prenovil in dogradil takratni lastnik, Gostinsko podjetje Ojstrica iz Celja,

leta 2000 pa jo je kupil in ponovno temeljito adaptiral domačin Matija Založnik iz Lindeka. Kapaciteta gostilne več desetletij ostaja nespremenjena, poleg točilnice in posebne sobe hiša sprejme do 100 gostov še v dvorani. Od poletja dalje bodo zopet možne nastanitve v 4 sobah, te trenutno novi najemnik še ureja.

Aktualni frankolovski oštir, ki je gostinstvu predan že od svojega 16. leta, na vprašanje, kaj ga na Frankolovem najbolj navdihuje, odgovarja: »Sam in celotna ekipa smo zelo zadovoljni, da so nas krajani tako dobro sprejeli. Če ne živiš in ne sodeluješ s krajem, je poslovanje skoraj nemogoče, domačini so zelo pomembni in tega se dobro zavedamo. Seveda prihajajo gostje tudi od drugod, to pa pomeni še dodano vrednost. Skupaj z ekipo se trudimo zadovoljiti vsakogar. Če so gostje z našimi uslugami zadovoljni, je to najboljša reklama, ki potuje od ust do ust. Dobro sodelujemo z institucijami in društvi, če se le da, jim gremo čim bolj na roko in pri tem ne gledamo na dobiček.« Da se je njegova ekipa dobro vživela v kraj, potrjujejo tudi udeležbe na društvenih tekmovanjih v pripravi bograča, golaža, praženega krompirja, na salamiadi ipd. Ker pa ne želijo

Gostilna Turist Frankolovo

v kraju delovati le kot gostilna, so za krajanje v poletnih mesecih organizirali več družabnih dogodkov in poletnih večerov, kjer je tudi mladina našla svoj prostor za druženje in zabavo.

Dvorana za večje zaključene družbe

Šef pritruje dejstvu, da se kakovost gostilne poleg prijaznosti osebja meri predvsem po dobri kuhinji: »Pri hrani stavimo na domačnost in dovolj velike porcije za pametno ceno. V kuhinji je prva violina mama, kuharica s 40-letnimi izkušnjami. Hrano pripravljamo po receptih moje babice, ne prakticiramo moderne kuhinje v stilu skuhaj – zamrzni – odtajaj – postreži! Obroke pripravljamo vsak dan sproti, dnevno skuhamo do 80 malic in jedi po naročilu, ob nedeljah imamo v ponudbi nedeljska kosila. Ob vsem tem smo ohranili tudi dolgoletno hišno tradicijo izvrstno pečenih postrvi. Sicer

kuhinja redno obratuje do 15. ure, za najavljene goste in zaključene družbe pa kdajkoli. Jedilnike malic, ki so v obsegu kosila, sestavljamo dnevno, pri čemer imamo v ponudbi tudi dva menija na žlico, in prav enolončnic najprej zmanjka. Če se hočete najesti dobrega in domačega, morate priti k nam. V svoj delokrog vključujemo tudi catering, pri čemer lahko na mesto dogodka pripeljemo vso hrano, po želji pripravimo piknik varianto na mestu samem ali kombinacijo obojega. Organizator dogodka mora zagotoviti le prostor za postavitve šotora, vse drugo je naša skrb.«

Naš gostinec pravi, da ima še veliko idej in strategijo za več let naprej. Postopoma jih bo uresničeval ob predpostavki, da bo obseg poslovanja ostal stabilen, kar trenutno je, ali da se bo še večal. Ker ima zaradi najema še nekoliko priprta vrata, ostaja previden v svojih poslovnih vizijah. Poudarja, da bodo v prvi vrsti sledili pravilu, da bodo dobro poskrbeli za vsakega gosta, saj se le zadovoljni gostje z veseljem vračajo. Prav tega si želimo vsi, ki smo že bili ali še bomo njihovi obiskovalci. In če je koga zamikalo, da bi v frankolovskem Turistu obeležil družinski ali kakršen koli drug družabni dogodek, se lahko o povedanem prepriča pri njih osebno ali povpraša po telefonu na številkah 070 999 191 in 01/200 97 00.

Sonja Jakop
Foto: Dolfi Jakop

Tekmovanje v praženju krompirja lani v jeseni v Vojniku (F. Kralj prvi z leve)

70. obletnica streljanja talcev na pokopališču v Vojniku – ustreljeni 19. 12. 1944

Devetnajstega decembra 2014 je minilo sedemdeset let od tragičnega dogodka, ki se je zgodil med drugo svetovno vojno v Vojniku. Nemški okupator je 19. decembra 1944 na vojniškem pokopališču ustrelil osem talcev. Talce so s tovornjakom pripeljali iz zloglasnega celjskega zapora Stari pisker in jih ob pokopališkem zidu ustrelili. O tragičnem dogodku na mestu zločina priča spominsko obeležje, ki je bilo postavljeno v spomin padlim talcem.

Spominsko obeležje na pokopališkem zidu v Vojniku (foto: Marko Zdovc)

Ustreljeni talci so bili:

1. **STANKO ANTONČIČ** – mesarski pomočnik iz Kočevja, rojen 14. septembra 1920, ustreljen kot talec 19. decembra 1944;
2. **RUDOLF BUŠIČ** – rudar, terenski aktivist z Dobovca pri Trbovljah, rojen 1. januarja 1919, ustreljen kot talec 19. decembra 1944;
3. **VIKTOR DEŽELAK** – trgovec z Dola pri Hrastniku, rojen 8. aprila 1909, ustreljen kot talec 19. decembra 1944;
4. **ALOJZ DOLANC** – rudar in borec 2. slovenske narodnoosvobodilne udarne brigade Ljuba Šercerja z Dobovca pri Trbovljah, rojen 19. marca 1913, ustreljen kot talec 19. decembra 1944;
5. **ALOJZ KOLAR** – kmečki sin in borec 2. slovenske narodnoosvobodilne udarne brigade Ljuba Šercerja iz Studenic pri Poljčanah, rojen 2. julija 1927, ustreljen kot talec 19. decembra 1944;
6. **FRANC KOROŠEC** – trgovec in borec 13. slovenske narodnoosvobodilne udarne brigade Mirka Bračiča, domačin iz Vojnika, rojen 2. aprila 1908, ustreljen kot

talec 19. decembra 1944;

7. **RUDOLF RABUZA** – redar, kurir in borec 13. slovenske narodnoosvobodilne udarne brigade Mirka Bračiča, iz Velikih Grahovš pri Laškem, rojen 2. novembra 1909, ustreljen kot talec 19. decembra 1944;

8. **RADO TRŠELIČ** – trgovski pomočnik in borec 2. slovenske narodnoosvobodilne udarne brigade Ljuba Šercerja iz Velikega Podloga pri Krškem, rojen 1. junija 1926, ustreljen kot talec 19. decembra 1944.

Rudolf Rabuza

Rado Tršelič

Alojz Kolar

Viktor Deželak

Ignacij Čater

Streljanje talcev je bilo nemško maščevanje zaradi ustrelitve Adolfa Kovača (Kowatsch), po domače Ašmanovega, iz Arclina pri Vojniku. Stanoval je v hiši ob cesti Vojnik–Celje, ki je bila nedaleč stran od vrtarnice takratne deželne hiralnice (hiša danes ne stoji več). Adolfa so 7. novembra 1944 ustrelili skozi okno na občinskem uradu v Škofji vasi. Bil je funkcionar Štajerske domovinske zveze – ŠDZ (Steirischer Heimatbund) – »Sturmabführer«, član nemške nacionalsocialistične delavske stranke (NSDAP). Skupaj z brati je bil eden glavnih organizatorjev vojnškega oboroženega krila ŠDZ, t. i. vermanšafta (Wehrmannschaft), in član nemškega kulturnega društva Kulturbund, ki je v Vojniku delovalo že pred vojno. Delovanje tega društva je bilo proti slovenskim interesom in je bilo pretežno le krinka za obveščevalno delo v korist nemškega rajha. Člani Kulturbunda so do leta 1941 gestapu pripravili spiske vseh zavednih Slovencev, na vrhu katerih so bila imena Slovencev, ki so se v kraju in njegovi okolici najbolj iz-

postavljali pri narodnostnem delovanju (učitelji, profesorji, gostilničarji, trgovci, člani Sokola in Orla, pevskih društev, duhovniki itn.). Ti so bili ob okupaciji Vojnika 11. aprila 1941 prvi na seznamu za aretacijo in izselitev. Le malokateremu je poznan podatek, da je 17. aprila 1941 vojniškega župnika Antona Lasbacherja v Vojniku aretiral osebno sam vodja SS Heinrich Himmler (ustanovitelj in poveljnik nacističnih koncentracijskih taborišč). Nemci so ga odpeljali v zapor v Celje. Kasneje pa je nemška policija aretirala še kaplana Martina Lupšeta in Mirka Avžnerja. Izselili so jih na Hrvaško. Množične aretacije zavednih Vojničanov so Nemci izvedli na Hitlerjev rojstni dan, 20. aprila 1941. Devetega junija 1941 so Nemci z avtobusi odpeljali 92 varovancev banovinske hiralnice v Vojniku v evtanazijski center na grad Hartheim pri Linzu v Avstriji, kjer so jih nemški zdravniki usmrtili. Bili so žrtve zloglasnega nacističnega programa T4, poimenovanega po ulici Tiergarten 4 v Berlinu, kjer je bila vila, v kateri je bil sedež vodstva programa za evtanazijo onemoglih, bolnih, telesno in drugače prizadetih ljudi v nemškem rajhu.

Adolf je skupaj z bratoma Ivanom (njega je 9. aprila 1941 ustrelila umikajoča se jugoslovanska vojska, ko je oficirje in vojake pozival, naj se predajo in naj se ne bojujejo proti Nemcem) in Maksom (ta je 3. novembra 1944 padel v nemški hajki proti partizanom v Zgornji Savinjski dolini) pokopan na pokopališču v Vojniku. Po Ivanu Kovaču pa so Nemci poimenovali eno izmed ulic v Celju, in sicer Vrtno ulico, ki so jo preimenovali v Johann Kowatsch Gasse.

Po izvedbi smrtne kazni je okupator po Vojniku in okolici izobesil zlovesče rdeče plakate – oznanila (datirano: Maribor, 20. 12. 1944), na katerih so bila navedena imena ustreljenih talcev in zapisano zločinsko dejanje. Enega izmed še ohranjenih originalnih plakatov hranijo v Muzeju novejšje zgodovine v Celju. Poleg imen talcev, ustreljenih v Vojniku, so bila na plakatu tudi imena desetih talcev, ki jih je okupator en dan prej, 18. decembra 1944, ustrelil v Velenju (nemško maščevanje zaradi uboja Hansa Oblišarja (Oblischar)). To so bili: Vladimir Kogovšek iz Levca (rojen v Carevem selu v Makedoniji) – star 21 let, Franc Strgaršek z Dobovca pri Trbovljah – star 18 let, Jožef Mačkovec iz Litije – star 24 let, Peter Peklar iz Sv. Jurija pod Kumom – star 45 let, Leopold Jamšek z Dobovca pri Trbovljah – star 35 let, Karl Lisac iz Hrastnika – star 24 let, Alojz Umek (rojen v mestu Moers pri Duisburgu v Nemčiji) iz Tremarij – star 31 let, Jožef Černoša iz Cerovca – star 21 let, Jožef Jus iz Zagorja ob Savi – star 35 let, Stanislav Vranetič iz Litije – star 29 let. Imena padlih v Velenju so zapisana na dveh spominskih obeležjih NOB. Prvo je na mestu streljanja talcev v starem delu Velenja pri gostišču Razgoršek, drugi spomenik pa se nahaja na starem pokopališču Šmartnem pri Velenju (podatke mi je posredoval g. Fadil Krupić iz Velenja).

Pod imeni ustreljenih talcev je bil podpis krvnika, odgovornega za izvedbo zločinskega dejanja, Erwina Rösenerja (vodje oborožene SS in policije za okupirano Spodnjo Štajersko). Po vojni ga je doletela roka pravice in je za svoje zločine plačal z življenjem 4. septembra 1946 v Ljubljani. Za zločine, storjene nad slovenskim narodom, so mu sodili tudi v Nürnbergu v Nemčiji (vir: Wikipedija).

Dolgo pričakovana svoboda je v našo domovino prišla šele 9. maja 1945. Za talce, ustreljene v Vojniku, in vse druge žrtve druge svetovne vojne na našem področju in širom naše domovine, za katere je bil kriv okupator, je bilo žal prepozno.

Kmalu po vojni so talce in nekaj borcev prekopali in jih pokopali v skupni grob na pokopališču v Vojniku. Posmrtno ostanke talca Viktorja Deželaka pa so njegovi svojci prenesli na domače pokopališče na Dol pri Hrastniku.

Izkopani posmrtni ostanki talcev in borcev
(zbirka Marka Zdovca)

Prvotni spomenik padlih talcev in borcev na pokopališču
(zbirka Marka Zdovca)

Dvaindvajsetega julija 1962 so Vojničani v spomin žrtvam druge svetovne vojne po načrtih arhitekta Dušana Samca postavili trajen spomenik iz pohorskega granita, ki mu ne bo mogel škodovati zob časa (postavilo ga je podjetje Granit iz Oplotnice). V spominskem

parku, na osrednjem spomeniku narodnoosvobodilnega boja, v Vojniku so na devetmetrskem obelisku, ki simbolno predstavlja drevo s porezanimi vejami, vklesana imena vseh 78 žrtev iz naših krajev. V grobnici ob obelisku pa počivajo posmrtni ostanki sedmih talcev, ustreljenih v Vojniku, in petih borcev NOB (Ignaca Čatra, Jožeta Dimca, Alfreda Klosa, Ladislava Lebra in Franca Štekliča). Njihova imena so vklesana na grobnici ob obelisku osrednjega spomenika NOB. Spomenik je slavnostno otvoril narodni heroj Peter Stante - Skala.

Ob raziskovanju tega dogodka mi je uspelo navezati stik z nekaterimi družinami v Vojniku ustreljenih talcev. Seveda je bilo iskanje podatkov po sedemdesetih letih sila težavno. Ne glede na to v nadaljevanju podajam podatke, ki so mi jih njihovi svojci podali in mi jih skupaj s fotografijami dovolili objaviti v tem članku.

Takole je o svojem stricu Viktorju Deželaku po spominu in pripovedi njegove mame (in Viktorjeve sestre) Gizele zapisal Ivan Štravs z Dola pri Hrastniku:

Viktor Deželak je bil rojen 8. aprila 1909 v Hrastniku. Njegov oče je bil mobiliziran v avstro-ogrsko vojsko in je padel kmalu po začetku 1. svetovne vojne. Zato je mati Marija morala sama skrbeti za sina Viktorja in hčer Gizelo. Viktor se je po končani osnovni šoli izučil za trgovca in je kot trgovski pomočnik nekaj let delal pri raznih hrastniških trgovcih. Pozneje je s pomočjo trgovca Alojza Štravs odprl lastno trgovino nad delavsko kolonijo v zgornjem delu Hrastnika v zgradbi Miloša Hercoga. Leta 1942 se je poročil z Antonijo Hercog, tudi trgovko hčer lastnika hiše, v kateri je bila trgovina. Otrok verjetno zaradi vojnih razmer nista imela. Bil je vnet planinec, pomagal je pri nakupu zemljišča in gradnji planinske kočice na Kalu. Prav tako je bil zelo dober fotoamater, imel je svojo temnico. Veliko je prispeval pri izgradnji Puharjevega doma v centru Hrastnika, sedežu fotoamaterjev Hrastnika in okolice. Sodeloval je pri naprednem delavskem gibanju v Hrastniku in širše. Kmalu po začetku oboroženega upora proti okupatorju je začel podpirati partizane. Leta 1943 pa je tudi sam odšel v partizane. Vstopil je v enote, ki so delovale na zasavsko-savinjskem področju. V veliki hajki nemških oboroženih sil leta 1944 je bil ujet v Rečici pri Laškem in odveden v zapor v Trbovlje. Pozneje so ga premestili v celjske zapore, kjer so ga decembra 1944 ustrelili kot talca v Vojniku. Kmalu po osvoboditvi je bil prekopan in sedaj skupaj z ženo počiva na pokopališču na Dolu pri Hrastniku. (Fotografija partizana Viktorja Deželaka, ki je bila posneta na Mrzlici, je v lasti Ivana Štravs z Dola pri Hrastniku.)

Takole je zapisala o svojem bratu Alojzu Kolarju njegova sestra Nada Kolar iz Maribora:

Alojz Kolar je bil rojen 2. julija 1927 v Studenicah. V družini Kolarjevih je bilo osem otrok. Tretji po vrsti je

bil Alojz. Starša, oče Ivan in mama Alojzija, sta s trdim in pridnim delom lepo skrbela za celotno družino. Ob pomoči otrok sta na posestvu pridelala dovolj hrane, da družini ni ničesar primanjkovalo. Začetek vojne leta 1941 je močno vplival na družino. Prvorojeni sin Avgust, ki je bil rojen leta 1923, je bil prisilno mobiliziran v nemško vojsko. Nekega poznega jesenskega večera so po brata Alojzija prišli partizani. Odšel je z njimi in nismo ga več videli. Ko so Nemci objavili seznam talcev, ki so jih ustrelili v Vojniku, smo njegovo ime prebrali med ustreljenimi. Vsi smo zelo žalovali. Najbolj prizadeta sta bila oče in mati. Mati si po bratovi smrti ni več opomogla. Na srečo se je po vojni vrnil brat iz nemške vojske, čeprav ranjen, a živ. Alojz je bil borec Šercerjeve brigade. V neki borbi je bil ranjen, in ko so se partizani umaknili, so ga zajeli Nemci in ga zaprli v zapor Celjski pisker. Ustreljen je bil kot talec 19. decembra 1944. Po vojni so ustreljene talce prekopali. Leta 1962 pa položili v kostnico pri spomeniku v Vojniku, na tem dogodku sva bila prisotna skupaj z mojim očetom. Pod njegovo fotografijo je zapisano: »Priden otrok si naš bil, si nedolžno kri prelil. Zato sedaj se boš v Nebesih veselil.« (Fotografija je last Nade Kolar iz Maribora).

Andrej Mavri iz Laškega je zapisal spomine o Rudolfu Rabuzu po pripovedovanju in spominih njegovega sina Rudija Rabuza:

V Marija Gradcu pri Laškem se je v družini Štefana in Antonije Rabuza leta 1909 rodil sin Rudolf. V kočarski družini je bilo deset deklet in dva fanta. Hiša je postala premajhna, zato so se preselili v Laško vas, v takratno občino Sv. Lenarta nad Laškim. Starša in otroci so za preživetje delali na domači kočariji in hodili na delo k sosednjim kmetom, da so si zaslužili hrano. Tako je Rudolf bolj malo obiskoval osnovno šolo. Ob delu pa se je usposobil za priznanega zidarja. V zimskih mesecih, ko za zidarje ni bilo dela, se je izkazal kot izvrsten mizar in se preživiljal z izdelavo različnega pohištva. Poleg zidarskega in mizarskega dela je našel čas tudi za igranje na harmoniko in igral na številnih ohceti po Kozjanskem. Leta 1940 se je kljub nasprotovanju obojnih staršev na skrivaj poročil z Ano Tovornik iz Laške vasi. Nekaj časa sta stanovala pri Rabuzovih, potem pa našla manjšo domačijo pod Velikimi Grahovšami nad Laško vasjo. Tu se jima je rodil sin Dolfi. Ob prihodu okupatorja leta 1941 so ga pri razvrščanju prebivalstva uvrstili med tako imenovane »zaščitence«, to je za nemško državo nezanesljive ljudi. Kot za državo nezanesljiv človek je kmalu dobil poziv za služenje delovne obveznosti (Arbeitsdienst) in odšel v Nemčijo, kjer je moral delati na kmetiji. Poleti 1943 je dobil dopust in prišel domov, po izteku odobrenega dopusta se ni imel več namena vrniti. Nekaj dni po izteku dopusta je prihitel neki fant iz Velikih Grahovš in jim povedal, da ga iščejo orožniki iz Laškega. Oče, mama in sin Dolfi

so hitro odšli v bližnji gozd in opazovali prihod okupatorske patrulje na njihovo domačijo in njihovo iskanje domačih po prazni hiši. Po tem dogodku doma ni mogel več bivati, zato je našel zvezo s partizani in se v letu 1943 pridružil kozjanskim partizanom. S prihodom XIV. divizije na Štajersko se je okrepilo tudi partizansko gibanje in enote na Kozjanskem. Kmalu je bil ustanovljen v aprilu 1944 Kozjanski odred. Rudolf je bil v prvi četi tretjega bataljona tega odreda kot borec in kurir. Vzdrževal je kurirske veze med odredom in brigadami Štirinajste divizije, zato ga navajajo tudi kot borca Šerčerjeve in Bračičeve brigade. Oktobra 1944 so ga Nemci na kurirski poti med Kozjanskim in Pohorjem ujeli in zaprli v celjske zapore. Po šestih tednih celjskih zaporov so 19. decembra tudi njega izbrali za streljanje talcev kot povračilni ukrep okupatorja v Vojniku pri Celju. Pripeljali so jih za zid tamkajšnjega pokopališča, kjer so si morali sami izkopati grob, in jih postrelili. V času partizanstva se mu je aprila 1944 rodila hčerka Olgica, ki nikoli ni videla svojega očeta. V letu 1945 so po končani vojni začeli prihajati očetje iz partizanskih enot, ujetništva in zaporov, Rudolfa pa ni bilo. Žena Ana in njen brat sta ga iskala na različne načine, med drugim tudi preko oglasa v takratni »Novi poti«, ki je v Celju izšla 9. junija 1945. Več kot pol leta po končani vojni na prehod iz 1945 v 1946 je družina dobila podatek, da so jim moža in očeta ustrelili kot talca v Vojniku. Ime Rudolfa Rabuza je zapisano na spomeniku NOB na Vrhu pri Laškem.

Takole je povedal o svojem bratu Tršelič Radu njegov brat Tršelič Branko iz Ljubljane:

Moj brat **Rado Tršelič** je bil rojen v kmečki družini 1. junija 1926 v Velikem Podlogu pri Krškem. Bil je sin Tršelič Ivana in Amalije (rojene Benkovič). Osnovno šolo je obiskoval v Velikem Podlogu, meščansko šolo pa v Krškem. Izučil se je trgovske obrti, zaposlil se je kot trgovski pomočnik v Dravogradu in kasneje v Mariboru. Septembra 1944 je odšel v partizane in sicer v Šerčerjevo brigado. V bojih z Nemci je bil 18. decembra 1944 nekje pri Celju ujet. Zaprli so ga v celjske zapore, kjer so ga mučili. Ustrelili so ga v Vojniku s sedmimi tovariši 19. decembra 1944. Pokopan je v skupni grobnici pri spomeniku v Vojniku. Njegovo ime je zapisano tudi na spominski plošči posvečeni padlim borcem in žrtvam fašizma iz Velikega Podloga in okolice, ki je vzdana na Zadružnem domu v Velikem Podlogu.

O domačinu Francu Korošču mi je uspelo najti naslednje podatke:

Franc Korošec je bil sin Jakoba Korošca in Apolonije Zupanc. Rodil se je 2. aprila 1908 v mestu Mengede pri Dortmundu v Nemčiji (Mengede je danes predmestje Dortmunda, pred prvo svetovno vojno pa je bilo to le manjše mesto). Njegov oče je bil verjetno rudar in je

v času njegovega rojstva delal v rudnikih, saj so mnogi t. i. porurski Slovenci pred prvo svetovno vojno začasnno ali za stalno emigrirali v Nemčijo. Franc je bil po poklicu trgovec. Stanoval je v Vojniku, kjer se je tudi poročil.

Podatke o svojem pradedku, partizanu in borcu NOB, mi je posredovala tudi Nevenka Lazič iz Vojnika (fotografija Ignacija Čatra je v lasti družin Čater in Golob).

Ignac Čater iz Arclina pri Vojniku je odšel v partizane s celo družino. Čatrovi so stanovali v manjši hiši, ki je danes last družine Kozlevčar. V partizane je za očetom najprej odšla hči Štefka. Za njen odhod v partizane so izvedeli tudi Nemci v Vojniku. Nekdo iz vojniške občine je družino obvestil, da so vsi v nevarnosti. Vedel je, da jih bodo Nemci ali odpeljali v taborišče ali ustrelili. Opozorilo je bilo pravočasno. Tako so v partizane odšli še žena Gabrijela in hčere Ljudmila (Milka), Dragica in Marjana. Mati Gabrijela je z mlajšima hčerama kasneje dobila zavetje na kmetiji pri družini Nagajič v Dramljah. Milka in Štefka sta ostali v partizanih. Oče Ignac je sodeloval v mnogih bojih in partizanskih akcijah. Padel je 6. oktobra 1944 na Vrheh pri Dramljah.

V petek, 19. decembra 2014, so ob 70. obletnici tragičnega dogodka občina Vojnik, KS Vojnik in ZB za vrednote NOB Vojnik - Dobrna pripravili spominsko slovesnost na pokopališču v Vojniku. V programu so nastopili učenci OŠ Vojnik, prireditelj in program je vodila Lidija Eler Jazbinšek, govor o tragičnem dogodku je imel Marko Zdovc. Venec so pri spominskem obeležju položili Branko Petre, župan občine Vojnik, Nada Kolar, sestra ustreljenega talca, in Albin Cocej, predsednik ZB za vrednote NOB, KO Vojnik. Za vsakega padlega smo prižgali svečo. S cvetjem in svečami smo se poklonili tudi tistim članom družine Dobrotinšek, ki so preminuli med drugo vojno, in talcem ter borcem, ki počivajo v kostnici pri osrednjem spomeniku NOB v Vojniku.

Danes sicer živimo v miru in svobodi, vendar se moramo včasih ozreti tudi nazaj v preteklost in se spomniti zlasti vseh tistih, ki so za svobodo darovali svoja mlada življenja. Spomin na žrtve ne sme nikoli zbledeti ali biti prepuščen pozabi. Vse žrtve so bile posledica brezumnega sovražnikovega divjanja in terorja, s katerima sta bila slovenskemu narodu namenjena le uničenje in zgodovinska pozaba. Zato nikakor ne smemo pozabiti plemenitih dejanj tistih svobodoljubnih, preprostih, zavednih in pogumnih ljudi, ki so se v težkih časih, ko je domovino zasedel sovražnik, sami organizirali v odpor in boj proti okupatorju in njegovim pomagačem. Iz njihovih dejanj se moramo učiti in njihove vrednote predajati prihodnjim rodovom.

Marko Zdovc

Članka ni dovoljeno uporabiti v drugih medijih ali časopisih brez dovoljenja avtorja članka.

Božična tržnica v Vojniku

Med pestro ponudbo lokalnih pridelkov smo čebelarji Čebelarkega društva Vojnik na Božični tržnici predstavili delovanje društva, pomen čebel in čebelarjenja v naravi, razvoj čebelje družine, čebelarjeva opravila in pripomočke. Razdeljevali smo zgibanke na temo čebelarstva in pomena teh pridnih drobnih živali za naravo. Predstavljene so bile kakovostne in na oko privlačne panjske končnice osnovnošolcev, izdelki iz voska – različne sveče ter najpomembnejši čebelji pridelek za naše zdravje – med (znamke Slovenski med), s katerim so se lahko mimoidoči posladkali na stojnici.

Ženske so pripravile svež domači kruh iz krušne peči in čudovite božične sladice, peciva za degustiranje na stojnici; hkrati so lahko odrasli okušali medeni liker in različna odlična žganja iz Gradu Tabor (Višnja vas) od našega čebelarja g. Založnika.

Posamezne čebele so sposobne izločati vosek, iz katerega gradijo satje – svoje stanovanje. Same oskrbujejo svoje potomstvo, branijo svojo skupnost in zamenjajo matico, ko je to potrebno. Posledica vseh navedenih dejstev je, da čebel ni mogoče udomačiti. Ne glede na to, ali živijo v duplu ali panju, ki jim ga je namenil čebelar, je način njihovega življenja enak. Zaradi navedenih lastnosti čebeljih družin se čebele dvigajo nad vsa živa bitja in so najbolj dostojanstvene na Zemlji. Čebele za svoj obstoj potrebujejo le sonce in cvetje. Nikomur niso napoti, vse svoje potrebe zadovoljijo same. Nimajo prijateljev, ali drugače povedano, imajo enak odnos do vseh in so ravnodušne do bitij, ki jih obkrožajo, sovražnike pa neutrudno odganjajo od svojega doma. (Vir: Čebelarstvo za začetnike in strokovnjake, Veroljub Umelič, 2012, str. 36.)

Ponovno izrekamo kolektivu Občine Vojnik iskrene čestitke za uvrstitev na drugo mesto v sodelovanju na natečaju Čebelam najbolj prijazna občina. V letu, ki pri-

haja, želimo županu in njegovemu kolektivu uspešno delo, čebelarjem pa zdrave čebelje družine in obilo kakovostnega medu.

Bojan Užmah, član ČD Vojnik
Foto: Jure Vovk

Blagoslov za srečo in zdravje

Na štefanovo obujamo star običaj, ki je namenjen sreči in zdravju konj. Tudi letos so se organizatorji Krajevne skupnosti Nova Cerkev, gospod Alojz Vicman in člani Turističnega društva potrudili in naredili lep dogodek. Pridih prazničnosti so prispevali godbeniki KUD Godba na pihala Nova Cerkev.

Vsakoletni blagoslov konj privabi iz bližnje okolice številne lastnike konj, ki se udeležijo prireditve in poskrbijo za dobro rast in zdravje svoje živine. Vreme je bilo letos naklonjeno konjem, saj je od tega odvisno število udeležencev. Na prireditvi je sodelovalo čez dvajset lepo urejenih, očiščenih in okrašenih živali. Veliko lokalnih gojiteljev konj je prepričanih, da je tradicionalna prireditev lep dogodek, ki obuja običaje in druži konjerejce. Lep je bil pogled na številne mlade konjenike, ki so ponosno predstavili svoje ljubljence in s pomočjo blagoslova poskrbeli za zdravje svoje živine. Gospod Vicman je opravil obred blagoslova s pomočjo kruha in soli, ki je bila na razpolago tudi tistim, ki živali niso pripeljali pred cerkev. Navzoče so pozdravili tudi Brane Petre, Slavko Jezernik in Zvezdana Stolec.

Oprčkalova dekleta s svojimi konji

Sedmošolec Blaž Pesjak mi je povedal, da za svojega konja skrbi sam. Za prihodnost konjereje se ni bati, saj so svoje konje pripeljala številna dekleta in fantje, ki so še rosno mladi, vendar že izkušeni jahači. Zanimivo je,

da so svoje konje pripeljale kar cele družine: Majcenovi in Čerenakovi iz Polž ter Oprčkalovi s Frankolovega. Večina prisotnih konj je bila avtohtone pasme slovenski hladnokrvni konj.

Prireditve se je nadaljevala na vasi, kjer so člani Turističnega društva ob finančni pomoči krajevne skupnosti obiskovalcem ponudili bograč in čaj. Prireditve je uspela, saj se je na vasi zadržalo precej obiskovalcev, ki so po lepi stari navadi pomodrovali o vremenu, zdravju in željah v prihajajočem letu. Naj bo leto 2015 dobro za živali in ljudi.

Lea Sreš
Foto: L. Sreš

Utrinki iz Špesovega doma

Precej optimistično smo stopili v novo leto. Kot vedno se tudi tokrat zvedavo spogledujemo z bližnjo prihodnostjo, češ, kaj nam bo prinesla. Ko pa se leto obrne, navadno ugotovimo, da je od vsega najbolj pretresljivo to, da smo se malo postarali in da je tudi to leto šini-lo mimo, ne da bi se sploh dobro zavedli.

Čas res hitro beži, prav hitro mine tudi 80 ali 90 in več let – to znajo dobro povedati naši stanovalci. Tisti, ki se vsakodnevno družimo z njimi in prisluhnemo njihovim zgodbam, kar ne moremo verjeti, da je temu res tako ...

Franc Vrečer

Leto, ki je minilo, smo zaključili s pesmijo in dobro voljo. Novo leto pa smo na prav tak način tudi začeli – obiskali so nas domači pevci Moškega pevskega zbora Franceta Prešerna iz Vojnika in vokalna skupina Šalom z Ljubečne. Okoli Svetih treh kraljev so nam zapeli še nekaj z božičnega repertoarja. Prav tako so bili pri nas

pevci Mešanega komornega zbora iz Celja, ki so za začetek leta pripravili program – med drugim tudi narodne pesmi, ki smo jih lahko zapeli skupaj z njimi. Želimo si, da bo leto, ki je pred nami, vsaj tako pestro, kot je bil prvi mesec v njem.

Januarja smo se poslovili od gospoda Franca Vrečerja, ki je pri nas bival celih deset let. Do konca je bil dejaven tako pri raznih dejavnostih v domu kot pri svojem konjičku – vrtnarjenju. Skrbel je za cvetje in grede okoli doma, poleti, ko je bilo treba, skrbno zalival in vzgajal sadike. Pogrešali bomo njegovo sklonjeno postavo, ki je okopavala cvetočo gredo pred domom. Pa tudi njegov gromki bas, ki je vedno, ko je le bila priložnost, naznanil: En starček je živel ... Do pred kratkim je bil tudi član Mešanega komornega zbora Društva upokojencev Vojnik. Zaposleni in stanovalci doma ga bomo ohranili v lepem in trajnem spominu.

Elči Gregorc

Prosvetno društvo

Anton Bezenšek Frankolovo

Prireja:

24. srečanje narodno - zabavnih ansamblov

OSTANIMO PRIJATELJI

Nedelja, 1. marec 2015, ob 16 uri
večnamenska dvorana Frankolovo

Nastopajo ansambli:

DOMEN Z VIŽARJI

DINAMIKA

DRUŽINSKI TRIO POGLADIČ

WANKMÜLLER

MUNDA ŠTAJERCI

ŠKORPIJONI

KATRCA

SEKSTAKORD

Gost prireditve: AKORDI

Humor: stand up – MARTINA IPŠA

Moderator: ALJA TIHLE - HREN

Predprodaja vstopnic: Gostilna TURIST, Frankolovo

Bistro in pizzeria MC, Višnja vas

Planinski kotiček

Leto je naokrog in ponovno je priložnost, da s plačilom članarine postanete člani Planinske zveze Slovenije (PZS). Člani planinskih društev (PD), združeni v PZS, smo aktivna skupnost obiskovalcev planin in narave. V vseh letnih časih in razmerah si želimo odgovorno spoznavati naravo, gojiti planinstvo, izlete v gore – tudi na območja večnega snega in ledenikov. Želimo spoznavati svet, ki s svojo lepoto seže do srca in duše, pri tem pa zanamcem ohraniti prvobitno planinsko pokrajino. Pridružite se nam!

1. Kot člani boste upravičeni do posebnih PREDNOSTI, ugodnosti in popustov, kot so:

- 50-odstotni popust za prenočevanje v kočah PD za člane PZS, razen v sobah z 1–4 ležišči v planinskih kočah I. kategorije (30-odstotni popust);
- različni popusti za kočje v tujini;
- različne vrste zavarovanja doma in v tujini;
- popusti pri nakupu publikacij, opreme in še mnogo več.

2. Poglejte si številne druge UGODNOSTI, ki jih pridobite s članstvom v PD, na spletni stran. Prav tako boste na tej strani lahko prebrali vse o vrsti zavarovanj.

3. Za vas smo dežurni v društveni sobi na Celjski cesti 23a vsako sredo od 19. do 20. ure.

PD Vojnik ima v svojem programu zabeleženo: Planinska dejavnost ima v Sloveniji bogato in raznoliko kulturo, športno in narodnostno vsebino. Njeni prebivalci smo tradicionalno vezani na gore, skoraj vsak je vsaj malo planinec. Triglav smo si izbrali za svoj simbol in ponos. Program izletov in pohodov, ki so ga pripravili vodniki društva, je pester, posega ne le v alpski svet, temveč širše v spoznavanje domovine. Zajema tudi obiske gora sosedov. Vodniki so bili ob pripravi pozorni tudi na to, da so vključili pohode za različno zahtevne pohodnike. S svojim vodenjem bodo popestrili dejavnost mladi vodniki MO (mladinskega odseka).

Da so pripravljeni dodati svoj pogled, ideje in vsebine, se je zrcalilo na prireditvi, ki je bila v petek, 23. januarja, v Kulturnem domu Vojnik. Med nas so povabili Matevža Lenarčiča, slovenskega biologa, pilota, alpinista, fotografa in avanturista, ki v svojo zbirko aktivnega dela dodaja še vlogo avtorja številnih knjig o naravi, fotografiji, plezanju in letenju. Znan je kot udeleženec alpinističnih odprav na Grenlandijo, v Himalajo (Annapurna I in IV), Karakorum in Patagonijo (Fitz Roy in Cerro Torre) ter Afriko. Leta 2013 je z ultralahkim letalom preletel severni pol, pred tem dvakrat zemeljsko oblo. Letel je preko vseh celin, oceanov, preko Aconcague,

Patagonije, Mont Everesta. Leta 2013 je na mednarodnem izboru prejel Flight Global Achievement Award za najboljšega pilota leta. Toda raje kot o številnih nagradah in dosežkih govori o pogledu na svet iz zraka in o tem, kako zelo drugačen je od onega s tal. O svojem letalskem podvigu je Matevž med drugim zapisal: »V dobrih treh mesecih je bilo življenje na 95.000 km dolgem poletu preko vseh celin in Mont Everesta resnično intenzivno. Svet je resnično lep, zaradi narave in ljudi, ki tam živijo. Prostora, hrane in vode je za vse nas več kot dovolj ...« In delček tega je na petkov večer podelil tudi z nami. Hvala Janji in Tilnu za organizacijo srečanja.

V obdobju, ko smo se nazadnje z delom predstavili v Ogledalu, smo bili vojniški planinci na Vošči, Kopitniku, se srečali s planinci Slovenskih Konjic na Konjiški gori, bili na nočnem pohodu pri Tomažu in na Kunigundi. Zadnje srečanje je bilo v znamenju novoletnega druženja in stiska rok z željami po zdravju, sreči in notranjem miru. Sledila sta že omenjeno srečanje v KD in izlet v slovensko Čičerijo. Pred nami so: pohod na Tinsko goro (Valentinov pohod), sledi Viševnik, Poključko pogorje in Ivanščica v marcu. Občni zbor je predviden meseca marca v Koči pri Tomažu. Upamo, da nam bo letos vreme bolj naklonjeno in da bomo vse pohode in izlete tudi izpeljali.

Želim vam varen korak!

Za PD Vojnik: Zvonka Grum
Foto: Tilen Podergajs

Kaja Urbanija Čož: Želim postati policistka in uspešna smučarska skakalka

Starost: 13 let

Klub: Smučarsko-skakalni klub Šmartno na Pohorju

Trener: Vlado Ačko

Cilji: tekmovati na olimpijskih igrah in postati članica slovenske A-reprezentance

Vzorniki: Peter Prevc, Špela Rogelj, Gregor Schlierenzauer, Kamil Stoch in Noriaki Kasai

Hobiji: igranje košarke, tek, nogomet, zbiranje nalepk in posterjev

Sanjsko potovanje: London

Vidnejši rezultati v sezoni 2013/2014:

- 1. mesto na pokalu Cockta v Planici v kategoriji deklice do 13 let,
- 1. mesto na tekmovanju Children Grand-Prix v nemškem Oberstdorfu v nordijski kombinaciji za dekleta v kategoriji letnikov 2000-2003,
- 1. mesto na državnem prvenstvu v Žireh v kategoriji deklice do 15 let.

Kaja Urbanija Čož je obetavna mlada smučarska skakalka

»V osnovni šoli nam je Smučarsko društvo Vizore predstavilo smučarske skoke. Takoj sem vedela, da bo ta šport postal del mojega življenja,« je uvodoma pripovedovala mlada talentirana smučarska skakalka Kaja Urbanija Čož, ki ta šport trenira štiri leta. Državna prvakinja prihaja iz Vojnika in obiskuje 8. razred OŠ v Vojniku. »Kmalu po prvih treningih sem se udeležila šolskega državnega prvenstva z alpskimi smučmi, kjer sem dosegla zelo dober rezultat,« pripoveduje osnov-

nošolka. Na vprašanje, zakaj ravno smučarski skoki, je poudarila, da zaradi adrenalina, posebnosti tega športa in velike ljubezni. Kaja ni znala niti dobro smučati, vendar se je kmalu pokazalo, da je velik talent, ki premore močno koncentracijo in ima ogromno volje in truda. Danes je prava smučarska skakalna virtuosinja na 2,20 metra dolgih smučeh.

Po vsej Sloveniji v njeni kategoriji trenutno tekmuje 15 deklet. »Trikrat na teden imam treninge. Večinoma treniramo na smučkah na skakalnicah v Kisovcu, Kranju, Mostecu in Planici. Ko ni tekem, pa imamo pretežno kondicijske treninge.« Največ tekem ima Kaja septembra in oktobra ter januarja in februarja, odvisno od vremenskih razmer. »Svojega prvega kluba, SD Vizore, se bom vedno spominjala, saj sem pridobila ogromno izkušenj, prve osnove. Veliko zaslug za mojo začetno uspešno pot ima moj nekdanji trener Stanislav Grm, ki ga zelo spoštujem,« je o začetkih spregovorila mlada športnica.

Kaja je svoj prvi skok izvedla na osemmetrski skakalnici v Vizorah, trenutno pa tekmuje in trenira na 40-, 50- in 95-metrskih skakalnicah. »Želim si leteti tudi na planiški velikanki. Ko sem na zaletišču, me prevevajo posebni adrenalinski občutki. Pred skokom se ne pozabim »trikrat potolči« po kolenih. Tako kot nekoč Primož Peterka,« še poudari. Za zdaj Kaja ni imela hujših športnih poškodb, razen poškodbe na nosu, ki jo je hitro pozdravila. Spominja se tudi zanimivih prigod, izmed katerih ji je ena ostala v posebnem spominu. Leta 2013 je na tekmi za pokal KS Gora srečala Primoža Peterko, s katerim sta se začela pogovarjati. »Kmalu sem postala »njegova trenerka« in mu pred skokom pomahala z zastavico. Takrat se spomnim, da sva oba zmagała, vsak v svoji kategoriji. Lani me je Primož na tekmi za pokal Žirov treniral in dejal, da še ni pozabil, da sem najprej jaz njemu bila trenerka,« se spominja.

Šolanje si želi nadaljevati na gimnaziji v Kranju, kjer imajo poseben program tudi za smučarske skakalce. »Želim si postati policistka,« poudari. Kaja je hvaležna svoji družini, staršem in bratu, ki jo podpirajo tako moralno kot tudi finančno. »Veliko je stroškov, odrekanj in še česa,« pove športnica. Pri tej disciplini mora športnik imeti izjemno koncentracijo, talent in ogromno volje. Vse to Kaja ima, zato nas bo z rezultati zagotovo še velikokrat razveseljevala.

Tjaša Podergajs

Foto: Marjan Zupančič, Anže Obreza in osebni arhiv

40 let ženske rekreacije v Vojniku

Oktobra 2014 je ženska rekreacija v Vojniku praznovala že 40 let. Prostovoljno jo vodi upokojena učiteljica športne vzgoje Francka Tanc iz Vojnika.

Z živahnimi modrimi očmi veselo pripoveduje, kakšni so bili začetki: »Rekreacija je vseskozi potekala od meseca oktobra do junija v takratni stari vojniški telovadnici. V času izgradnje pa smo nadaljevale žensko rekreacijo v šolski telovadnici v Novi Cerkvi, za kar sem vodstvu šole še danes izjemno hvaležna.«

Ženska rekreacija pod vodstvom Francke Tanc je lani praznovala 40 let

Sedaj poteka rekreacija ob četrtkih od 19.00 do 20.30 v novi telovadnici v Vojniku. »Izvajamo predvsem vaje za ogrevanje in razgibavanje, vaje na nizki gredi, na blazinah, vaje s palicami, trakovi, žogami ipd. Običajno proti koncu oz. v drugi polovici rekreacije igramo odbojko,« opisuje voditeljica rekreacije. Zanimivo je, da so si ženske priredile pravila igre pri odbojki, kakor pravi gospa Francka Tanc, da so bolj letom primerna.

V mesecu decembru vedno organizirajo družabno srečanje z vsemi – tako z aktivnimi kot neaktivnimi rekreativnimi telovadkami. »Junjske dni si popestrimo s tradicionalnim pohodom na Paški Kozjak in s tem pripomoremo k še večji športni aktivnosti,« poudari.

Gospa Tanc si želi, da bi se jim pridružila še kakšna novinka, zato vabi vse ženske, predvsem v srednjih letih, ki se želijo razgibati, sprostiti in razvedriti, da se jim pridružijo. Z živahnim nasmehom na obrazu kliče: »Vabljenje na razgibavanje!«

Liljana Čož in Tjaša Podergajs
Foto: Liljana Čož

V Štorah osvojili pokal

Zveza slovenskih častnikov Štore je priredila tekmovanje v streljanju z zračno puško

22. novembra 2014 smo se udeležili strelskega tekmovanja v Štorah, ki ga je organizirala Zveza slovenskih častnikov Štore v izvedbi Strelskega društva Kovinar Štore. Teh jesenskih tekem se zdaj že redno udeležujemo. To leto smo bili tretjič zapovrstjo. Vedno doživimo prijateljski sprejem in čudovito pogostitev po tekmovanju. Tudi iz tega razloga se radi vračamo v Štore. Društva, ki delujejo v istih prostorih, zgledno sodelujejo in drug drugemu priskočijo na pomoč ob takšnih dogodkih, kar je pohvalno in vredno posnemanja.

Na tekmovanju smo se trudili: Miro Ternovšek, Šandor Patkanj in Franc Lebič. Osvojili smo tretje mesto (med osmimi ekipami) in tako že drugo leto zapored dobili pokal. Glede na treninge lahko zagotovo sežemo še višje. Tokrat nam je za prvo mesto zmanjkalo samo šest točk, torej je bil boj za vrh precej izenačen. Čestitke naši ekipi za dosežen rezultat v Štorah in za uspešen nastop v 2. kolu lige koroško-štajersko-zasavske regije en dan prej na Petričku v Celju. Za dober rezultat niso dovolj le treningi, potrebna je tudi športna sreča, ki pa ni vedno na naši strani.

Zmagovalne ekipe

Ponovno vabim vse, ki imate veselje do streljanja, da se nam pridružite. V zimskem času nas najdete med 18. in 20. uro na našem strelišču na Celjski cesti 19a (za prostori Društva upokojencev Vojnik). Vabljeni! Veseli bi bili tudi podpornih članov glede na naše finančno stanje.

Franc Lebič,
predsednik Strelskega društva bratov Dobrotinšek

Mali nogomet

V nedeljo, 25. januarja 2015, je v večnamenski dvorani v Novi Cerkvi potekal tradicionalni zimski turnir v malem nogometu, ki ga je organiziralo Športno društvo Nova Cerkev.

Prijavilo se je 15 ekip, boji so bili neizprosni in napeti. Številni gledalci so bili navdušeni nad igro, vmes pa so se lahko okrepčali tudi s toplim prigrizkom in pijačo. Sodnika Andrej Ramšak in Dani Kraljič sta odlično opravila svoje delo, sam turnir je bil po tekmovalni in organizacijski plati uspešno izpeljan.

Na koncu je slavilo moštvo Squash Caffè iz Vojnika, v finalu je premagalo ekipo Limbo. Tretje mesto si je priborila domača ekipa Mali Pariz. Zmagovalci so se razveselili denarnih nagrad in pokalov ter se na koncu še

v prijetnem športnem ozračju družili s prijatelji in organizatorji.

Natalija Hudin

Zahvala Smučarskemu društvu Vizore

Otroci POŠ Nova Cerkev smo na sankališču ob skakalnicah v Vizorah preživeli čudovito dopoldne na snegu. Člani SD Vizore so bili odlični gostitelji. Poskrbeli so za pripravo prog, varnost, dober čaj, predstavitev svoje

dejavnosti ... celo za sonce. Gotovo to še kdaj ponovimo!

Otroci in kolektiv POŠ Nova Cerkev

KDAJ	OPIS
sobota, 21. februar, ob 16. uri	Društvo Most mladih organizira gledališko predstavo za otroke »Razvajena princeska in skodelica metinega čaja« v Kulturnem domu Vojnik. Po odigrani predstavi bodo potekale ustvarjalne delavnice.
sobota, 21. februar, ob 18. uri	Vokalna skupina In spiritu prireja festival malih vokalnih skupin z naslednjimi gosti: oktet SUHA iz Pliberka, kvintet DONET in Ženska vokalna skupina iz Slovenjega Plajberka v dvorani Zdraviliškega doma na Dobrni. Program bo vodil Pavle Ravnohrib.
ponedeljek, 23. februar, ob 7. uri sreda, 25. februar, ob 8.30	V ponedeljek, 23. februarja 2015, od 7. do 17. ure in v sredo, 25. februarja 2015, od 8.30 do 15. ure OŠ Vojnik organizira vpis šolskih novincev za šolsko leto 2015/2016 v pisarni šolske pedagoginje. Vpisujejo se otroci, rojeni v letu 2009. Za dodatne informacije lahko pokličete na tel. št. 7800 555 ali 031 690 246.
ponedeljek, 23. februar, ob 8.30 torek, 24. februar, ob 9. uri	V ponedeljek, 23. februarja 2015, od 8.30 do 11. ure in v torek, 24. februarja 2015, od 9. do 11. ure in od 14. do 17. ure OŠ Antona Bezenška Frankolovo organizira vpis šolskih novincev za šolsko leto 2015/2016 v prostorih šolske svetovalne službe. Vpisujejo se otroci, rojeni v letu 2009. Za dodatne informacije lahko pokličete na tel. št. 780 16 54.
ponedeljek, 23. februar, ob 17. uri	Kamrica – medgeneracijski center Vojnik organizira predavanje o spoznavanju osebnostnih tipov »Drugačen ni napačen« v njihovih prostorih v Vojniku.
torek, 24. februar, ob 9. uri	V torek, 24. februarja 2015, od 9. do 13. ure POŠ Socka organizira vpis šolskih novincev za šolsko leto 2015/2016 v knjižnici POŠ Socka. Vpisujejo se otroci, rojeni v letu 2009. Za dodatne informacije lahko pokličete na tel. št. 7800 555 ali 031 690 246.
torek, 24. februar, ob 14. uri	Kamrica – medgeneracijski center Vojnik organizira ustvarjalne delavnice za vse generacije v njihovih prostorih v Vojniku.
sreda, 25. februar, ob 10. uri	Kamrica – medgeneracijski center Vojnik organizira pripravo domače hrane (štruklji na več načinov) v njihovih prostorih v Vojniku.
četrtek, 26. februar, ob 7.30	V četrtek, 26. februarja 2015, od 7.30 do 11. ure POŠ Nova Cerkev organizira vpis šolskih novincev za šolsko leto 2015/2016 v učilnici tretjega razreda. Vpisujejo se otroci, rojeni v letu 2009. Za dodatne informacije lahko pokličete na tel. št. 7800 555 ali 031 690 246.
četrtek, 26. februar, ob 18. uri	Vinogradniško-vinarsko društvo Vojnik organizira predavanje »Varstvo vinske trte« (s poudarkom na pravilnem škropljenju) v Kulturnem domu Vojnik. Predavala bo Iris Škrbot.
petek, 27. februar, ob 7.30	V petek, 27. februarja 2015, od 7.30 do 13. ure POŠ Šmartno v Rožni dolini organizira vpis šolskih novincev za šolsko leto 2015/2016 v njihovi zbornici. Vpisujejo se otroci, rojeni v letu 2009. Za dodatne informacije lahko pokličete na tel. št. 7800 555 ali 031 690 246.
nedelja, 1. marec, ob 16. uri	Prosvetno društvo Antona Bezenška Frankolovo organizira 24. srečanje narodno-zabavnih ansamblov z naslovom »Ostanimo prijatelji« v večnamenski dvorani OŠ Frankolovo.
ponedeljek, 2. marec, ob 14. uri	Kamrica – medgeneracijski center Vojnik organizira predavanje »Permakultura za vsakogar« (izdelava visoke grede, poznavanje lastnosti prsti, pravilna kombinacija rastlin na gredi) v njihovih prostorih v Vojniku.
sobota, 7. marec, ob 19. uri	V soboto, 7. marca 2015, ob 19. uri bo potekala prireditev »Stand up Matjaža Javšnika ob dnevu žena« v dvorani Kulturnega doma Vojnik.
sreda, 11. marec, ob 15. uri	Kamrica – medgeneracijski center Vojnik organizira krasitev tortic iz ticine mase v njihovih prostorih v Vojniku.
četrtek, 12. marec, ob 19. uri	Vokalni skupini In spiritu in Colorina prirejata koncert »Na gregorjevo« v Kulturnem domu Vojnik.
četrtek, 19. marec, ob 18. uri	Prostovoljno gasilsko društvo Nova Cerkev organizira tradicionalni »Šnops turnir« v dvorani Gasilskega doma Nova Cerkev.
petek, 20. marec, ob 18. uri	Turistično društvo Vojnik organizira predavanje »Šege in navade ob veliki noči in ostalih praznikih v pomladnem času« v Kulturnem domu Vojnik.
sobota, 21. marec, ob 5. uri	Turistično društvo Frankolovo organizira jutranji pohod na Špičasti vrh. Zbrali se bodo pri Pristovškovem križu, nad domačijo Tomažakovih. Informacije na tel. št. 031 384 399 (Irma).
sobota, 21. marec, ob 14. uri	Prostovoljno gasilsko društvo Nova Cerkev organizira državno tekmovanje v spajanju sesalnega voda z zaključkom zimske sezone v telovadnici OŠ Vojnik.
sobota, 28. marec, ob 16. uri	Društvo Most mladih Vojnik prireja gledališko predstavo »Nenavadno velikonočno jajce zajca Vilija« v Kulturnem domu Vojnik.
ponedeljek, 6. april, ob 15. uri	Turistično društvo Frankolovo organizira velikonočni pohod po novo urejeni učni poti Antona Bezenška oz. Tončkovi poti. Pot bodo začeli pri OŠ Antona Bezenška Frankolovo, jo nadaljevali skozi park pri Graščini, Verpete, mimo Bezenškove rojstne hiše, skozi Zidanice Črešnjice, Rove in nazaj na Frankolovo.
sobota, 11. april, ob 19. uri	Občina Vojnik in Župnija Vojnik prirejata koncert in predstavitev notne zbirke pesmi vojniškega organista Ivana Šoparja v cerkvi sv. Jerneja v Vojniku.
nedelja, 12. april, ob 14. uri	Turistično društvo Frankolovo organizira tradicionalni cvetlični sejem z družabnimi igrami, bogatim srečelovom in delitvijo rož – samo na ta dan za vsakega člana TD Frankolovo in vsako gospodinjstvo v KS Frankolovo v parku pri Graščini.
sreda, 15. april, ob 17. uri	Vinogradniško-vinarsko društvo Vojnik organizira zbiranje vzorcev vina letnik 2014 v kletnih prostorih Občine Vojnik.
sreda, 15. april, ob 17. uri	Vinogradniško-vinarsko društvo Vojnik organizira zbiranje vzorcev salam za »VII. salamiado« v kletnih prostorih Občine Vojnik.
četrtek, 16. april, ob 13. uri	Vinogradniško-vinarsko društvo Vojnik organizira »12. ocenjevanje vin« letnika 2014 v Kulturnem domu Vojnik.
petek, 17. april, ob 14. uri	Vinogradniško-vinarsko društvo Vojnik organizira »VII. salamiado« (ocenjevanje salam) v zidanici Vikija in Agice Štokojnik v Hrenovi.

Občina Vojnik organizira vsak četrtek med 16. in 18. uro svetovanje na področju izvedbe in financiranja energetske učinkovite gradnje oziroma adaptacije. Brezplačno svetovanje poteka v prostorih Občine Vojnik po predhodni najavi na tel. št. 041 663 395 (Nikolaj Torkar).

Medobčinsko društvo delovnih invalidov Celje ima vsako sredo med 9. in 10. uro v prostorih Planinskega društva Vojnik uradne ure. V tem času je mogoče merjenje krvnega tlaka, krvnega sladkorja in enkrat letno holesterola v krvi. Za člane je merjenje brezplačno. Za nečlane je prispevek 5 EUR (zajema vse tri meritve).